

Nuffield School for the Deaf & Blind

Silver Jubilee Souvenir.

1956—1981

நவீஸ்ட் செவிப்புலன் விழிப்புலன் இழந்தோர்
பாடசாலை

வெள்ளி விழா மலர்

University of Jaffna

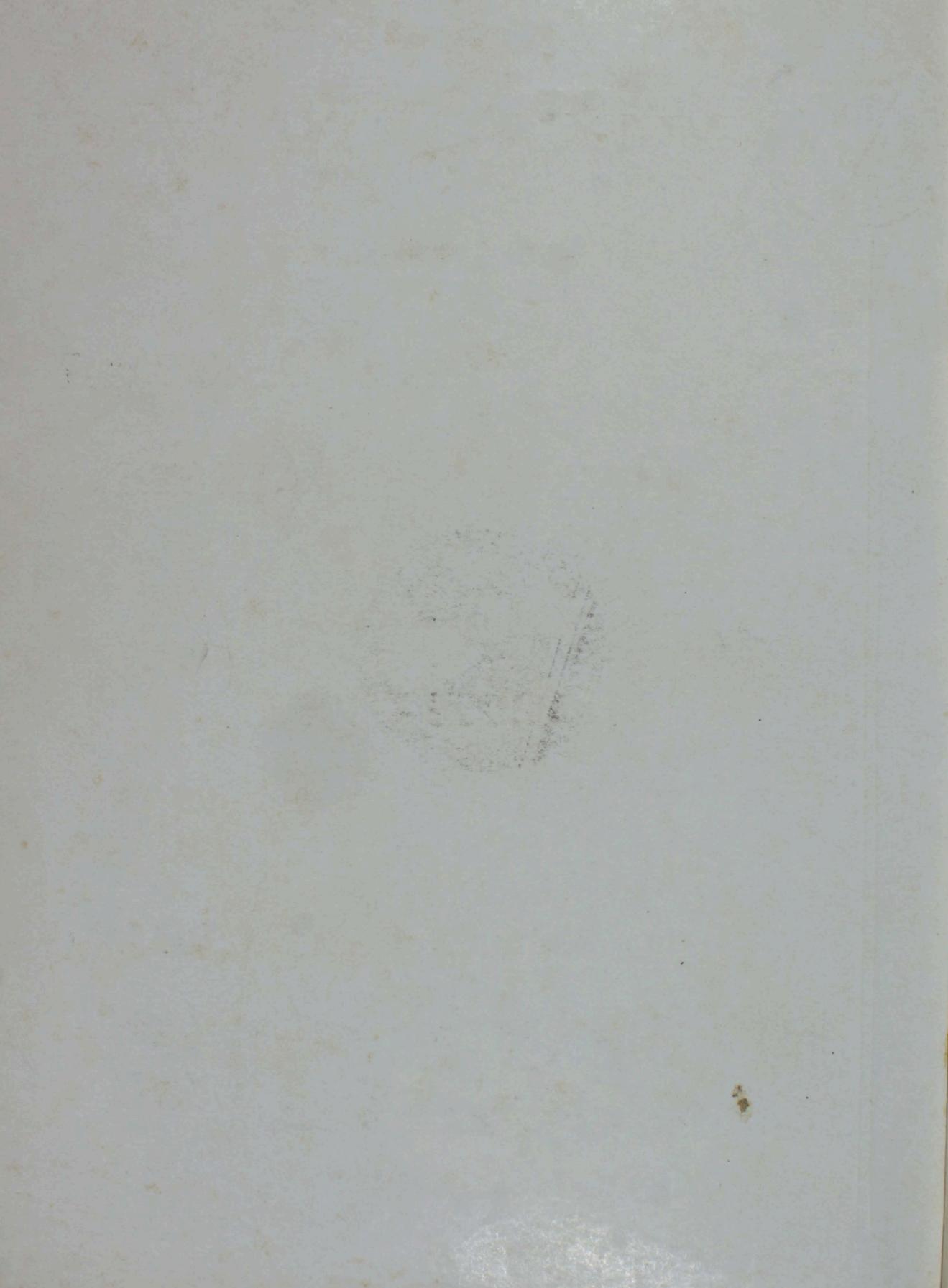
371.9

NUF

250011(AR; Main)

Released on 24 th November 1984.

வெளியீடு : 24 — 11 — 1984.

நவீஸ்ட் செவிப்புலன் விழிப்புலனிழந்தோர் பாடசாலை

வெள்ளி விழா மலர்

மலராசிரியர் : ப. சந்திரசேகரம்.

2907

1956

1981

ARCHIVES

நா. வீரசுநகம்

தலைவர் பாடசாலை

ஏழூடு

பொறுத்துள்ள பேணபள்ளி
250011

Nuffield School for the Deaf & Blind

250011

Silver Jubilee Souvenir

Editor : P. Chandrasegaram

University of Jaffna

250011

Library

கலை முத்துப்பிள்ளை நூல்கள் எடுத்து

கலை முத்துப்பிள்ளை

முத்துப்பிள்ளை : ராமசுக்ராணம்

181

182

கலை முத்துப்பிள்ளை

முத்துப்பிள்ளை நூல்கள்

கலை முத்துப்பிள்ளை

கலை முத்துப்பிள்ளை நூல்கள்

5250011

Madras School for the Deaf & Blind

520011

கலை முத்துப்பிள்ளை

371.9
NUF
AK

நவீஸ்ட் செவிப்புலன் விழிப்புலனிழந்தோர் பாடசாலை

வெள்ளி விழா மலர் 1956—1981

மலராசிரியர் : திரு. ப. சந்திரசேகரம்

உதவி :

திரு. சி. சிவாநந்தராசா திருமதி. ச. பத்மபாலன்
திருமதி. ந. செல்வகுமாரன் செல்வி. ஜி. அருட்பிரகாசம்

ஆலோசகர் :

திரு. ஜே. எஸ். பேவிட் - அதிபர்
திரு. க. கோபாலகிருஷ்ணன் - துணை அதிபர்
செல்வி. ஹெலன் மோர்ஹெட்

நிமிட படப் பிடிப்பு : ஞானம்ஸ் ஸ்ருதியோ — யாழ்ப்பாணம்.
கங்கா போட்டோ — கோண்டானில்.

நிமிடப்பட அச்சு வார்ப்பு : ஞானம்ஸ் ஸ்ருதியோ — யாழ்ப்பாணம்

அச்சுப் பதிப்பு :- கொமேஷல் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

ARCHIVES

Nuffield School for the Deaf & Blind

Silver Jubilee Souvenir

Editor : P. Chandrasegaram

Assistants :

S. Sivanandarajah

Mrs. C. Patmapalan

Mrs. N. Selvakumaran

Miss. G. Arulpragasam

Advisory Board :

J. S. David (Principal)

K. Gopalakrishnan (Vice Principal)

Miss. Helen moorehed

Photographers : Gnanams studio, Jaffna.
Kanga Foto, Kondavil.

Block makers : Gnanams Studio, Jaffna.

Printers :- Commercial Printers, Jaffna.

கலைாசாரம் சாலைத்துறையினரும் பிழை நெடுஞ்சப்ரிலை முனிசிபல்

1891—1892 ரூபாய் பிழை நெடுஞ்சப்ரிலை

முதல்வரி 1892 ம். திங்கள் : கீழ்க்கண்ட

கலைாசாரம் சாலைத்துறை நெடுஞ்சப்ரிலை முனிசிபலை கீழ்க்கண்ட நெடுஞ்சப்ரிலை நெடுஞ்சப்ரிலை கலைாசாரம் சாலைத்துறை நெடுஞ்சப்ரிலை முனிசிபலை

தமிழ் மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ் மொழி வாழிய வாழியவே!

வான மனந்த தனித்தும் அளந்திடும் வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ் கடல் வைப்பினுந் தன்மணம் வீசி இசை கொண்டு வாழியவே!

எங்கள் தமிழ் மொழி! எங்கள் தமிழ் மொழி! என்றென்றும் வாழியவே!

— பாரதியார் —

பொருளடக்கம்

தமிழ் மொழி வாழ்த்து

பொருளடக்கம்

மலராசிரியர் உரை

MESSAGES :

Message from the Bishop of Colombo.

Light in the Darkness

(based on the Prize-Day Address — on 3rd Nov. 1983

— by K. Nesiah, (Manager)

Message from the Director of Education (N. R.)

Message from the Assistant Director of Social Services, Jaffna.

Extract from the Nuffield School Log book --

dated 20-02-56 by Mr. J. C. Handy. (Manager)

Principal's Report

பாடசாலை வரலாறு 1956ல் இருந்து - 1981 வரை

ப. சந்திரசேகரம்

விழிப்புலனிழந்தோருக்கான பிறையில் எழுத்தின் தோற்றம் ஆ. ர்.

செவிப்புலனிழந்த பிள்ளைகளின் பெற்றேருக்கு ஒரு வழிகாட்டு
க. கோபாலகிருஷ்ணன்

செவிப்புலனிழந்தவர்களுக்கே சித்திரமும் சிற்பமும்

ம. அன்றன் யோசேவ்

இறையோனை வேண்டுகின்றேன் !

செல்வி ப. குலநாயகம்

விழிப்புலனிழந்த பிள்ளைகளின் பெற்றேருக்கு ஒரு வழிகாட்டு
திருமதி. ச. பத்மபாலன்

செவிப்புலனிழப்பு இக் குறைபாட்டை எவ்வாறு நிவிர்த்தி செய்யலாம்
திருமதி. ந. செல்வகுமாரன்

செவிப்புலன்ற்றேர் கல்வியில் பொது விஞ்ஞானம்

சி சிவாநந்தராசா

4

செவிப்புலனர்ற பிள்ளையான் றின் தாயாரது அனுபவங்கள்
திருமதி. செல்வி மகேசன்

நடந்து வந்த பாதையிலே . . . !

செல்வி. விஜயகுமாரி கணகசபை,

செவிப்புலனிழந்தோருக்கு உதட்டு வாசிப்பும் பேச்சும்

ர. எம். நூர்சஹான்

மாணவர் பகுதி

செவிப்புலனிழந்தோர் பிரிவு

விழிப்புலனிழந்தோர் பிரிவு

பாடசாலைச் செயற் திட்டங்கள்

விவசாயப் பண்ணை

கைப்பணிப் பயிற்சித் திட்டம்

இசைக்கலை

சாரணர் குழு அறிக்கை

பெண்கள் சாரணிய அறிக்கை

பாடசாலையும் விடுதிகளும்

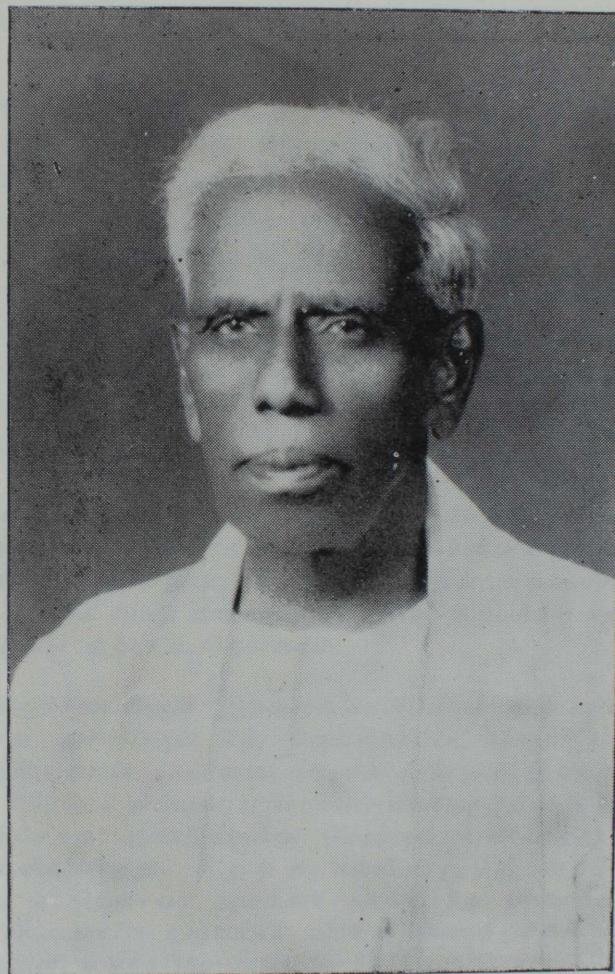
நவீல்ட் ஐக்கிய சங்கம்.

Alumni News.

Nuffield School Staff List — 1981 & 1984

பாடசாலைக் கீதம்

Manager

K. Nesiah M. A.

1968 — May 1984

மலராசிரியர் உரை :-

தடைகளை மேற்கொள்வோம்

“இருமைக் கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவர்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து”

இருவனுக்கு ஒரு பிறவியிலே கற்ற கல்வியானது அவனுக்கு ஏழு பிறவியிலும் சென்று நல்லபயனை அளிக்கும் என்று வளர்ந்து வழங்கியதிலிருந்து கல்வியின் பயன்பாட்டை மக்கள் இன்று மட்டுமெல்ல அன்றும் நன்குணர்ந்துள்ளார் என்பதை அறிய முடிகிறது. கல்வி அறிவை ஒருவர் பெறுவதற்கு அவரின் புலனுறுப்புகளில் செவிப்புலன், விழிப்புலன் என்பன முக்கிய பங்களிப்புச் செய்கின்றபோது கேள்வி, பாரிவைப் புலன்களை இழந்த சிறுவர்கள் கல்வி அறிவைப் பெறுவதில் எத்தகைய தடைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்குமென்பதைக் கூறுமலே உணர்ந்து கொள்ளலாம். புலனிழந்தவர்கள், தாம் கல்வி கற்பதில் உள்ள தடைகளை மன உறுதி யுடன் மேற் கொள்வதன் மூலம் கல்வி அறிவைப் பெற்றுத் தமது குறைபாடு களின்று நிறைவு பெற முடிகின்றது.

நமது நாட்டில் தொண்டாற்றிய கிறிஸ்தவ மிசனரிமார் நாட்டிலுள்ள புலனிழந்த குழந்தைகளையும் மக்களாக மதித்து - அவர்களின் எதிர் கால நல் வாழ்வைச் சிந்தித்து செவிப்புலன், விழிப்புலன் இழந்த சிறுவர்களுக்கான கல்வி நிலையங்களை நிறுவியதன் பயனாக எமது நாட்டுப்புலனிழந்த சிறுவர்கள் கல்வி அறிவைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டதென்னாம்.

அங்கிலிக்கன் திருச்சபையினால் “இலங்கை செவிப்புலன் வீழிப்புலன் இழந்தோர் பாடசாலைகள்” என்ற அமைப்பின் கீழ் நிருவகிக்கப்பட்டுவரும் பாடசாலைகளில் ஒன்றுன இக்கல்வி நிலையத்தின் முகாமையாளராக முன்னாள் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகக் கல்விப் பீட சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய திரு. கு. நேசையா அவர்கள் கடந்த பதினெந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணியாற்றி வருகின்றமை எமக்குப் பெருமையளிக்கின்றது. சிறந்த கல்விமானும், காந்தியவாதியுமான முகாமையாளர் திரு. கு. நேசையா அவர்கள் புலனிழந்த மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக பல திட்டங்களை உருவாக்கி அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்த தோடு இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்குப் பல வழிகளிலும் சிறந்த பணியாற்றி வருகின்றமையையும் நாம் மறக்க முடியாது.

மழுத்தின் புலனிழந்த தமிழ் சிறுவர்களுக்காகத் தனியொரு பாடசாலையாக இயங்கிவரும் இக் கல்வி நிலையம் தனது பணியில் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளை நிறைவு செய்து 1981ம் ஆண்டு மாகித் திங்கள் 20ம், நாள் வெள்ளி விழாக் கொண்டாடும் இத்தனத்தில் புலனிழந்த மாணவர்களுக்கு இப்பாடசாலை அளித்து வரும் கல்விப் பணி பற்றி, கடந்த கால நூற்றுண்டு கால வளர்ச்சி பற்றி தமிழ் மக்கள் அணைவரும் அறிந்து கொள்ளும்படி எத்தனையோ பல தடைகளை மேற் கொண்டு தற்பொழுது இம்மலர் வளிவருவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேம்.

எமது பாடசாலையின் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் ஆக்கங்களை ஒருங்கே உள்ளடக்கியுள்ள இவ் வெள்ளியோ மலர் சிறப்புற வாழ்த்தி ஆசிச் செய்திகள் அந்டபுன் மூங்கிய கொழும்புங் பேராயர், பாடசாலை முகாமையாளர், வட மாநில கல்விப் பணிப்பாளர், யாழ் மாவட்ட சமூக சேவைப் பணிப்பாளர் ஆகியோருக்கு மகிழ்ச்சியுடன் நன்றி கூறுகின்றோம்.

ஆற்றலும் அனுபவமும் மிக்க எமது பாடசாலையின் ஆசிரியர்களின் படைப் புக்களால் அழகு பெறும் இம்மலரில் உள்ளடங்கிய ஆக்கங்களை அளித்த ஆசிரியப் பெருந்தகைகளுக்கும் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். இவ் ஆக்கங்கள் தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் மிகவும் பயன்படக்கூடியவைகளாகும்.

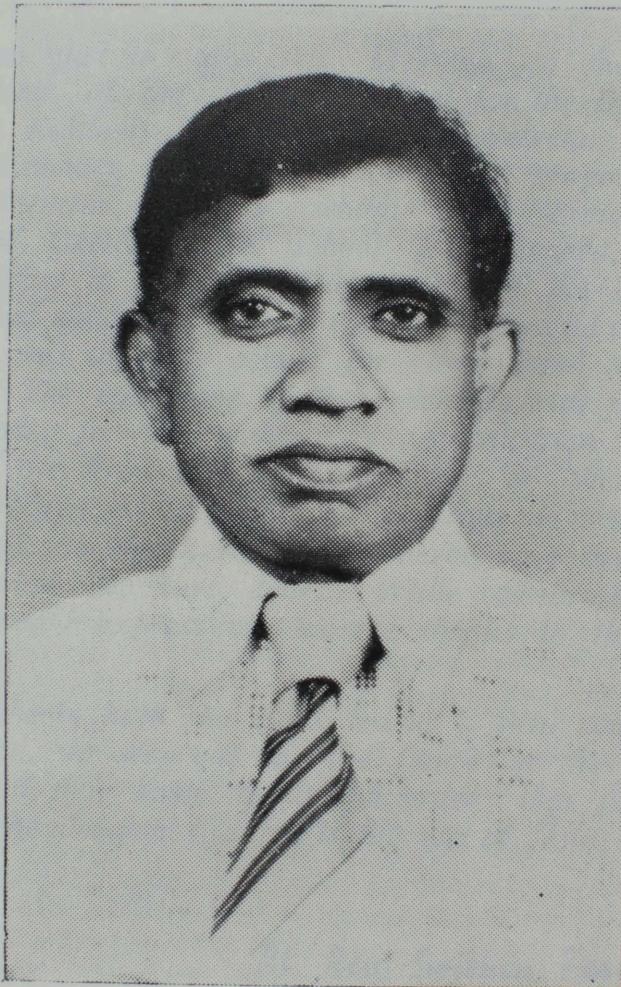
மாணவர் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள படைப்புக்களை உதவிய மாணவர்களுக்கும், இம்மலரில் இடம்பெற்றுள்ள அறிக்கைகளைத் தயாரித்தளித்த பொறுப்பாசிரியர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

இம்மலர் சிறப்புடன் அமைவுற பல வகையிலும் உதவி அளித்த மலர்க்குழு உறுப்பினர்களுக்கும், வேண்டியபோது ஆலோசனைகளை வழங்கி வழி நடத்திய அதிபர் திரு. ஜே. எஸ். டேவிட் அவர்களுக்கும், துணை அதிபர் திரு. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும், நன்முறையில் நிழற்பட அச்சு வார்ப்புச் செய்து உதவிய ஞானம் ஸ்ஸ்ருதியோ கலைஞருக்கும், தமது சிரமம் பாராது குறுகிய காலத்தில் இம்மலரை அழகுற அச்சேந்றி அளித்த யாழ் கொம்மேஷல் அச்சகப் பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் எமது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

ஈழத் தமிழ் மக்களின் இன்றைய நிலையில் எத்தனையோ பல தடைகளையும் மேற்கொண்டு இவ்வெள்ளி விழா மலரை எங்கள் கல்வி நிலையம் வெளியிட எம் அனைவரையும் வழி நடத்தி உதவி அளித்த எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றோம்.

ப. சந்திரசேகரம்
மலராசிரியர்.

Manager

A. C. Canagarajah

B.Sc, Eng. Lond. Hons. C.E., F.I.C.E (U.K.), F.I.E. (S.L)

June 1984.

11/81

parents, representatives of the local community and the state helps to make the school something more than a place of instruction. The school develops into a common

LIGHT IN THE DARKNESS

BASED ON THE PRINCIPLES OF NUFFIELD SCHOOL

Message from the Bishop of Colombo

I am glad to give this Message to the Silver Jubilee Souvenir of the Nuffield School for the Deaf and the Blind at Kaithady. I remember as Secretary of the Diocesan Missionary Council at that time, proposals for the commencement of this school being brought by Miss M. O. M. Carter. The school has, indeed, made striking progress in 25 years. The starting of the Department for Blind children by itself was a meaningful outreach because that was the only school for the Blind children at the time. The equipping of these schools with facilities of varied kinds for the children is an indication of the alertness of the Principal and the staff to their task. It must be recognised that but for generous donors from other parts of the world, we would never have been able to achieve what we have done. While celebrating our Jubilee, we would express our sincere thanks to them.

"Hitherto hath the Lord led us". With confidence in such a God, we step out to the future in the service of the children that come to us in order that they too may share in the abundant life that is the gift of Jesus to all.

Rt. Rev. Swithin Fernando

BISHOP OF COLOMBO,
Chairman, Board of Governors.

LIGHT IN THE DARKNESS

BASED ON THE PRIZE-DAY ADDRESS AT NUFFIELD SCHOOL
 (3rd November 1983)

I am very glad to be alive. I live a full, meaningful life. I have many friends and many things that I want to do in life. I think that the secret of living with a handicap is realising who you are, that you are a human being, somebody who is very special—looking at things you can do in spite of your handicap, and may be even through your handicap. "Dr. Everett C. Koop quotes here a post-graduate student who was born without arms below the elbow and missing one leg below the knee. In his paper on Parent's Problems in Light in the Darkness, edited by Dr. Sethurajan, Dr. Koop speaks of the remarkable joy and happiness in the lives of most handicapped children. Why, the birth in a family of a child with a handicap can evoke in the hearts of the parents self-giving love and lead to a spiritual upliftment: and how much their teachers will gain in satisfaction and self-fulfilment, if they will regard work with the handicapped as their calling.

It is in the last three decades that the world over we have become aware that a disabled body need not mean a disabled life, and that "educational programmes should take into account the special problems of disabled children and young persons and their need of opportunities, equal to those of non-disabled children and young persons, to receive education and vocational preparation best suited to their age, abilities, aptitudes and interests" (I. L. O. Res. 99-1955). But, it was in 1981, proclaimed by the U.N. as International Year of Disabled Persons, that we arrived at the theme: "Full Participation and Equality."

These two sets of considerations point to the need for measures to be taken in two directions. First, there is the need to provide such education and ancillary services as will afford motivation to the disabled and such education as will discover the potential in disability. The ancillary services should include early medical examination of children and follow-up care and guidance. Second, so far as is possible, the schools for the disabled should be close to the homes of pupils. Where there is a good home environment, the pupils could attend school as day pupils, or at least go home for week-ends. Where this is not possible, the parents should be encouraged to visit the school often and meet their child. A further advantage in spreading out school locations is the possibility of pupils participating in the activities of the family and the local community. A good test of development is the extent of the participation of disabled persons, young and old, in development projects.

In the light of all this, the four-fold partnership, which the U.K. has now adopted as its policy for all its schools, has value for this country and has value for special Education Schools. The coming together of teachers and

parents, representatives of the local community and the state helps to make the school something more than a place of instruction. The school develops into a community, nourished by the larger community.

It is in furtherance of this ideal that, with the aproval of the Board of Trustees of the Ceylon School for the Deaf and the Blind, we have formed a local advisory committee for the Nuffield School for the Deaf & Blind. The Committee has set before itself the task of developing the school in its planned two units - the school for the Deaf and the school for the Blind. Over the years it has also the further task of promoting the establishment of Tamil Medium schools where possible since there are no other Tamil-Medium schools in the Island and the task too, of helping to train Tamil teachers of the deaf and the blind.

May I conclude by making three appeals in this sphere of education First, I invite graduate teachers with a sense of vocation to come forward to serve in this cause. We particularly need them in the cause of the education of the blind where a rich harvest could be reaped. The second need is for research studies at the universities and else-where and the publication of books and papers. The third and very urgent need is for the total community to be concerned with this sadly neglected field in this country and to press for overdue legislation. Be it remembered, that legislation is also a means of educating the people and placing an ideal before them. May I also invite childless couples who are thinking of adopting a child to consider adopting a child with a handicap for the sake of the child, and for their own spiritual upliftment.

K. NESIAH

தமிழக்கம் :

இருளில் ஒளி

(பாடசாலைப் பரிசளிப்பு விழாவில் ஆற்றிய உரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது.)

3. 11. 1983

பிறப்பிலே ஒரு காலும் கையும் இல்லாமல்-ஊனமுற்றுப் பிறந்த ஒருவர் பட்டதாரி மாணவராக இருந்தபோது அவரைப் பற்றிக் கலாந்தி, எவ்வெந்தி. கூப் என்பவர் குறிப்பிடும்போது “நான் உயிரோடு இருப்பதில் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். நான் ஒரு முழுமையான அர்த்தமுள்ள வாழ்வை வாழ்கின்றேன். எனக்குப் பல நண்பர்கள் உள்ளனர். நான் வாழ்க்கை

யில் ஆற்றவேண்டிய பல பணிகள் உண்டு. ஒருவர் தன்னைத்தான் அறிந்துகொள்வதும், தானும் ஒரு மனிதன் என்பதை உணர்வதும், வலது குறைவினாடாக எதைச் சாதிக்க முடியுமென்பதை உணர்வதுமே வலது குறைவுடன் வாழ்வதின் இரகசியமாகும்.” என்று கூறியுள்ளார். கலாந்தி. சேதுராஜன் அவர்களால் ஆக்கப்பட்ட “இருளில் ஒளி” என்ற கட்டுரையில் பெற்

கேரள பிரச்சினைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகை
 யில் - கலாநிதி. கூப் அவர்களின் வலது
 குறைந்தவர்களின் வாழ்க்கையின் நிறை
 வுகள் பற்றியதும், மசிழ்ச்சி பற்றியதுமான
 கூற்றுக்களை எடுத்துக்காட்டுகிறார். அதற்கு
 மேலாக வலது குறைந்தவர்களின் பெற
 கேரளின் உள்ளத்தில் தமிழ்மையே அர்ப்ப
 ணிக்கும் எல்லையற்ற அன்பு உருவாகுவது
 டன் ஆன்மீக வளர்ச்சியையும் பெறுகின்ற
 ஏர். அதேபோன்று இங்கு பணி புரியும்
 ஆசிரியர்களும் இதனை இறைவனின் அழைப்
 பாக ஏற்றுக்கொண்டால் அவர்கள் மன
 மகிழ்ச்சியும், தன்னிறவும் பெற்றுக்
 கொள்ள முடியும்.

இரு நாட்டின் கல்வித் திட்டத்தில் ஏனையோரைப்போன்று வலது குறைந்தவர்களின் நதும் விசேட தேவைகள் அவர்களினது வயதுக்கும், திறமைக்கும் ஏற்ற கல்வி, தொழிற்பாசியில் ஆகியவையும் உள்ளடக்கி மிருத்தல் வேண்டும் என்று 1955-ல் வெளி வந்த அணைத்துவக் தொழிலாளர் தாபன அறிக்கையின் பின்னர் தான் வலது குறைந்தவர்களின் வாழ்வு வலது குறைந்ததாக இருக்க வேண்டியதில்லை என்பதை உலகு உரைத் தொடர்க்கியது எனலாம். ஆனால் ஐ. நாடு சபையால் 1981-ம் ஆண்டு சர்வதேச வலது குறைந்தோர் ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டமையினால் “முழு மையான பங்கும் சமத்துவமும்” என்ற குறிக்கோள் உரைப்பட்டது,

மேற் கூறியவற்றை நோக்குமிடத்து
வலது குறைந்த பின்னொக்களை ஊக்குவிக்கக்
கூடிய முறையில் அவர்களுக்குக் கல்வியும்
பிறசேவைகளும் அளிக்கப்படல் வேண்டும்.
குடும்பத்தினரும் சமூகத்தினரும் நாளாந்து

நிகழ்ச்சிகளில் பங்குகொள்ள வாய்ப்பு
ளிக்கு வேண்டும் என்பன உணரப்படுகின்
றன்:

இலங்கைச் செவிடர் குருடர் பாட சாலைத் தர்மகர்த்தகா சபையின் சம்மதத் துடன் நவீஸ்ட் செவிப்புலன், விழிப்புலன் இழந்தோர் பாடசாலை நிர்வாகத்திற்கு உதவுவதற்கென ஓர் ஆலோசனைக் குழு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழு பாடசாலையின் இரு பிரிவுகளையும் ஈடேறச் செய்வதை தனது பணியாக முன் வைத்துள்ளது. அத்தோடு வேறு தமிழ்ப் பாடசாலை களைத் திறக்கக் கூடியதும், தமிழ் ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிக்கக் கூடியவேண்டிய தும் இதன் வேறு சில முக்கிய கடமைகளாகும்.

விசேட கல்வித்துறையின் சார் பி விசேட கல்வித்துறையின் சார் பி விசேட மூன்று வேண்டுகோள்களை விடுத்து எனது கட்டுரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன், முதலாவது கடமையுணர்வுள்ள பட்ட தாரி ஆசிரியர்கள் இங்கே வந்து சேவையாற்றவேண்டும். இரண்டாவதாகப் பல கலீக் சமூகங்களிலும் ஏனைய உயர் கல்வி நிலையங்களிலும் இத்துறையில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். சஞ்சிகை களும் நூல்களும் வெளியிடப்பட வேண்டும். மூன்றாவதாக எல்லோராலும் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ள இத்துறையில் முழுச் சமுதாயமே அக்கறை கொள்ள வேண்டும். இவர்களின் கல்வி பற்றிய சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். சட்டம் இயற்றப் படுவதன் மூலம் சமுதாயமே போதிய அறிவைப் பெறுகின்றது. அவர்கள் முன் ஜருகுறிக்கோள் வைக்கப்படுகின்றது.

କୁ. ନେତ୍ରଚାର

Message from the Director of Education

N. P.

It gives me great pleasure in sending a message to the Kaithadi Nuffield School for the Deaf and Blind Children on the occasion of their printing a Souvenir to mark their Silver Jubilee.

This school is a branch of the Ceylon School for the Deaf and Blind, the pioneers of Education of the handicapped children in Sri Lanka. This branch which was established in 1956 with 41 students and five teachers has now 234 deaf students, 27 blind students, 11 students in the vocational training section and has twenty teachers.

This institution serves the Tamil population in the whole Island and at present the school authorities are codifying the signs used by the deaf students to suit the Tamil Language so that the deaf students may learn more perfect Language in the written form. This school also trains them to speak with the aid of group and individual hearing aids. Vocational training is given in agriculture, coir work, weaving, carpentry, dress making, needle work and flower making.

Blind children though handicapped are capable of higher studies. It gives me great pleasure to note that one of their blind children Miss Mangalaranee Christopher, has obtained a honours degree. It is gratifying to note that a fair number of deaf children have found employment through the portels of this noble institution.

I wish and pray that this school continues to play a vital role in moulding the destinies of the handicapped children.

M. Simiampillai

*Message from the Assistant Director of
Social Services, Jaffna.*

The Kaithady Nuffield School, the only one of its kind in Sri Lanka to meet the educational needs of the deaf and blind in the Tamil medium, has developed slowly and steadily during the past two and a half decades. I am happy to have been associated with this school almost from its inception. I must congratulate the Principal and the staff, who unlike their counterparts in normal schools, serve under very trying and challenging conditions. Their untiring and dedicated efforts in making the dumb "to speak" and the blind "to see", at least to such extent as to enable them to face the world with courage and hope, deserve our appreciation.

I hopefully look forward to greater contribution and participation from the community in providing suitable opportunities and facilities to this group of educated youths, so they too can be equal partners in the efforts towards national development. I wish the school all success.

K. Gangatharan

isliqmisimic . M

Extract from the Nuffield School Log Book

A branch school for Tamil speaking Deaf and Blind children was opened at Kaithady as from 20-2-56 9 Deaf children, 3 blind children, 2 approved teachers and 2 unapproved teachers from the Deaf school at Ratmalana and 1 approved teacher and 1 unapproved teacher from the blind school have been transferred from Ratmalana to Kaithady. 14 new admissions of Deaf children have been made. Mr. I. N. Ramanathan has been appointed Principal and is undergoing training in America and will start work in August this year and Mr. J. E. Vethanayagam, B. A. is acting Principal till the arrival of Mr. Ramanathan. We are very fortunate in having the services of Miss M. O. M. Carter, retired principal of the schools for the Deaf and Blind at Ratmalana to help in the supervision of the hostel work. Mr. J. L. O. Welikala kindly accompanied the children from Ratmalana and spent a day here.

J. C. Handy
Hon. Manager

Mr. I. S. David, B.A. M.E.D.

1974

Managers'

Mr. J. C. Handy	1956 — February 1958
Rev. J. T. Arulanantham	March 1958 — June 1962
Mr. C. A. W. Edwards	July 1962 — Dec, 1962
Mr. J. C. Handy	1963 — 1967
Mr. K. Nesiah	1968 — May 1984
Mr. A. C. Canagarajah	June 1984 —

Principals

Mr. I. Newton Ramanathan	1956 — 1959
Mr. D. S. Ambalavanar	1960 — 1969
Mr. K. J. Chelvarajan,	September 1969 — 1973
Mr. J. S. David	1974 —

J. C. Handy

Hon. Manager

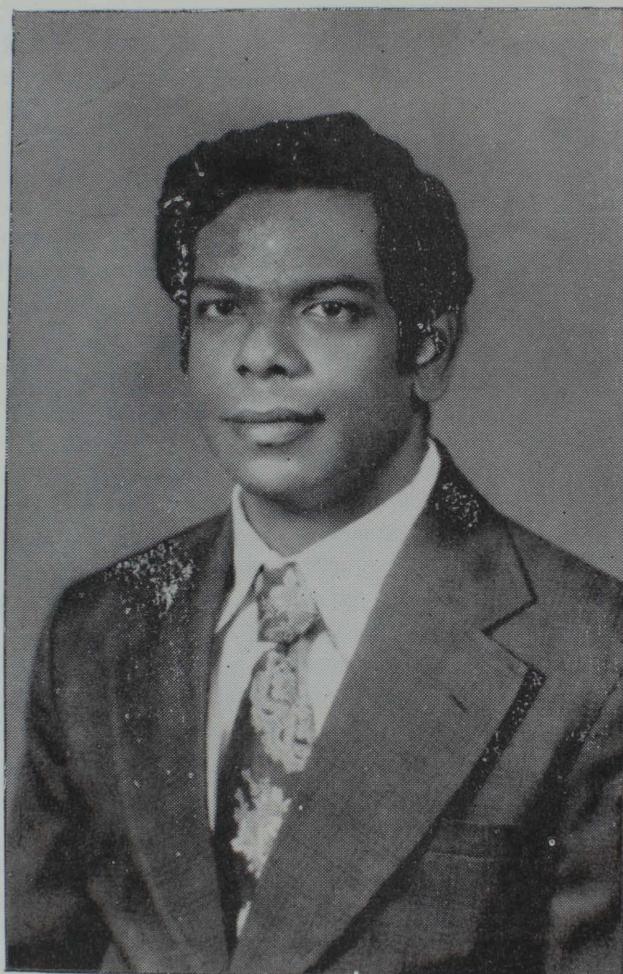
e
 Mr. A. E. Vathanayagam
 Mr. N. Thevabalasingam
 Mr. V. K. Gopalakrishnan

Acting Principals

Feb 1956 — June 1956
September 1961 — August 1962
JULY. October 1976 — Decem 1977

1901

Principal's Jubilee PRIZE DAY Principal

Mr. J. S. David, B.A., M.E.D.,

1974 —

problems, 1974 — continuing his work as a source of inspiration to the Faculty, Staff and students. One of his major aims has been the development of a technical school for the island. We wish him well on his Kinsmen project in this connection. Way to achieving our objective.

Principles

Mr. J. Neutron
Mr. G. S. And
Mr. K. J. Cleo
Mr. J. R. Ove

Mr. A. E. D.
Mr. R. L. D.
Mr. V. C. D.

July 1954
August 1952
December 1957

MICROFILMED BY THE LIBRARY

Principal's Jubilee Year

PRIZE DAY REPORT 1956 - 1981

15th August 1981

Chairman Sir, The Rt. Rev. Swithin Fernando, our honoured Chief Guest, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Mr. Nasiah, Mrs. Nesiah, parents and friends: On behalf of the staff and students of this school, I extend to you all a very warm welcome this evening to our Jubilee year prize giving. Today's event marks a mile stone in the history and development of this school. As witnesses to this event, you are all very special people to us today. This school has struggled through twenty five years. By the Grace of God, today we are able to proudly show the record of our achievements and are able to look forward to greater days and for the greater glory of our Lord Jesus Christ.

We have a very special word of welcome to our honoured Chief Guest the Rt. Rev. Ambalavanar. Bishop Ambalavanar is no stranger to this school. As a man concerned about people, the handicapped has been one of his many areas of concern. It is under the leadership of Bishop Ambalavanar that the CSI Church in Jaffna has ventured to take upon itself the responsibility to cater to the social needs of the community. My Lord, your leadership has been so effective and meaningful, that it is no wonder that you have been called upon to shoulder bigger and more difficult responsibility as Bishop of Central Karnataka in India. (1) It makes us proud that India has to look to a son of Sri Lanka to lead them. Our loss is Karnataka's gain. Our only hope is that

the wheels you have set in motion here will continue to rotate without friction.

At this time, it is not out of place for me to record that it was your brother, Mr. D. S. Ambalavanar, who gave form to this school through its most difficult and early stages from 1960-69. You have reason to feel proud of your brother. Please convey to him our grateful thanks.

I have a very special word of loving welcome to Mrs. Nesiah. If any girl wanted to know how to be an ideal wife and mother, without hesitation, I will refer you to her. It is difficult enough being a good wife. But being an ideal wife to a pre-occupied and demanding university lecturer must be next to impossible. But being the daughter of a great man, canon Somasunderam, you have achieved this greatness in your own right. Let me tell you, you have many admirers including me. Our children will be very proud to receive their prizes from you.

We are greatly indebted to Mr. Nesiah who has been the manager of this school for the past 12 years. His sympathetic understanding of our problems, his wisdom, courageous leadership and paternal guidance have been a source of inspiration to the Principal, staff and students. One of his ambitions has been the development of a separate school for the blind. We are now well on our way to achieving this objective.

My Lord Bishop of Colombo, the Rt. Rev. Swithin Fernando, I am very much moved by your presence here today on this memorable occasion. You have travelled a long way amidst your busy schedule, just to be with us and chair this function. This shows the love and concern you have for us and this place. We are proud to have you as Chairman of the Board of Trustees. You have readily understood the human problems concerning our schools and have been quick to alleviate them. All of us here admire you with grateful hearts for we are enjoying the fruits of your wisdom and understanding.

Numbers

There are 209 deaf and 30 blind students on roll. 137 are under 12 years of age. (2) Every year we admit about 30 children in two beginning classes in the deaf section and about 4 or 5 in the blind section. The age pattern and increasing growth in numbers indicate the increasing awareness of the need for education of the deaf and the blind and the increasing demand and need for the services of this school. The school began with only 9 deaf and 3 blind children in 1956. By the end of the year, there were 99, in 1976 139, and in 1981 we have a total of 253 students including those in the vocational training section.

Staff

We have on our staff 24 full time teachers (3) The Principal and the Senior Assistant have undergone special training in the USA & U. K. The other teachers have received in-service training. We have also trained 3 teachers for the Keller school for the Deaf in Trincomalee.

We are very proud and happy that we have a very dedicated and loyal staff. They work very hard and deserve all the praise. We expect a missionary teacher

of the deaf, Miss Helen Moorehead, to join our Staff in September this year. (4)

At this time let me also remember our past Principals and teachers who have given long years of dedicated service to this school.

The first Principal was Mr. Newton Ramanathan (1956-60). He was trained at Gauladet College in the U. S. A. He laid the foundation.

The second Principal Mr. D. S. Ambalavanar (1960-69) of whom I have referred to earlier, was trained at Clarke School for the deaf in the U. S. A. His was the task of developing this school and giving it form. We are proud to have his brother, The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar as Chief Guest today.

The third Principal (1969-73) Mr. K. J. Chelvarajan effectively continued the work of his predecessors.

I took charge of this school in 1974 and have been building on the foundations laid by my worthy predecessors. I too, received my training at Clarke School for the Deaf in U. S. A.

I would also like to make special mention of two teachers retired from this school. Miss Pooranam Marimuthu studied at the school for the blind in Ratmalane and became a teacher of the blind in 1942 and was transferred to Nuffield School in 1956. She retired in 1978 after 36 years of dedicated service to the blind children.

Miss Seenithamby began her teaching career in 1949 and retired in 1979 after 30 years of dedicated service. They have all given of their best. We thank them wholeheartedly.

Office Staff

Mr. V. P. Thavadas as clerk and Miss F. M. Chelliah as Principal's secretary in addition to her hostel work help the Principal in running the school smoothly.

Hostel

We have 235 children in 8 separate buildings in the school hostel. (5) Mr. Gopalakrishnan the Senior Assistant, Mrs. Coulton, the chief matron 5 house mothers. I boarding master and 11 resident teachers help the Principal in running the hostel. There are four women in the kitchen staff. Three of them have served this school from its establishment. (6)

Academic Work

Lip reading and speech are taught to the deaf along with other subjects. We have eight group hearing aids, two speech trainers and 40 individual hearing aids. (7) Arrangements are being made to obtain more of these equipments. I am proud to say that ours is the only school that has so much of educational aids. These aids could be more effectively used once we have the proposed set of sound treated class-rooms. We need about one million rupees for this purpose. We are raising funds and any contribution will be most welcome. (8)

The blind are taught Braille, Mobility, Home Management and Music along with other subjects. The partially sighted students are taught normal print with the aid of magnifiers.

Language as we know is based on the ability to discriminate sound patterns. Thus language acquisition for the deaf is the most difficult task and it is very difficult to teach. Knowledge is stored in terms of language. Thus the academic achievements of our deaf children do not reach standards comparable to

normal children. But their personality development is comparable to normal children. They learn sufficient skills in Language and Maths to enable their independent living. Most of our past students are well employed. However, with the equipment we have got, with better training of teachers and with the new academic programme that is being worked out, our children will reach much higher standards in speech and language in the coming years. (9)

The academic achievement of our children in the blind section has been encouraging. Our objective is to send the blind children to the integrated education programme as soon as possible. In this section we have classes upto Grade 7. So far we have sent 10 children to the integrated programme. Among them Mangalaranee is now in the University in the final year B. A. (Hon). (10) Jasmine has completed the diploma in music. Two partially sighted children were prepared for G. C. E. (O/L) in special classes. Seven have continued in Vocational Training in Government Training Centres.

Vocational Training

The school provides basic vocational training in Agriculture, Carpentry, Clay work, Coir work, Needle work, Flower making, Embroidery, Weaving, Plastic bag making, Soft toys, Lace work etc. Regular vocational training classes are held 4 days a week from 2-45 p.m. to 4 p.m. 5 girls are undergoing full time training in the needle work section and 8 blind children and one deaf boy are undergoing full time training in the weaving section.

Though there are many more deaf and blind children who could go into full time training, the school is unable to make suitable provisions for them. It is of utmost urgency that the Government should set up an industrial training centre for the handicapped in Jaffna.

Extra curricular Activities

Our Scouts, Guides, Little Friends and Cubs meet regularly on every Wednesday. Our Scouts have competed on equal grounds with normal children at camps and have won many firsts. They have always won the first place in chip-a-job and through the money collected, a special building for the scouts has been built. Our guides too participate in all camps and have performed well. It is rarely do we find that all four forms of scouting active in one school.

We have our annual sports meet where our children and staff participate with great enthusiasm. Our sportsmeet is one of the biggest attractions in this area.

We have made provisions for cricket, foot ball, cricket for the blind, net ball and other indoor games for the children.

The literary association in the blind section meets every fort night.

Our christmas carols and concert programme every year has been a major attractions.

Associations :

The deaf Alumni Association was formed in 1967 and meets regularly once every year at school. They manage their own affairs.

Parents Association was formed in 1980 and is now functioning and the committee has helped tremendously in the fund raising campaign.

Jaffna Adult Association for the blind, though not an alumni association of the school, is very closely linked to the school.

Funds :

The Education Department pays for 19 teachters out of 24. (11) The Social Services Department gives Rs. 60/- per child per mensum for the maintenance

of the children. One child costs the school about Rs. 200/- per month. The balance funds has to be raised through public donations and sponsors from abroad. We charge no fees from the parents But we urge them to pay even a small amount voluntarily even as a symbol of the parents' responsibility to their children. Last year, the total contribution from all the parents was about Rs. 25,000/. This is a very small proportion of our total budget of more than 500,000/- per year. (12)

We are greatly indebted to our local donors and for our sponsors from abroad. We have sponsorship programmes with the Christian Children's Fund of Canada, Oxfam of England, and Royal Commonwealth Society for the blind in England. It will be extremely difficult to run this school without the generous contributions from our sponsors abroad. Our very special thanks are due them.

We have received Educational aids worth more than Rs. 500,000/- from Algemeen Diaknal Bureau of Netherlands, Mutual Development Program of Norway, Chepachet Union Church in the United States and Deutches Blinden Socialwerk in Germany in the last 3 years.

We have also received large building grants from Oxfam of England, Sparebanklag of Norway, Deutches Bliden Socialwork of Germany, United Church Board for World Ministries and other Churches in the United States.

The fast growth of the school in recent years has been possible mainly through the generous donations we have received from abroad. I would feel very proud if our local donations could match what we receive from abroad. If more funds are available, we could provide better services to more children.

OUR PLANS — Blind Section:

It is our declared objective to set up a separate school for the blind. Land has been demarcated for this purpose and two buildings have been completed. The total plan consists of three more buildings. The school for the Blind is planned to cater to about 100 children at a time. This will also develop into a resource centre for the blind in the North of Sri Lanka.

Deaf Section:

The Junior Girls' hostel is now under construction. (13) The next major project is to build a set of sound treated class rooms for the deaf. This will greatly help in the teaching of speech. We also intend to expand our vocational training section to include poultry and cattle farming. We are also exploring the possibilities of starting other industrial ventures such as welding and foundry. We will then be able to provide more adult training.

Teacher Training :

Apart from the in-service training that the teachers receive, we intend getting more teachers trained in the education of the deaf and the blind in India. It is a pity that we still do not have provisions in Tamil to train teachers of the handicapped. Mrs. Pathmapalan will go to England in January 1982 for Special training in the Education of the blind (14)

Service to the community

Our school is the only resource centre for people with hearing and sight problems. Doctors refer their patients to the school for consultations and audiological evaluations. Also we have started conducting hearing clinics in various places through the service clubs. One such was conducted at Point Pedro where more than 100 patients received valuable advice and evaluation. More clinics are planned. We are willingly doing this extra service outside the school.

The service clubs have shown their concerns about our school by conducting medical clinics and helping in various ways in the development of the school.

IYDP

This year has been declared the International year of the handicapped so that the world as a whole may focus attention on one area of itself. The main objective is to give them back their self respect, recognize their right as human beings and integrate them into the normal society. More often than not, we focus our attention only on the handicap and refuse to look at the whole person. One handicap does not make the whole person a handicapped person. He is just a person with a handicap. Only when we realise and accept the human worth of a person, we can really start working on developing his personality. In this school we are not searching for the immediate or ultimate cause of handicapping conditions. But we accept the handicap and are involved in the task of developing the personality of every child to his/her fullest potential. We believe that every human being whether handicapped or not has a right to long-live merely an existence. It is my earnest plea today that you who are here should take this message out to the many homes where handicapped children are hidden for shame or through ignorance and enable them to have a chance in life.

Thanks

My sincere thanks are due to the Manager Mr. K. Nesiah, the Chairman and members of the Board of Trustees for their valuable guidance, understanding and support. My special thanks are due to Mr. Gopalakrishnan the Senior Assistant and all other school, hostel and support staff for the unqualified loyalty they have shown and for the unstinted co-operation they have given.

We are thankful to all our donors here and abroad. I thank everyone of you for your kind presence and patient hearing.

Above all we thank our Almighty God for His many mercies and pray for His continued support and guidance in the years ahead.

- Numbers in brackets refer to foot notes.

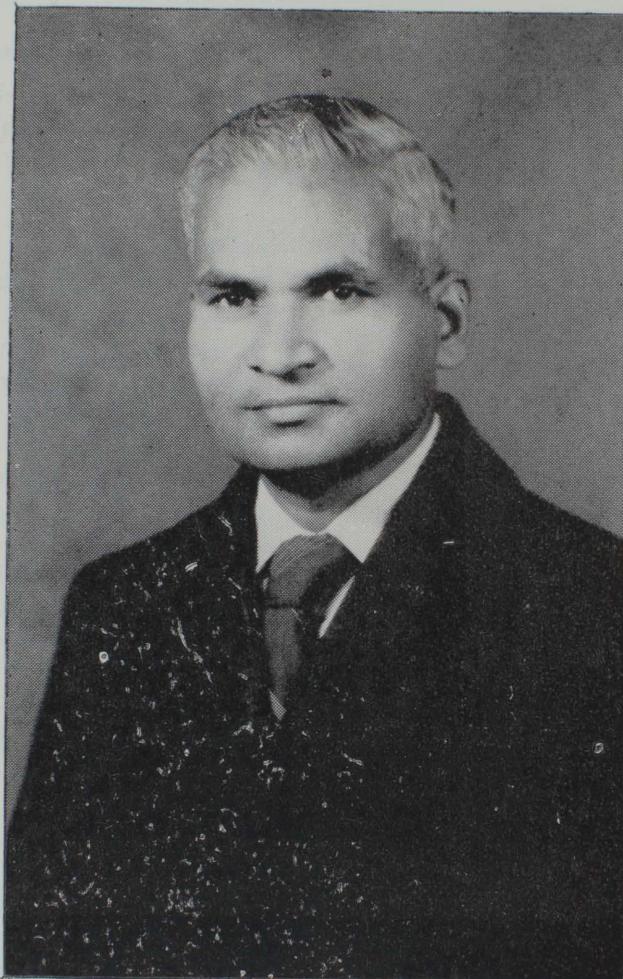

FOOT NOTES TO PRIZE DAY REPORT WRITTEN ON THE 15TH NOVEMBER 1984

1. The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar did not go to Karnataka but continues as Bishop of the CSI Church in Jaffna.
2. Present numbers are 234 deaf and 27 blind
3. 30 full time teachers.
4. Miss Helen Moorehead joined us as planned and has made tremendous contribution to the improvement of the school.
5. 245 children in 10 buildings and 7 house mothers.
6. Mrs. P. Annamalay retired in 1982
7. One more group hearing aid has been added
8. This building is now completed
9. Signs used by the children are being codified.
10. She has passed with 2nd class and is now a Government teacher
11. 21 teachers are paid by the Department.
12. Our annual budget now is Rs. 1.07 millions.
13. This is now completed.
14. She has since successfully completed her training and is now Senior Assistant for the blind section.

Deputy Principal

Mr. K. Gopalakrishnan — B. A. B. Phil,

1966 —

and I think we
will be able to
do it, you know.

January 16, 1968 Tuesday

The weather
is still very
cold and
windy. The
temperature
is about 20° F.
in the morning
and 30° F.
in the afternoon.
The wind
is blowing
at 20-30 mph.
There is
a lot of snow
on the ground
and it is
very cold.
I am
going to
try to
make
some
hot
coffee
and
some
bread.
I hope
it will
be good.

கைதடி நவீல்ட்

செவிப்புலன் விழிப்புலன் இழந்தோர் பாடசாலை

1956ல், இருந்து 1981 வரை

பொறுமை, திறமை, நவீன விஞ்ஞான கருவிகள், ஆசிரியர்களின் சிறந்த பணி ஆகியவற்றுடன்,

“குருடரின் கண்கள் திறக்கப்படும், செவிடரின் செவிடுகளும் திறவுண்டுபோம் ஜமையன் நாவு களித்துப் பாடும்” (ஏசாயா. 35 : 5 - 6)

— ப. சந்திரசேகரம் —

பிரித்தானியரின் வருகை இலங்கை மக்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களில் - மக்களிடையே கல்வி துறையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றமும் - அதன் வளர்ச்சியும் - பயனும் நாகரிகமான மக்களை உருவாக்கிப் பல மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நமது நாட்டில் தொண்டாற்றிய கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் சாதாரண மக்களுக்குரிய கல்விப்பணியில் ஆர்வம் காட்டியதுமட்டுமல்ல, புலனிழந்தவர்கட்கான கல்வியிலும் அவர்கள் பணி தொடர ஆரம்பித்தது. இதன் பயனாக இங்கிலாந்து சென்னை மிஷனரி சங்கச் சபையைச் சேர்ந்த செல்வி. மேரி சாப்மன் என்பவர் 1912ம், ஆண்டு கார்த்திகைத்திங்களும், நாள் (6-11-1912) தெகிலோயில் ஒரு வாடகை வீட்டில் செவிப்புலனிழந்த இரண்டு பிள்ளைகளுடன் புலனிழந்தோருக்கான கல்வியை ஆரம்பித்து வைத்தார். இதன் பின் ஆங்கிலேயத் திருச்சபையின் சென்னை மிஷனரி சங்கம் இரக்மலாணையில் ஒரு நிரந்தரப் பாடசாலையை நிறுவியது. இப்பாடசாலையில் அப்பொழுது ஆங்கில மொழி மூலமே கல்வி கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. இலங்கை அரசியலில் அன்று ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் பயனாக; சுயமொழிக் கல்வி திட்டம் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டதற்குல் புலனிழந்தவர்களுக்கும் தமது தாய்மொழியாகிய சிங்களம் - தமிழ் ஆகிய மொழி மூலம் கல்வி பெறும் வசதிகள் ஏற்பட்டது. இத

ஒல் இரத்மலாணைப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்ற புலனிழந்த தமிழ் மாணவர்களின் தொகை அதிகரிப்பினாலும் - புலனிழந்த தமிழ் மாணவர்களின் வசதி கள் கருதி தமிழ் மொழி மூலக் கல்விக்காகத் தனியாக ஒரு பாடசாலையை யாழ் மாவட்டத்தில் நிறுவ இப்பாடசாலைகளின் பரிபாலனச் சபை முன்வந்தது.

1936ம், ஆண்டு இலங்கைக்கு வருகை தந்த ஆங்கிலேயப் பெருந் தனவந்தர் காலஞ் சென்ற நவீல்ட் பிரபு என்பவர் இரத்மலாணையில் உள்ள புலனிழந்தோர் பாடசாலையைப் பார்வையிட்டதோடு. புலனிழந்தவர்களின் நலனுக்காக எழுபத் தெயாயிரம் ரூபாவை நன்கொடையாக வழங்கியிருந்தார். இப்பணத்தின் உதவி யினால், யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கைதடி யென்னும் இக் கிராமத்தில், முன்னைநாள் யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் காலஞ் சென்ற திரு. எம். கிறிகாந்தா, முன்னைநாள் கல்விப் பணிப்பாளர் காலஞ் சென்ற திரு. சி. உ. கோமசேகரம் ஆகியோரின் உதவியுடன் 1956ம், ஆண்டு மாசித்திங்கள் 20ம் நாள் (20-2-1956) நவீல்ட் செவிப்புலன் விழிப்புலன் இழந்தோர் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இப்பாடசாலை புலனிழந்த தமிழ், மூஸலிம் மாணவர்கள் தமது தாய்மொழி யாகிய தமிழ்மொழி மூலம் கல்வி பெறும் வாய்ப்பினை அளிக்கும் - இலங்கையில் நிறு

வப்பட்ட முதற் தமிழ்ப் பாடசாலை என்ற பெருமையைப் பெறுகின்றது. செவிப்புல னிழந்தோருக்கான கல்வி முறையில் வாய் மொழி மூலக் கல்வி முறையே பயங்களிக் கக்கடிய சிறந்த முறையென அமெரிக்கா இங்கிலாந்து யப்பான், ஜேர்மனி முதலிய நாடுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலே இங்கும் வாய்மொழி மூலக் கல்வி செவிப்புலனிழந்த மாணவர்கட்டு அளிக்கப்படுகின்றது. விழிப்புலனிழந்த மாணவர்கள் "பிரெயில்" எழுத்து மூலம் கல்வி கற்கின்றார்கள்.

புலனிழந்த மாணவர்களின் கல்விக் காகப் பணியாற்றும், இப்பாடசாலை ஆரம் பிக்பட்டு இருப்பத்தைந்தாண்டுகள் நிறைவூறுவதையிட்டு - வெள்ளிவிழாக் கானும் இந்நாளில் கடந்த கால் நூற்றுண்டு கால வரலாற்றை அப்பொழுது பணியாற்றிய நான்கு அதிபர்களின் காலங்களை மைய மாக வைத்து இக்கட்டுரையைத் தொடர்கின்றேன்.

(1956 — 1959)

20-2-56 அன்று, இரத்மலானைப் பாடசாலைகளிலிருந்து வந்த செவிப்புலனிழந்த ஒன்பது மாணவர்களுடனும், புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட செவிப்புலனிழந்த பதின் நான்கு மாணவர்களுடனும் காலஞ் சென்ற திரு. வே. ஈ. வேதநாயகம் அவர்கள் பதில் அதிபர் பதவியை ஏற்றுப் பாடசாலை ஆரம்பமானது. அப்பொழுது இரத்மலானை செவிப்புலனிழந்த பாடசாலையின் முன்னால் அதிபரான செல்வி எம். ஓ. எம். கார்டர் M. B. E அவர்கள் விடுதி மேற்பார்வைப் பொறுப்பை ஏற்றுப் பணிபுரிந்தார். இவர் சண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரித் தபகர் திருமதி கார்பிள் புதல்வி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அமெரிக்காவில் உள்ள காலடற் கல்லூரியில் செவிப்புலனிழந்தோர் கல்வியில் பயிற்சிபெற்றுத் தாயம் திரும்பிய காலஞ் சென்ற திரு. ஐ. என். இராமநாதன் அவர்

கள் 1956ம், ஆண்டு ஆடித் திங்கள் இப்பாடசாலையினுடைய முதல் அதிபர் பதவியை ஏற்றார். 1956ம், ஆண்டு இறுதியில் இப் பாடசாலையில் 41 மாணவர்கள் கல்வி கற்றார். அப்பொழுது தற்பொழுதுள்ள பாடசாலைக்கட்டிடமும், அதிபர் இல்லமும் மாத்திரம் இருந்தன. மாணவர்களின் விடுதிக்கான வசதிகள் ஏற்றதாக அமைந்திருக்கவில்லை. பாடசாலையின் ஒரு பகுதி விடுதியாகவும் பயன்படுத்தப் பட்டது. 1957ம், ஆண்டில் இப்பாடசாலை புலனிழந்த மாணவர்கட்காக உதவி நன்கொடைபெறும் முன்றாந்தர ஆங்கில பாடசாலையாகக் கல்வி அமைச்சினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுப் பதிவு செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மாணவர்களுக்கான விடுதி வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் 1958ம், ஆண்டு பாடசாலை ஆளுநர் சபையினரால் விடுதிக்கான கட்டிடம் அமைக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதன் பயனாகத் தற்பொழுதுள்ள பெண்கள் விடுதிக் கட்டிடம் 1959ம், ஆண்டு இறுதிப்பகுதியில் அமைத்து முடிக்கப்பட்டது.

புதிதாக ஆரம்பித்த இப்பாடசாலையில் அன்றுள்ள பல வசதியீனங்களுக்கிடையே - அன்றைய ஆசிரியர்களின் உதவி யுடன் மூன்று ஆண்டுகள் சிறந்த பணியாற்றிய அதிபர் கொழும்பிலுள்ள பாடசாலையொன்றில் ஆசிரியப் பணியேற்றதி னால் 1959ம், ஆண்டு இரண்டாம் பருவம் முடியத் தமது பதவியிலிருந்து விலகிக் கொண்டார்.

(1960 — 1969)

சாவகக்சேரி டிறிபேர்க் கல்லூரியின் முன்னால் விஞ்ஞானப் பட்டதாரி ஆசிரியரும், தற்பொழுது ஐ. அமெரிக்காவில் ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் திரு. டி. எஸ். அம்பலவாணர் அவர்கள் 1960ம், ஆண்டு தை மாதத்திலிருந்து பாடசாலையின் அதிபர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டார், இவ்வாண்டு முற்பகுதியில் புதிய விடுதி திறக்கப்பட்டு

மாணவர்களின் பாவனைக்கு விடப்பட்டது. 1960ம், ஆண்டு ஆரம்பத்தில் 75 மாணவர்கள் கல்வி கற்றனர். இவ்வாண்டு மாணவர்களிடையே இல்லங்கள் பிரிக்கப்பட்டு முதலாவது வருடாந்த இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியும் நடைபெற்றது. இதே ஆண்டில் மாணவர்களுக்குரிய சாரணர் இயக்கம் ஆரப்பித்து வைக்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. காலன் சென்ற திரு. டி. ஏ. தம்பையாவின் நினைவாக அவரது புதல்வர்கள் திரு சீ. ஆர். தம்பையா, முன்னால் உயர்நீதி மன்ற நீதியரசர் கலாநிதி எச். பிள்ளை. தம்பையா ஆகியோரால் மரா வேலைக்குரிய தொழிற்கூடம் ஒன்று அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1961ம், ஆண்டில் அதிபர் செவிடர் கல்வியில் பயிற்சி பெற அமெரிக்கா சென்றபோது தற்பொழுது பலாவி ஆசிரியர் கலாசாலையில் ஆங்கில விரிவுரையாளராகப் பணிபுரியும் திரு. என். தேவபாலசுங்கம் அவர்கள் பதில் அதிபராகக் கடமையாற்றினார்.

இவர் பதில் அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் யாழ் மாவட்ட செவிப் புலன் விழிப்புலனிழந்தோர் நலவாழ்வு மன்றத்தினர் செவிப்புலனிழந்தோர் கல்வி கற்பதற்கான குழுக்கேஞ்சுதலிக் கருவி யொன்றை அன்பளிப்புச் செய்தனர். செவிப்புலனிழந்த மாணவர்களின் கல்விக் காக அளிக்கப்பட்ட இச்சாதனம் அப்பொழுது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருந்தது. 1962ம், ஆண்டில் கொழும்பில் நடைபெற்ற சாரணர் பொன்விழாவில் எமது சாரணர்களும், சாரண ஆசிரியர்களும் பாசறை அமைத்து நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொண்டனர். இதே ஆண்டில் யாழ் மாநகர சபையினரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட “யாழ் விழேஞ் பொருட்காட்சியிலும்” விசேட காட்சிக்கூடம் அமைத்து - பாடசாலை மாணவர்களால் ஆகிக்கப்பட்ட பல வகைகளைப்பணிப் பொருட்கள் காட்சிக்கும் விற்பனைக்கும் வைக்கப்பட்டது என்னான் மக்களுக்கு அறிமுகமானது என்னாம்.

இப்பாடசாலையின் மூலம் புலனிழந்த வர்கள் கல்வி பெறலாம் - புலனிழந்தவர்களும் கல்வி பெறுவதனால் சமூதாயத் தோரு ஒன்றினைந்து வாழலாம் - சம உரிமைகளை அனுபவிக்கலாம் என்பதை கடந்த இருபது ஆண்டுக்கட்கு முற்பட்ட காலத்தில் நமது சூடா நாட்டு மக்கள்கூட பெறுமளவில் அறியாதிருந்தனர் என்னாம். இதனால் புலனிழந்த பிள்ளைகளையுடைய பெற்றேர்கள் தவறான நம்பிக்கைகளினாலும் - புலனிழந்தவர்களும் கல்விக்கார்கள் முடியும் என்ற உணர்வதற்காக இருந்தபடியாலும் அக்காலக்கிலுள்ள பல புலனிழந்த மாணவர்கள் இப்பாடசாலையின் மூலம் உரிய பயனைப் பெறுத் தவறிவிட்டார்கள். இசனால் யாழ் மாவட்டத்தின் பல இடங்களிலுமிருள்ள பிரபல பாடசாலைகள் பலவற்றில் - இப்பாடசாலையில் கல்வி சற்ற புலனிழந்த மாணவர்களின் மூலம் - அவர்களின் திறமைகளை வெளிக்கொண்டது மாதிரி வகுப்புக்களும் - கலை நிகழ்ச்சிகளும் காணபிக்கப்பட்டன. இந்திகழ்ச்சிகளினால் அவ்வால்வட்டாரப் பாடசாலைகளின் மாணவர்களின் மூலம் இப்பாடாலை பொது மக்களுக்கு அறிமுகமானது என்னாம்.

செவிடர் கல்வியில் பயிற்சி பெற அமெரிக்கா சென்ற அதிபர் திரு. டி. எஸ். அம்பலவாணர் அவர்கள் 1962ம், ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் தமது பணியைத் தொடர்ந்தார். இலங்கையில் புலனிழந்தவர்கள்கான கல்வி ஆகியோர்க்கும் கொண்டாடும் 50 ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் முகமாக 1962ம், ஆண்டு இரத்மலானை செவிடர் குருடர் பாடசாலையில் நடைபெற்ற பொன்விழா நிகழ்ச்சி களில் எமது பாடசாலையும் பங்கு கொண்டு பலவகை நிகழ்ச்சிகள் அளித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது இப்பொன்விழா நிகழ்ச்சி தொடர்ந்து எமது பாடசாலையிலும் நடத்தப்பட்டது. அப்பொழுது ஓரத்தும்லானைப் பாடசாலை மாணவர்களும் எமது பாடசாலை நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொண்டு சிறப்பித்தனர். எமது பாடசாலையை நிறுவ உதவியளித்த நவீல்ட் பிரபுவின் நினைவுக் கல்லூம் அப்பொழுது திரைநீக்கம் செய்து வைக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ் ஆண்டில் ஆசிரியர் சங்கங்களினும் - சுகாதார சேவைப் பகுதியினராலும் நடத்தப்பட்ட சித்திரம் - இசை - பேச்சுப் போட்டிகளில் சாதாரண மாணவர்களுடன் பங்குகொண்டு 1ம், 2ம், இடங்களைப் பெற்று எமது மாணவர்கள் தமது திறமையைக் காட்டியுள்ளார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடர்ந்து அதிகரித்துவந்த மாணவர்களுக்குப் பாடசாலையின் விடுதிவசதி கள் போதியதாக அமைந்திருக்கின்றன. இதனால் மாணவர் தங்குவதற்கான விடுதி அமைக்கக் கட்டிட அடிக்கல் 1964ல் நாட்டப்பட்டு இதே ஆண்டில் கட்டிடம் சிறந்த முறையில் கட்டிட முடிக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்க தாகும். புதிதாகக் கட்டிட முடிக்கப்பட்ட இவ்விடுதி 1965ம் ஆண்டு மாணவர்களின் பாவைனக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. 1964ல் யாழ் ரேட்டறிக் கழகத்தினர் பாடசாலை மாணவர்களின் நலன் கருதி நோயாளர் தங்கும் இல்லம் ஒன்றை அமைத்துக் கொடுத்தனர்.

பாடசாலை மாணவர்கள் அப்பொழுது தங்கும் விடுதி வசதிகளைப் பெற்றிருந்தாலும் தனியொரு உணவுமண்டபம் இல்லாத விடுதி விருந்தைகளையும் தற்காலிகக்கிடீருக் கொட்டில்களையும் உணவு உண்ணிடமாகக் கொண்டிருந்தனர். எனவே வசதியான ஒரு சமையற்கூடத்தையும், உணவு மண்டபத்தையும் அமைப்பதற்கான கட்டிட நிதிக்காகப் பேராதனைப் பல்கலைக் கழக மருத்துவ பீடமாணவர்கள் 1965ம், ஆண்டு தைமாதம் “படிக்காத கடிதம்” நாடகத்தையாழ் நகர மண்டபத்தில் இரு நாட்கள் மேடையேற்றி ரூபா 5000/- நிதிக் கொடையாகப் பெற்றுத் தந்தனர். இந்மூலம் பாடசாலைக் கழையற்கூடம் அமைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1965ம், ஆண்டு பாடசாலை ஆரம்பமாக பத்து ஆண்டுகள் நிறைவாண காலம் அவசிய தேவைகள் பல பூர்த்தியடையாத போதும் உள்ள வசதிகளைக் கொண்டு

முன்னேறிக்கொண்டு வருவதைக் கண்டு பெருமையடைந்து கொண்டிருந்த அந்நேரத்தில், தொடர்ந்து 30 வருடங்கள் செவிடர் பாடசாலை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய திருமதி எம். எச். இராமநாதன் அவர்கள் சில நாட்கள் நோய்வாய்ப் பட்டி ருந்து 4-7-1965 அன்று தமது 58வது வயதில் மரணமானதும், 12 வருடங்கள் செவிடர் பாடசாலை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி - குறிப்பாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகப் புதுவைகம் காணப்பணிபுரிந்து குடா நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் அறியப்பட்ட சிறந்த கணிஞருமாகிய “யாழ்ப்பாணத்துக் கலை ராயர்” திரு. க. பசுபதி அவர்கள் பல மாதங்கள் நோய்க்குட்பட்டிருந்தமையால் 5.7.1965 அன்று தமது 40வது வயதில் இறைவனடி சேர்ந்தமையும் பாடசாலை ஆசிரியர்கட்கும், மாணவர்கட்கும் மாருத துயரை அளித்தது. அனுபவமிக்க, சிறந்த இவ்விரு ஆசிரியர்களும் அன்றுள்ள இளம் ஆசிரியர்கட்கு வழி காட்டிகளாகத் திகழ்ந்தனர் என்பதை மறுக்கவோ மறக்கவோ முடியாது.

பாடசாலைகளில் உள்ள பல வசதி யீணங்களைக் கருத்திற்கொண்டு எமது பாடசாலையின் விழிப்புலணிமுந்தோர் பிரிவு 1966ம், ஆண்டு தைமாதம் இரத்மலானைப் பாடசாலைக்கு மாற்றப்பட்டது. இம் மாற்றம் மாணவர்களின் கல்விக்கு இடையூருக இருந்ததுடன் எதிர் பார்த்த பயணை அளிக்காததினால் அதே ஆண்டு மூன்றாம் பருவத்தில் இரத்மலானையிலிருந்து எமது பாடசாலைக்குத் திரும்பவும் கொண்டுவரப் பட்டமை குறிப்பிடக்கூடியதாகும். இதே ஆண்டில் அனைத்துவகை பொதுநலவழைமைப்பு நாடுகளின் செவிப்புலணிமுந்த மாணவர்களிடையே நடத்தப்பட்ட ஒவியப்போட்டியில் எமது பாசாலை மாணவர்களும் பங்குகொண்டு முதலாம், மூன்றாம் இடங்களைப் பெற்றுள்ளனர்.

ஆங்காங்கே சிறு பற்றைக் காடுகளைக் காட்சியளித்த பாடசாலையின் நிலப்பரபு 1960ம், ஆண்டிலிருந்து நிலம் திடுத்தியமைக்கப்பட்டு இன்று நம் கண்

மன பசுமையுடன் காட்சியளிக்கும் பயன் தரும் மா, பலா, வாழை, மகோக்கனி, தேக்கு என எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு பயனளிக்கக்கூடிய மரங்கள் நாட்டப்பட்டு கொலையாக்கிய பெருமை அன்றைய அதிபர் திரு. டி. எஸ். அம்பலவானர் அவர்களுக்கே உரியதாகும். இவர் பத்து ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து 1969ம், ஆண்டு புரட்டாதித் திங்கள்-தான், ஐ. அமெரிக்க நாட்டுப்பாடசாலை ஒன்றில் ஆசிரியப் பணி யேற்று செல்வதையிட்டு தமது பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றுக் கொண்டார். இவர் பணியாற்றிய காலம் இப் பாடசாலையின் வரலாற்றில் குறிப்பிடக்கூடிய பயன்பெற்ற காலம் எனக்கூறி ஸ்மிகையாகாது. 1969ம், ஆண்டு இறுதியில் 124 மாணவர்கள் கல்வி கற்று வந்தனர்.

(1970 — 1973)

வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் கணிஷ்டபாடசாலையின் அதிபராகப் பணிபுரிந்த திரு. கே. ஜே. செல்வராஜன் அவர்கள் 1969ம், ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் முதல் எமது பாடசாலையின் அதிபர் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டார். இவரது காலத்தில் - முன்பு திட்டமிடப்பட்டிருந்த பாரிய விவசாயத் திட்டம் 1970ம், ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முங்கு குறைநிலையில் இருந்த உணவு மண்டபம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு 1970ல், மாணவர்களின் பாவணைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1973ம், ஆண்டு இரண்டாம் பருவம் முடிய இவர் தமது சொந்தக் காரணங்களுக்காகப் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுக்கொண்டார். உப அதிபரான திரு. கே. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் முன்றாம்பருவ காலம் முடியுமட்டும் பதில் அதிபராகக் கடமை யாற்றினார்.

1974.....

குருத்தலாவ சென். தோமஸ் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்த திரு. ஜே. எஸ். டேவிட் அவர்கள் 1974ம், ஆண்டுதை மாத முதல் பாடசாலையின் அதிபர்

பதவியை ஏற்றுக் கொண்டார். 1974ம், ஆண்டில் ஆரம்பத்தில் 117 மாணவர்கள் கல்விகற்று வந்தனர்கு நாட்டின் சனத் தொகை அதிகரிப்புக்கேற்ப - புலனிழந்தோரின் பிறப்பு விதிதமும் அதிகரித்துள்ளது. பாடசாலைக் கல்வியைப் பெறவேண்டிய வயதெத்திய மாணவர்கள் ஆயிரக்கணக்கானாலும் இப்படியான பாடசாலை நாட்டில் உள்ளவெள்பதை அறியாதும் - அறிந்த பல மாணவர்கள் அனுமதி கோரி விண்ணப்பித்தாலும் அத்தனை பேருக்கும் அனுமதி கொடுப்பதற்கு உரிய வகுப்பறைகள் - விடுதி இடவசதிகள் என்பன போதியதாக அமைந்திருக்க வில்லை. புலனிழந்த மாணவர்களின் கல்லித்தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய மேலும் விடுதிக் கட்டிடங்கள் அமைக்கவேண்டிய நிலை உருவரன்து. இதனால் கணிட்ட மாணவர்க்கென ஒரு விடுதி அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டது. இதற்கு ரூபா 105,000/- செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டது.

காலஞ்சென்ற திருமதி. புனிதம் திருச் செல்வம் அவர்களது தொடர்பினால் எமது கட்டிட நிதிக்குக் கண்டா நாட்டு செல்வி-மாதுரிகா (மொறீன் சன்டசன்) வின் பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சி 25-2-1975 அன்று யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. எமது தேவைக்கு வெளிநாட்டுப் பெண்மனியொருவர் எமது நாட்டில் நிகழ்ச்சி அளித்து நிதி பெற்றுத்தந்தமை அந்நாட்ட வரின் கொடைத்திறனையே காட்டுகின்றது. எடுத்த திட்டத்தை நிறைவேற்றி புலனிழந்த மாணவர்களுக்கு வாழ்வளிக்க முயற்சி யெடுத்த அதிபர் இங்கிலாந்திலுள்ள பிறர்க்குதலும் “ஒக்ஸ்பாம்” நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொண்டு அந்திறவனத்தின் உதவியினால் கணிட்ட பிரிவு - ஆண்களுக்கான விடுதிக்குரிய கட்டிடத்தக்கான அடிக்கல் 1975ல், இடப்பட்டுக் கட்டி முடிக்கப்பட்ட “ஒக்ஸ்பாம்” இல் லம் 14-3-1976ல் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

அமெரிக்காவில் நோர்த்தம்ரன் நகரில் உள்ள “கிளார்க்” கல்லூரியில் செவிப்பு வளனிழந்தோருக்கான கல்வியில் முதுமாணிப்

பட்டப் படிப்பைப் பெறவும், விழிப்புலன் இழந்தோர் கல்வியில் பயிற்சி பெறவும் 1976ம், ஆண்டு அமெரிக்க நாடு சென்ற தமது 1½வருட காலப்பயிற்சியை மேற்கொண்டார். இக்காலத்தில் உப அதிபரான திரு. கே. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் பதில் அதிபராகக் கடமையேற்றுச் சிறந்தமுறையில் பணியாற்றினார் என்பதை நாம் மறக்கமுடியாது. கணிட்ட ஆண்களுக்கான விடுதி வசதி ஏற்பட்டதினால் 1977ம், ஆண்டு 33 புதிய மாணவர்கள் சேர்ந்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

செவிப்புலன் விழிப்புலனிழந்த மாணவர்கள் ஒரே கட்டிடத்தில் தமது கல்வியை மேற்கொள்ளும் போது பல கஷ்டங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியவர்கள் மூர்கள். இதனால் விழிப்புலன் இழந்த மாணவர்கள் கற்பதற்கென தனியானவொரு பாடசாலைக் கட்டிடம் நிறுவ வேண்டியதாயிற்று. எனவே விழிப்புலன் இழந்தோர் பாடசாலைக் கட்டிடத்துக்கான அமைப்பு திட்ட மிடப்பட்டது. மூன்று கட்டமாக அமைந்த இப் பாடசாலையைக் கட்டி முடிக்க அப் பொழுது ரூபா 300,000/- செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டது. இக்கட்டிடத்தின் ஒரு பகுதியை அப்பொழுது நிறுவுதற்கு முன்னால் விமானமோட்டியாக வீருந்து தமது இரு விழிகளையும் இழந்தவரான மேற்கு ஜேர்மனியைச் சேர்ந்த விழிப்புலனிழந்தோர் மன்றத் தலைவர் திரு. ஜோர்ச் ஸஹன்ரோக் அவர்கள் நிதி உதவி அளித்தார். விழிப்புலனிழந்தோர் பாடாலைக்கான அடிக்கல்லை நிதி உதவி ய திரு. ஜோர்ச் ஸஹன்ரோக் அவர்கள் 1977ம், ஆண்டு நாட்டி வைத்தார். இவ்வாண்டில் புலனிழந்த மாணவர்கள் தொழிற் பயிற்சி பெறுவதற்கான நெசவு நிலையம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1977ம், ஆண்டு இறுதியில் அதிபர் தமது 1½வருட காலப் பயிற்சியை முடித்துக் கொண்டு தாயகம் திரும்பினார்.

தாயகம் திரும்பிய அதிபர் 1978 நை மாதம் தொடக்கம் தமது பணியைத் தொடர்ந்தார். இவ் ஆண்டு தொடக்கம்

பாடசாலை ஆசிரியர்கள்து அதிபரினால் செவிப்புலனிழந்தோருக்கான கல்வி யில் பயிற்சி வகுப்புக்கள் நடத்தப்பட்டன. இப் பயிற்சி வகுப்புக்கள் ஆசிரியர்கள் முறையான கற்பித்தலை இலகுவாகச் செய்யவும் மாணவர்கள் சிறந்த பயனை அடையவும் - அவர்களது கல்வி முன்னேற்றத் துக்கு சிறந்த பயனுள்ளதாக அமைந்தது.

செவிப்புலனிழந்தவர்களின் கல்வி விருத்தி - அவர்களின் நுண்ணன றிவில் மட்டுமல்ல கேள்விக் குறைபாட்டின் அளவிலும் தங்கியுள்ளது. எது பாடசாலைக்கு “ஓடியோ மீற்றர்” என்னும் கேள்விஅளவிட்டுக் கருவியின் தேவை மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. யாழ் மாவட்டத்திலுள்ள செவிப்புலனிழந்தவர்கள் தமது கேள்விக்குறைபாட்டை அளந்தறியவேண்டுமென்ற கொழும்பியுள்ள செவிடர் தேசியமன்றத்திற்கு செல்ல வேண்டியவர்களாக இருந்தனர். அதிபர் தமது முயற்சியிலே ரூபா 75,000/- பெறுமதியான “ஓடியோ மீற்றர்” என்னும் சிறந்தகேள்வி அளவிட்டுக் கருவியைப் பூக்கப்பாம் நிறுவனத்தின் மூலம் படசாலைக்குப் பெற்றுக் கொடுத்ததனால் செவிப்புலனிழந்தவர்கள் பெரும்பயன்டையக் கூடியதாகவுள்ளது.

இரத்மலாணைப் பாடசாலையிலும் - எங்கள் பாடசாலையிலும் தொடர்ந்து 35 வருடங்கள் சிறந்த ஆசிரியப் பணியாற்றி பாடசாலை வளர்ச்சிக்குத்தவிய விழிப்புலனிழந்த ஆசிரியை செல்வி. பூரணம் மாரிமுத்து அவர்கள் தமது பணியிலிருந்து 1978ம், ஆண்டில் ஓய்வு பெற்றார். இவரின் பணியை எது பாடசாலை என்றும் மறக்கமுடியாது.

“இன்றைய குழந்தைகள் நாளைய மனிதர்கள்” இக் குழந்தைகளின் நலவுருமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டு - அவர்களின் தேவைகள் பூர்த்தியாகக்கப்படின் எதிர்காலத்தில் சிறந்த மக்களை உருவாக்கியவர்களாலோம். இக் காரணத்தினால் ஜி. நா. நிறுவனம் 1979ம், ஆண்டை அண்டத்துலகச் சிறுவர் ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தியது. இவ் ஆண்டு எமது பாடசாலையும் சிறுவர் தினத்தைக் கொண்டாடிப்பது

வளர்முக் நாடனை நமது நாட்டிலுள்ள எமது பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு இட வசதிகள் மேலும் தேவைப்பட்டது: இதனால் மாணவர் விடுதிக்கட்டிடம் அமைப்பதற்கான அடிக்கல் இவ் (1979), ஆண்டில் நாட்டப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது பாடசாலையில் பல வருடங்கள் ஆசிரியப்பணியாற்றிய உப. அதிபர் திரு. கோபாலிகிருஷ்ணன் அவர்கள் 1979ம் ஆண்டில் இங்கிலாந்தில் உள்ள பெர்மிங்ஹாம் பல்கலைக் கழகத்தில் செவிப்புலனி முந்தோருச்சுக்கான கல்வியில் பயிற்சி பெறச் சென்றமையும் எமது பாடசாலை மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஒரு உறுதிணையெனக் குறிப்பிடலாம்.

இப் பாடசாலையிலுள்ள செவிப்புலனி முந்த மாணவர்கள் பேச்சு மொழி மூலம் சிறந்த கல்வியைப் பெறுவதற்குரிய நவீன விஞ்ஞான சாதனங்கள் எதுவும் இருக்கவில்லை. இந்த நிலையில் ஆசிரியர்கள் தமது திறமையினால் பொறுமையைக் கட்டப்பிடித்து - கிடைத்த கற்பித்தத் சாதனங்களின் உதவியைக் கொண்டு தமது பணியை ஆற்றி வந்தனர் என்பதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. தமிழ் மக்களின் ஒரே பாடசாலையாகவுள்ள இப் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் - புலனிமுந்த மாணவர்களின் வாழ்வு மற்றும் மலர்ச்சியில் ஆர்வங்கொண்ட அதிபர்தமது பெரு முயற்சியினால் பேச்சு மொழி மூலம் கல்வி பயில்வதற்கு - ஒரே நேரத்தில் வகுப்பில் 12 மாணவர்கள் தமது இரு காதுகளிலும் பொருத்திகேள்வி மூலம் அறிவு பெறக்கூடிய வகையில் 1980ம் ஆண்டில் நெதர்லாந்து நாட்டில் உள்ள “அல்ஜிமின்டைக்கேல் பியூரோ” நிறுவனத்திடமிருந்து 5 தொகுதிக்குமுக் கேளுதலிக் கருவிகளும், நோர்வே நாட்டு ‘மியூற்ஸ்வல் டெவலப்மென்ற் புரேக்கிராம்’ மிடமிருந்து 2 தொகுதி குழுக்கேளுதலிக் கருவிகளும், ஐக்கிய ராச்சியத்திலுள்ள “ஒக்ஸ் பாம்” நிறுவனத்திடமிருந்து 1 தொகுதி குழுக் கேளுதலிக் கருவியும் அன்பளிப்பாகப் பெறப்பட்டதுடன் நமது நாட்டு சமூக சேவை அமைச்சிலை வழங்கும் பாடசாலையின் வளர்ச்சியைக் குறிப்பிட்டு விடுதலை நமது பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு இலங்கை வாழ்த்துமிகு மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது பங்களிப்பைச் செய்து எதிர் காலத்தில் புலன் இமுந்த மாணவர்கள் அணவரும் ஒளிமயமான வாழ்வைப் பெற உறவுண்மையாக இருக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

புலனிமுந்த மாணவர்களுக்காக இப் பாடசாலை ஆற்றிவரும் பெரும் பணி என்றும் மலர்கள் !

கப்பட்ட 1 தொகுதி குழுக் கேளுதலிக் கருவிகளுமாக 9 வகுப்புக்கட்டுரிய குழுக்கேளுதலிக் கருவித் தொகுதிகளைப் பெற்றதனால் வகுப்பறைகளில் மாணவர்கள் இக் கருவிகளின் துணைகொண்டு கல்வி கற்று வருவதை நாம் காணலாம்.

1981ம், ஆண்டாகிய நடப்பு வருடம் எமது பாடசாலையின் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவுற்று வெள்ளி விழாக்கானும் காலமாகும். எமது பாடசாலையின் வெள்ளி விழாக்காலம் - ஐ. நா. நிறுவனம் இவ் ஆண்டை அனைத்துக்கூடாது குறைந்தோர் ஆண்டாகப் பிரகடனப் படுத்தியுள்ளமையும் எமது வெள்ளி விழாவை மேலும் சிறப்படையச் செய்கிறது என்றாம்.

யென்ஸ் கழக உறுப்பினரில் ஒருவராக இருக்கும் அதிபர் திரு. ஜே. எஸ். டேவிட் அவர்களால் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் மூன்றாவது முறை கழகங்களின் மூலமும், ரோட்டரிக் கழகங்கள் மூலமும் மாணவர்களின் உள், உடல் நலத்துக்குத் தேவையான உதவிகள் பெறப்படுகின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது

இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவெய்தி வெள்ளி விழாக் கானும் இவ் ஆண்டில் செவிப்புலனி இமுந்த மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக, நவீன குழுக் கேளுதலிக் கருவிகளை அமைத்துக் கல்வி கற்பதற்குரிய ஒன்றி புகா வகுப்பு அறைகள் பன்னிரண்டு கட்டுவதற்கான முயற்சிகள் தற்பொழுது மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவது செவிப்புலனி இமுந்த மாணவர்களின் எதிர்காலம் - கல்வியில் சாதாரணமானவர்களின் நிலைக்கு வளர்ச்சியடையும் என்றும் பிரச்சினையும் அளிக்கின்றது.

தற்பொழுது 1981ம், ஆண்டு 237 மாணவர்கள் கல்வி பயிலும் இப் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு இலங்கை வாழ்த்துமிகு மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது பங்களிப்பைச் செய்து எதிர் காலத்தில் புலன் இமுந்த மாணவர்கள் அணவரும் ஒளிமயமான வாழ்வைப் பெற உறவுண்மையாக இருக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விழிப்புலனிழந்தோருக்கான பறையில் எழுத்தின் தோற்றும்

விழிப்புலனிழந்தோருக்கான எழுத்து முறைகளில் 17ம், நூற்றுண்டில் பிரான்ஸ் ஈயத்தில் அசைக்கக்கடியதையும், உருஷ் சியா தகரத்தில் செய்த எழுத்தையும், இத்தானி கடதாசி மட்டையில் வெட்டிய எழுத்தையும், ஜேர்மனி மெழுகு பூசிய தட்டில் எழுதும் எழுத்து முறைகளையும் கையாண்டு வந்தன. இவைகளில் எந்த முறையாவது சிறந்ததாக அமையவில்லை.

1809ம், ஆண்டு பிரான்ஸ் தேசத்தில் பிறந்த ஹாயி பிரையில் என்பவர், தமது மூன்று வயதில் தகப்பனான் பட்டடையில் உள்ள துன்னாசியுடன் விளையாடும் போது தனது கண்களைச் சேதப்படுத்திக் கொண்டதனால் விழிப்புலனிழந்தவரானார். ஹாயிபிரையிலின் பெற்றேர் வலன்றை ஹே தொடக்கிய விழிப்புலனிழந்தோர் பாடசாலையில் கல்வி கற்பதற்காக அவரைச் சேர்த்துவிட்டனர். அப்பொழுது அவருக்கு பத்து வயது. ஹாயி மிகவும் விவேகம் உள்ளவர். கல்வியை மிகவும் ஆர்வத்துடன் கற்று 17வது வயதில் அதே பாடசாலையில் ஆசிரியரானார். இவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் குருடருக்கான எழுத்து முறையொன்றைக்கண்டு பிடிக்க முயற்சி செய்து கொண்டிருந்த “கான்ஸ் பாபியர்”, “போனியர்” ஆகியோரது தொடர்பு கிடைத்தது. ஹாயி பிரையில் அவர்களது நன்பரானார். இறுதியில் பாபியர் என்பவரின் சிந்தனையின் உதவியைக் கொண்டு தனது முயற்சியினால் ஆறு புள்ளி களை உடைய எழுத்து முறையைக் கண்டு பிடித்து அதனை 1839ம், ஆண்டு வெளியிட்டார்.

ஹாயி பிரையில் தனது 43வது வயதில் 1852ம், ஆண்டு இறந்தார். 1854ம், ஆண்டில் அவர் கண்டுபிடித்த ஆறு புள்ளி களின் ஒழுங்கு முறை, அவர் பணியாற்றிய பாடசாலையில் எழுத்து முறையாக அங்கீகாரம் பெற்றது. படிப்படியாக இவ்எழுத்து முறை ஏனைய ஐரேபிய நாடுகளுக்கும் பரவியது:

ஹாயி பிரையிலின் புள்ளி முறை எல்லா நாடுகளிலும் ஏற்கப்பட்ட போதிலும், புள்ளிகளை எந்த ஒழுங்குகளில் சேர்த்து எழுத்துக்கள் உண்டாக்கலாம் என்பதில் கடந்த ஒரு நூற்றுண்டுகாலமாகப் பல நாடுகளிடையே வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. இதனால் பல உடை மகாநாடுகள் கூட்டப்பட்டன. இம் மகா நாடுகளில் பிரையில் எழுத்து முறையை தனித்த வடிவமாக்கி அகில உலக பிரையில் முறை ஒன்றை ஏற்படுத்தி முயற்கி செய்தனர். இதில் இந்தியா தனது நாட்டில் உள்ள பல மொழிகட்குத் தனித்துவமான ஒரு வடிவ முறையைத் திறமையாகக் கையாண்டது. UNESCO என்னும் ஐக்கிய நாடுகளின் கண்ணி விஞ்ஞான பண்பாட்டுக் கழகத்தின் உதவியுடன் ஒரு மொழிக்கு ஒரே விதியை பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள பாடசாலைகள் பயன்படுத்தின. இறுதியில் 1950ம், ஆண்டு பரிவில் நடைபெற்ற மகா நாட்டில் இலங்கை உட்பட பல நாடுகள் கலந்து கொண்டு பிரையில் முறையை ஏற்றி அனைத்து வகு முறையாகக் கொண்டனர். ஏனைய முறைகள் எல்லாற்றிலும் பார்க்க தொட்டறிந்து கற்கும் ‘பிரையில்’ முறையிகவும் சிறந்த முறையாக இருக்கின்றது.

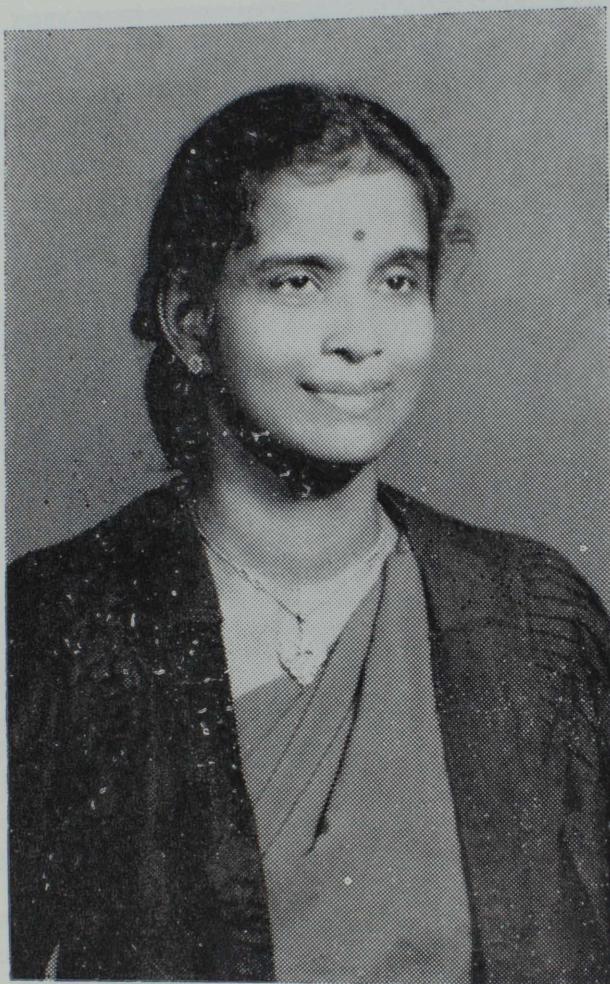
— ஆசிரியர் —

Missionary Teacher**Miss Helen Moorehed**

B. A. (Hons) ; P. G. C. E (Belf) ; Dip Deaf Ed.
(Oxford)

Jan. 1982 -

Senior Asst. — Blind Section

Mrs. C. Pathmapalan

B. A; Tamil Trd, Ed. of Blind

July 1983 —

செவிபுலனிழந்த பிள்ளைகளின் பெற்றேருக்கு ஒரு வழிகாட்டு

க. கோபாலகிருஷ்ணன் B. A; B. Phil.

ஒரு குழந்தையின் ஆரம்பக் கல்வியில் பெற்றேரின் பங்கு மிக முக்கியமானது. செவிப்புலனிழந்த குழந்தையைப் பொறுத்த மட்டில் பெற்றேர்களின் பங்கு ஆசிரியர்களை வீட மேலானதென மேல் நாட்டறிஞர்கள் கூறியிருப்பதை அறிகிறோம். எனவே பெற்றேருக்கு அளிக்கும் அறிவுரைகள் அவர்களின் குழந்தைகளின் கல்விக்கு ஓர் வித்திட்டது போலாகும்.

பேச முடியாத ஒரு குழந்தையைக் கண்டு அதிர்ச்சி அடைவதாலோ, விரக்தி யடைவதாலோ பிள்ளையை வெறுப்பதாலோ அல்லது அன்னையும் தந்தையும் ஒருவர் மீது ஒருவர் ஆள் மாறிப் பொறுப்பைச் சுமத்துவதாலோ கடந்த காலச் செயல்களுக்காக வருந்துவதினாலோ பெற்றேர் பெறக்கூடிய பயன் ஏதுமிருக்க முடியாது. இவ்வாறு செய்வதனால் பாதிப்பை எவ்வகையிலும் குறைக்க முடியாது: அதற்குப்பதிலாக சில சந்தர்ப்பங்களில் நிவிர்த்தி செய்ய முடியாத இழப்புகளும் ஏற்படலாம். இன்று நாம் விண்ணைய்வு நான்றுண்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். செவிப்புலனிழந்த குழந்தையை எதற்கும் பயனற்ற குழந்தை, நா கட்டுப்பட்ட குழந்தை இதனைப் பேசவேக்க முடியாது. இதனை முனையிலேயே கொன்றுவிட வேண்டும் என்ற காலமல்ல இது. காதால் சில ஒளிகளைக்கேட்க முடிவுதில்லை. அதனால் அர்த்தமுள்ள சொற்களைத் தொனி க்க முடியாத குறையைத் தவிர வேற்றந்தக் குறையுமற்றது இக்குழந்தை. திறமைகள் விருத்தி செய்யப்பட்டால் குறைபாடற் றவர்களை விடச் சில முறைகளில் சிறப்பாகச் செயற்படச் செய்யலாம். உரிய காலத்தில் உரியமுறையில் பயிற்சி அளித்தல் இன்றி யமையாதது.

செவிப்புலன் இழந்த காரணத்தைத் திருவித் தருவி ஆராய்முனைவதால் ஏற்க னவே பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைக்கு எதுவித நன்மையையும் அளிக்க முடியாது. ஆனால் பெற்றேர் பொறுப்பாக இருந்திருந்தால் எதிர்காலத்தில் அப்பேற்பட்ட தவறுகளைத் தவிர்த்துக்கொள்ளுதல் சிறப்பானதாகும். உதாரணமாக ஒரு தயானவள் கர்ப்பம் தரித்து முதல் மூன்று மாதத்திற்குள் சின்னம்மையால் பீடிக்கப்பட்டால் சிசு செவிப்புலன் பாதிக்கப்பட்டதாகப் பிறப்பது பெரும்பாலும் நிருபிக்கப்பட்டுவிட்டது. மேல் நாடுகளில் இப்பேர்ப்பட்ட கர்ப்பங்களைக் கலைப்பதற்கு நடவடிக்கை யெடுக்கப்படுகின்றது. இன்னு மொரு சாதாரண நிகழ்வு தாய் கர்ப்பம் தரித்து முதல் மூன்று மாதகாலத்தில் உட்கொள்ளும் நுண்ணுயிர் கொல்லி மருந்துகள் பிள்ளைகளின் செவிப்புலனைப் பாதிக்கலாம்: இதுவும் தவிர்த்துக்கொள்ளக் கூடியது. குழந்தை பிறந்த பின் காதில் இருந்து கீழ் வடியும்போது அதனைக் கவனிக்காது பல காலம் வீடுவதாலும் செவியில் நடு உறுப்புக்கள் பாதிக்கப்படலாம். அது மட்டுமன்றி குழந்தை விபத்துக்களில் சிக்குண்டு தலையின் பின்புறம் பாதிக்கப்படுவதாலும் செவிப்புலனை இழக்கலாம். இவற்றை எல்லாம் மனிதன் தவிர்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் பெரும்பாலான குழந்தைகட்டு பரம்பரையிலிருந்தே இந்த குறைபாடு தோன்றுகிறது. இதனைத்தவிர்த்துக் கொள்வதற்கு நெருங்கிய உறவினரிடையே திருமணங்களைக் குறைத்துக்கொள்ளல், குடும்பக்கட்டுப்பாட்டு முறைகளைக் கையாளல் என்பன சில வழிமுறைகளாகும். அதேவேளை குறைபாடுள்ள குழந்தை ஒவ்வொன்றையும் வலுகட்டாய்

மாக வைத்திய நிபுணரிடம் காட்டி ஆலோசனை பெறுதல் மிக அவசியமாகும். சில குறைபாடுகள் வைத்திய சிகிச்சை மூலமாகவோ சத்திரசிகிச்சை மூலமாகவோ மாற்றக் கூடியனவையாக இருக்கலாம். அவற்றிற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை உரியகாலத்தில் எடுத்தல் அவசியம்.

ஒரு செவிப்புவளவிழந்த பிள்ளையின் உளச் செயற்பாடு பற்றியதாலும் பெற்றேருக்கு இக்குழந்தை ஏணை குழந்தை களை விட எத்தனையோ வழிகளில் வேறு பாடடைகிறது. இழையை செவிப்புவளவுள்ள குழந்தை கேட்ட ஒலி அனுபவங்களை இக்குழந்தை பெற்றதில்லை. தாயின் இனிய தாலாட்டைக் கேட்டதில்லை. தன் சுற்றுடவில் உள்ள நண்பர்களுடன் தன் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாத கசப்பான் அனுபவங்கள் நிறையகண்டுள்ளது. தான் பிறரால் புறக்கணிக்கப்படுவதையும், நகையாடப்படுவதையும் கண்டு மனம் கலங்கிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏராளம், ஏராளம். இவையெல்லாம் பிள்ளையின் அக புற வளர்ச்சியைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றன. ஒரு செவிப்புவளவிழந்த குழந்தையானது தனது குழலோடு தொடர்பின்றியே வாழ்கின்றது. மனி க் கூடு வேலோக்கு வேலோ நேரத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கும். அந்த ஒசை யால் இந்தப் பிள்ளைக்கு எந்தப்பயனும் கிடையாது. வீட்டில் புதிதாக யாராவது வரும் பொழுது நாய் குரைத்து எச்சரிக்கை செய்கின்றது. இக்குழந்தைக்கு அதனால் பயனில்லை. நீர்க்குழாயில் நீர் இருப்பதனை நீர் பாயும்போது எழுப்பப்படும் ஒலியைக் கொண்டு நாம் அறிகிறோம் குழந்தையோ குழாயைத் திறந்து பார்க்கும்வரை நிலைமையை தெரியாது திகைக்கிறது. எத்தனையோ செய்திகள் எமது காதிலே நாளாந்தம் எம்மை அறியாமலே விழுகின்றது. ஆனால் இக்குழந்தை ஒவ்வொரு சொல்லியும் வரிவடிவு மூலமே அறிய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இக்குழந்தை ஒவ்வொரு நிமிடமும் தனது குழலில் என்ன நடவடபெறுகின்றது? அம்மாற்றங்கள் தனினைப் பாதிக்கக் கூடியவையா?

தாம் மட்டும் அவற்றில் சிக்கிக்கொள்ள மற்றவர்கள் யாவரும் தய்பிக் கொள்வாரோ என்ற பயம் இவர் களை எப்பொழுதும் உறுத்திக் கொண்டிருக்கும். எனவே இவர்களைத் தன்னம்பிக்கை உள்ளவர்களாக மாற்ற வேண்டியது நமது தலையாய்கடமையாகும். அடுத்த சூழல் எப்பொழுதும் அமைதியாக இருப்பதனை அவர்களுக்கு அறியப்படுத்தி மனதில் அமைதியையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்துவதும் அவசியமாகும். இவர்கள் கல்வி கற்கும் வகுப்பறைகளோ, வேலை செய்யும் வேலைத்தலங்களோ, வசிக்கும் அறைகளோ குழலில் நடைபெறுவன வற்றைக்காட்சிகள் மூலம் அவ்வப்போது சித்தரிக்கக் கூடியதாகவும், இயற்கையோடு ஒன்றி ணைந்த சூழ்நிலையாகவும் இருந்தால் இவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு உகந்ததாய் அமையும். இவற்றை எல்லாம் பெற்றேர்யனதில் கொள்ளல் அவசியம்.

இன்னும் தம் குழந்தை பற்றி அறிய வேண்டியவை பல உண்டு ஒரு சாதாரண குழந்தை பிறந்த நாள் தொட்டே தனது மொழிவளர்ச்சிக்குக் கருத்துக்களைச் சேகரிக்கின்றது ஒரு சாதாரண குழந்தையின் மொழிவளர்ச்சி பற்றி ஆராய்தல் பயனுள்ளதாக அமையும். ஒரு குழந்தை பிறந்த முதல் இருவாரங்களில் தனது சுற்றுடல் பற்றியே உணரமாட்டாது. உண்டு உறங்கும் ஒரு உயிரியாகவே இருக்கும். அதைத் வாரத்தில் காட்சிகளை நோக்கத் தொடங்குகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து பார்வையைத் தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வருகின்றது, அடுத்த கட்டமாகத்தான் காணபவற்றை அடையாளம் காண்கின்றது. தாயைக் கண்டு சிரிக்கின்றது. தந்தையைக் கண்டு சிரிக்கின்றது. பெற்றேர் இன்முகம் காட்டி நேசக்கரம் நீட்டும் பொழுது பதிலாகச் சிரிக்கின்றது. இவ்வாறு காணபவற்றில் கருத்தைக் காண முயல்வது போல் காதும் கேட்பனவற்றை அவதானிக்கத் தொடங்குகிறது. தாயின் குரலை உணர்கிறது. கூறுவனவற்றை முதலில் புரிந்து கொள்ள மாட்டாது. ஆனால் தாயின் இனியதாலாட்டைக் கேட்டுத்

தூங்குகின்றது. தாய் செய்கின்ற செயல் களை அவதானிக்கின்றது. பால் கணரக்கும் போது கரண்டிச்சத்தத்தை அவதானிக்கின்றது. ஆசவே கரண்டியின் ஒலி கேட்டதும் தனக்கு உணவு வரப்போவதை உணர்கின்றது. வெந்தீர் கலக்கும் ஒலி கேட்டதும் தான் குளிக்கப் போவதை உணர்கின்றது. தந்தையார் அறையினுள் நுழையும்போது சப்பாத்துச் சத்தத்தை அவதானிக்கின்றது. கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்கும் போது தாயார் வருவதை உணர்ந்து ஆரவாரிக்கின்றது. நாய் குரைக்கும் சத்தம், காகம் கரையும் சத்தம், மணியோசை, மோட்டார் வகனம் ஒடும் சத்தம், இவையாவும் ஒலியுல்கில் புதிய அனுபவமாகின்றன. இதே வேளை தயான வள் தனது குழந்தைக்குப் பேச்சை ஊட்ட ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் பார்த்திருப்பான்: உணலூட்டும்போதெல்லாம் கிள்ளை மொழி பேசியே ஊட்டுவார். “பிள்ளைக்குப் பால் கொண்டுவந்திருக்கிறேன், பிள்ளைக்குப் பால் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்” பிள்ளைக்குப் பால் பிள்ளைக்குப் பால் என்று ஒருநாளைக்குப் பத்துமுறை கூறுவதைப் பிள்ளை செவிமடுக்கின்றது. இதனால் வன்றே தாயானவள் உணவோடு மொழியையும் ஊட்டுவாள் எனஅறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர். தானும் ‘பா’ என்று மழலை மொழி பேசுகின்றது. பிள்ளையின் ‘அம்மா’ ‘அம்மா’ என்று ஒரு நாளைக்கு ஐம்பது முறை கூறி அன்போடு அணிப்பதைப் பிள்ளை அவதானிக்கின்றது. பின் தானும் அம்மா என்று சொல்லத்தொடங்குகிறது. இந்த முதல் அழைப்பைக் கண்டு தாய் ஆரவாரிக்கிறார். பிறருக்கும் கூறி மகிழ்கின்றார். குழந்தையின் இக்கிள்ளை மொழியை தாயால் மட்டும் புரிந்து கொள்ள முடியும். இதனை மனதில் கொண்டு தான் தாயைப்போல் ஒரு சிறந்த ஆசிரியர் இருக்க முடியாதென ஆரம்பத்தில் குறிப்போடாம். இது மட்டுமல்ல குழந்தை தன் ஒவ்வொரு தேவையையும் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஒவ்வொரு ஒலியைப் பிறப்பிக்கின்றது. இத்தக் செயல்பாட்டையெல்லாம் தாய் உணர்கிறார். தக்க தருணம் பார்த்துப் புதிய புதிய சொற்களைப் பிள்ளைக்குக் கற்பிக்கிறார் பின் சொற்களைக்கிறார் என்று சொல்லை பக்கிகள் ஒலிக்கின்ற ஒலியிலிருந்து கற்கிறது. அதே போன்று தான் ‘காக்கா’ என்ற சொல்லையும் கற்கிறது. ‘பா. கா’ பிள்ளை இந்த ஒலியைக் கேட்டுத் தானும் கூற முயல்கிறது. இவ்வாறு மொழி வளர்ச்சியடைந்து ஒருசாதாரண குழந்தை ஜந்து வயதில் இங்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட சொற்களைக் கற்றுக் கொள்கின்றது. ஆனால் செவிப்புலனிழந்த குழந்தை பக்குச் சொற்களைக் கற்குமோ என்பது ஜயம். இந்த மலை போன்ற ஒலிஇனபம் ஒரு செவிப்புலனிழந்த பிள்ளைக்குக் கிட்டுவதில்லை. ஒருகணம் கவலைதான் தன் பெற்றதாயின் இனிய குரலைக் கேட்டதில்லை. தாலட்டறிந்திடாது, பால் கரைக்கும் சரண்டிச்சத்தம் கேட்டறியாது, நீரோடும் சத்தத்தைக் கற்பண பண்ணவும் மாட்டாது. மனி அசைவதைக் காண்கிறது. ஓசையைக் கேட்டிடாது காகத்தின் சொன்டு அசைகிறதைக் காண்கிறது ஒசையைக் கேட்டிடாது, வாளெலியில் இனிய சங்கிதக் கச்சேரி நடைபெறுகிறது. இந்தப் பிள்ளைக்கு ஏது பயன்? இந்தக்குழந்தை ஒலியைக் கேட்பதில்லை அதனால் ஒலியைத் தொனிப்பதில்லை. இதன் ஒலியில் கருத்தின்மையால் மற்றவர்கள் அதற்கேற்ப செயல் படுவது மில்லை. எனவே பேச்சு மொழியைப் பேச்சு சந்தர்ப்பமற்றதாக இருக்கிறது: தனது ஒலியைத்தானே கேட்க முடியாது திகைக்கின்றது. இதனால் இதன் அறிவு வளர்ச்சி, அனுபவ வளர்ச்சி, மொழி வளர்ச்சி பாதிப்படைகின்றது. இந்தக்குழந்தை தனிமையில் வருந்துகின்றது. இந்த உண்மை நிலையை ஒவ்வொரு செவிப்புலனிழந்த குழந்தையின் பெற்றேரும் அறிந்து கொண்டால் அவர்களின் மனதில் எழும் எத்தனையோ கேள்விகளுக்குத் தாமே விடைக்குறக்கூடியதாக இருக்கும் இந்தப் பிள்ளை ஊழமையா? இதுபேசுமா? இதன் நாக்குக்

கற்பிக்கிறார். தான் குழந்தையை ஏந்திச் செல்லுமிடமெல்லாம் புதிய சொற்களைக் கற்பித்தவாறே சொல்கிறார். இதனால்கூரே இவளை நடமர்டும் ஆசிரியை என்றழைப்பர். மேலும் பிள்ளையின் மொழி அது நாளாந்தம் கேட்கும் சில ஒலிகளைக் கொண்டே வளர்ச்சி அடைகிறது. உதாரணமாக ‘ம்பா’ என்ற சொல்லை பக்கிகள்று ஒலிக்கின்ற ஒலியிலிருந்து கற்கிறது. அதே போன்று தான் ‘காக்கா’ என்ற சொல்லையும் கற்கிறது. ‘பா. கா’ பிள்ளை இந்த ஒலியைக் கேட்டுத் தானும் கூற முயல்கிறது. இவ்வாறு மொழி வளர்ச்சியடைந்து ஒருசாதாரண குழந்தை ஜந்து வயதில் இங்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட சொற்களைக் கற்றுக் கொள்கின்றது. ஆனால் செவிப்புலனிழந்த பிள்ளைக்கு குழந்தை பக்குச் சொற்களைக் கற்குமோ என்பது ஜயம். இந்த மலை போன்ற ஒலிஇனபம் ஒரு செவிப்புலனிழந்த பிள்ளைக்குக் கிட்டுவதில்லை. ஒருகணம் கவலைதான் தன் பெற்றதாயின் இனிய குரலைக் கேட்டதில்லை. தாலட்டறிந்திடாது, பால் கரைக்கும் சரண்டிச்சத்தம் கேட்டறியாது, நீரோடும் சத்தத்தைக் கற்பண பண்ணவும் மாட்டாது. மனி அசைவதைக் காண்கிறது. ஓசையைக் கேட்டிடாது காகத்தின் சொன்டு அசைகிறதைக் காண்கிறது ஒசையைக் கேட்டிடாது, வாளெலியில் இனிய சங்கிதக் கச்சேரி நடைபெறுகிறது. இந்தப் பிள்ளைக்கு ஏது பயன்? இந்தக்குழந்தை ஒலியைக் கேட்பதில்லை அதனால் ஒலியைத் தொனிப்பதில்லை. இதன் ஒலியில் கருத்தின்மையால் மற்றவர்கள் அதற்கேற்ப செயல் படுவது மில்லை. எனவே பேச்சு மொழியைப் பேச்சு சந்தர்ப்பமற்றதாக இருக்கிறது: தனது ஒலியைத்தானே கேட்க முடியாது திகைக்கின்றது. இதனால் இதன் அறிவு வளர்ச்சி, அனுபவ வளர்ச்சி, மொழி வளர்ச்சி பாதிப்படைகின்றது. இந்தக்குழந்தை தனிமையில் வருந்துகின்றது. இந்த உண்மை நிலையை ஒவ்வொரு செவிப்புலனிழந்த குழந்தையின் பெற்றேரும் அறிந்து கொண்டால் அவர்களின் மனதில் எழும் எத்தனையோ கேள்விகளுக்குத் தாமே விடைக்குறக்கூடியதாக இருக்கும் இந்தப் பிள்ளை ஊழமையா? இதுபேசுமா? இதன் நாக்குக்

கட்டையா? இதனால் படிக்க முடியுமா? தொழில் செய்யுமா? இதற்குச் சீக்கிரம் சோபம் வருகின்றதே. மற்றவர்களுக்கு அடிக்கின்றதே. இவையாவும் அர்த்தமற் றவையாகின்றன.

பெற்றேர் செய்ய வேண்டியது முதலில் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போன்று மருத்துவ ஆலோசனையைப் பெறுதல் அவசியம்; தூர் அதிஷ்டவசமாக எமது நாட்டில் இருப்பது போன்று கட்டாயமருத்து வபரிசோதனை முறை இன்னும் வரவில்லை இருந்தும் பெற்றேராகவே பிள்ளையமருத்துவ பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தலாம். ஒழந்தையின் மொழிவளர்ச்சியில் உரிய அறிகுறிகள் ஏதும் காணப்படாவிட்டில் உதாரணமாக ஒலி பிறப்பிக்கும்போது கண் இமைத்தல் அத்திசைக்குத் திரும்புதல், ஒலிக்கேற்ற முகபாவனைகள் இல்லாதிருத்தல், அழைத்தால் திரும்பிப் பாராதிருத்தல், அர்த்தமுள்ள ஒலிகளைப் பிறப்பிக்காமை இவையாவும் சில அறிகுறிகளாகும். மருத்துவரால் மாற்றக்கூடியதாகவிருக்கலாம், முடியாமலுமிருக்கலாம். அவரின் ஆலோசனை அத்தியாவசியமானது அவரை வெறுத்தலோ, அவரில் நம்பிக்கையின்மை கொண்டு வேறொருவரிடம் செல்வது, தம்மை வெறுப்பது, ஒருவர் மற்றவர்மீது பழி கமத்தல், சோதிடிரிடம் செல்வது, குடும்பத்தை வெறுப்பது பிள்ளையை வெறுப்பது இவை யாவும் தற்கொலை முயற்சிகளே தவிர விடிவுக்கு வழிவகை கள்ளல். பெற்றேர் ஒழந்தையின் குறை பாட்டுள்ள பிள்ளைகளின் பெற்றேர்களைச் சந்திப்பதன் மூலம் இந்தப் பக்குவத்தை அடைந்து கொள்ளலாம்.

இரண்டாவதாக விகேட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களிடமிருந்தும், உள்ளீய ஸாளர்களிடமிருந்தும் வேண்டிய ஆலோசனைகளைப் பெறுதல் அவசியம். செவிப்புலக் கருவிகள் பொருத்த மேண்டுமாயின் உரியகாலத்தில் அவற்றைப் பொருத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இந்தக்கருவி மூலம் ஒலியைக் கேட்கும் பயிற்சி எவ்வளவு முன்னதாகக் கொடுக்கப்படுகின்

முதலோ, பிள்ளை அவ்வளவிற்கும் பயனடையும். இந்தச் செவிப்புலக் கருவிகளின் செயற்பாடு பற்றி ஆரம்ப அறிவைப் பெற்றிருத்தல் பெற்றேருக்குப் பெரிதும் பயனுள்ளதாகும். இதனை இத்துறையில் பயிற்சி பெற்றேரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். கருவியில் ஒரு சிறு பிழை ஏற்பட்டால் அதனை மாதக் கணக்காகத் திருத்தாது முடி வைத்துவிட்டுப் பல மாதங்களுக்குப் பின் அணிவதால் பிள்ளை அடையக்கூடிய பயன் குறைவாகவே இருக்கும். இக் கருவியைத் தொடர்ச்சியாகவே அணிதல் வேண்டும். ஏதாவது பிழை ஏற்படின் உடன் அதைத் திருத்துவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். அதனைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் அவசியம். அதற்குத் தேவையான பற்றறிகளைக் கூடுதலாக வாங்கி வைத்திருத்தல் நல்லது. பலசந்தர்ப்பங்களில் பற்றறி முடிந்த பின்தான் கடைக்குச் செல்லும் முறை கையாளப்படுகிறது. அவ்வாறு செல்லும்போதெல்லாம் பற்றறிகள் கடையில் இல்லாமலும் போகலாம். கருவியை அணியாமல் விடுவதற்கு அது ஒரு சாட்டாக அமையலாம். பிள்ளை ஆரம்பத்தில் சாதாரணமாக செவிப்புலன் கருவியை அணிய விரும்ப மாட்டாது. பெற்றேர் எந்த விதமான சிரமப்பட்டும் பிள்ளையைக் கொண்டு அதனை அணிவிக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து பிள்ளையோடு பேசும்போது அசாதாரணமாகப் பேசுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். விகாரமாக வாயைத் திறந்தலோ, உதடுகளை அசைத்தலோ, தலையை அசைத்தலோ தவிர்க்கப்பட வேண்டியதாகும். எம்மை அறியாமல் பலசந்தர்ப்பங்களில் சைகைகளை உபயோகிக்க முயற்சிக்கிறோம். இதனைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அத்தோடு எப்போதும் பிள்ளையைப் பார்த்துப் பேசுதல் நல்லது. பிள்ளைக்குப் பின் புறக்கைத்தக் காட்டிப் பேசுதலைத் தவிர்க்க வேண்டுப். பேச்சுசூழ்யம் அரைகுறையாகப் பேசாமல் சொற்றேர்களைமுழுமையாக உச்சரித்தல் அவசியம். பிள்ளை போதிய மொழி அறிவைப் பெறும்

வரை சிலைடைசள், விசேட பேச்சு நடைகள் முதலியவற்றைத் தவிர்த்துக் கொள்ளல் விரும்பத்தக்கது.

இந்தப் பிள்ளைக்குக் குடும்பத்திலோ, சுற்றுடலிலோ, வேறெந்த நிலையத்திலோ விசேட சலுகைகள் காட்ட முயல்வது பிள்ளைக்குப் பெருந் தீங்கை விழைக்கலாம். சில குடும்பங்களில் இப்பேர்ப்பட்ட பிள்ளைகளுக்குச் சகல வசதிகளும், ஆடம் பரங்களும் அளிக்கப்படுகின்றன. இவர்கள் இச் சலுகைகளை நிரந்தரமானவையென நினைத்துப் பின் தன் காலில் நிற்க வேண்டிய காலத்தில் மட்டுமே உண்மை உணர்ந்து திகைக்க வேண்டியிருக்கின்றது. பின் புதிய சூழ்நிலைக்கேற்பத் தன்னை மாற்றிக்கொள்ள முடியாது தவிக்கின்றனர். எனவே இவர்களைக் குடும்பத்திலுள்ள ஏனைய பிள்ளைகளைப் போன்று சாதாரண சலுகைகளை மட்டுமே வழங்கி எதிலும் சுய முயற்சியால் மட்டும் முன்வரலாம். என்பதை விளங்க வைத்தல் அவசியம்.

பெற்றேர் தம் செவிப்புவனிழந்த குழந்தைகளுக்கு எவ்வளவு புதிய புதிய அனுபவங்களைக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு அனுபவங்களையும் கொடுக்க முயல வேண்டும். மற்றப் பிள்ளைகளைப் போன்று குடும்பத்திலுள்ள சகல இன்ப துன்பங்களிலும் அவர்களையும் பங்கெடுக்கச் செய்தல் அவசியம். எந்தக் கஷ்டமான வேலையாக இருந்தாலும் அவர்களும் கலந்து கொள்ளவேண்டும், எவ்வளவு தூரமான இடத்துக்குச் செல்வதாக இருந்தாலும் அவர்களையும் அழைத்துச் செல்லவேண்டும். குடும்பத்தில் எடுக்கும் எந்த முடிவிலும் அவர்களும் கலந்து கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் அவரும் ஒரு சாதாரண மனிதனாக வளர்ந்துவர முடியும்.

ஒலிகளைப் பொறுத்தமட்டில் இவருக்கும்' காது கேட்காது என நினைக்காமல் சாதாரணமாகப் பேச முயற்சிக்க வேண்டும். ஆரம்பத்தில் பிள்ளைக்கு அத்தியாவசியமான ஒலிகளை அறிமுகம் செய்து படிப்படியாகச் சொற்கள், சொற்றெழுடர்கள் என்பவற்றை அறிமுகம் செய்யலாம். உதட்டு வாசிப்புப் பயிற்சி, கேள் கருவிகள் மூலம் கேட்டல் பயிற்சி என்பன பாடசாலைகளில் வழங்கப்படும் நேரம் பெற்றேரும் அவற்றை அவதானித்தலும் பழகிக் கொள்ளுதலும் பெற்றும் பயனுடைத்தாகும். பொதுவாசப் பிள்ளைகளுக்கு ஒலியை அறிமுகம் செய்யும் பொழுது ஒலியை அறிவதற்கான தூண்டிதல்களை அளிக்க மற்றதலாகாது. உதாரணமாகத் தனது குரலைக் கேட்பதற்கு எந்த ஒரு பிள்ளையும் விருப்பும். இனிய சங்கீதத்தையோ இசைக்கருவிகள் ஒலிப்பதையோ கேட்பதற்கு எந்த ஒரு பிள்ளையும் விருப்பம் காட்டும். அது மட்டுமின்றி அவர்கள் தங்கள் தேவைகளைப் பேச்சு மூலம் பூர்த்தி செய்யலாமென்பதை உணர்ந்த வுடன் தாமாகவே பேச்சை ஆரம்பிக்க முயற்சிப்பர். இவை யாவற்றையும் பெற்றேர்க்குத்திற்கொள்ளல் அவசியம்

எனவே செவிப்புவனிழந்த பிள்ளையின் பெற்றேரின் பொறுப்பு தட்டிக்களிக்கக்கூடியதொன்றல்ல, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தோடு முடிவதொன்றல்ல சாதாரண பெற்றேரின் பொறுப்பிலும் எத்தனையோ மடங்கு மேலானது. பிள்ளையின் பெற்றேராக, ஆசானுக, வழி காட்டியாக என்றென்றுமே செயற்பட வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களைச் சார்ந்தது. ஆனால் அதை நிறைவேற்றுகின்ற பொழுது ஏற்படக் கூடிய மன நிறைவும், தன்னம்பிக்கையும் இவை யாவற்றுக்கும் நிட்சயம் தம் பணியில் வெற்றி காணலாம்.

செவிப்புலனிழந்தவர்களுக்கே சித்திரமும் சிற்பமும்

ம. அன்றன் யோசவ் (சித்திர ஆசிரியர்)

பேச்சு, மொழி தோன்றுமுன் மக்கள் தம் எண்ணக்கருத்துக்களை சைகை மொழி மூலமும் சித்திரம் மூலமும் வெளியிட்டார்கள். என்பதனை மொழி ஆய்வார்ஸின் முடிவுகள் மூலமும் நாம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது. இன்றும் செவிப்புலனிழந்த பின் ஶீகளுக்குச் சைகை மொழியும் சித்திரமும் கல்வி கற்பதற்கு உதவுகிறது.

எனவே சித்திரப்பாடமும் சிற்பப் பயிற்சியும் செவிப்புலன் இழந்தவர்களுக்கு ஏற்றதொன்றுக்க கருதி கடந்த காலங்களிலும் இப்பொழுதும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து இப்பாடசாலையில் செயல்பட்டு வருகிறது.

இவர்கள் சமுகத்தில் குறைபாடு உள்ளவர்கள் என்று கருதப்படுகிறார்கள். இக் குறைபாட்டை நீவர்த்தி செய்வதற்குக் கல்வியறிவுடன் தொழிற் கல்வியும் இன்றியமையாததொன்றுகும். இதில் சித்திரமும் சிற்பப்பயிற்சியும் இவர்களை சமுகத்தில் முழுமையடைய உதவுகின்றது.

இவர்கள் தம் கண்களினால் பார்ப்பதையும் உள்ளத்தின் உணர்வுகளையும் கருத்துக்களையும் தங்களின் விரல்களின் இசைவுடன் சித்திரத்தைந் தீட்டுகிறார்கள். சிற்பத்தை வடிக்கிறார்கள். சித்திரங்கள் பேசுகின்றது. சிற்பங்கள் உயிர்பெற்று நடக்கின்றன.

இவர்களின் உள்ளக் கிளர்ச்சிக் காரணமாகவே இவர்களின் சித்திர சிற்பங்களில் மௌனமைத்தன்மையைக் காண முடியாது. அதற்குப் பதிலாக கடினமான கிக்கலான ஆழந்த கருத்துக்களின் படைப்புக்களையும் காணலாம்.

குதிரையைக் கடிவாளத்தினால் கட்டுப்படுத்தலாம். ஆனால் இவர்களை சித்திரம் சிற்பம் போன்ற கலைகளினால் கட்டுப்படுத்தலாம் என்பது யான் அறிந்த உண்மை. சித்திரம் சிற்பம் போன்ற கலைகள் இவர்

களிடம் இருப்பதைக் கடந்த காலங்களில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

1977ம் ஆண்டு க. பொ. த. சதாரண தரப் பரீட்சையில் செவிப்புலன் இழந்த மாணவ மாணவிகள் பதினைந்து பேர் சித்திரப் பாடப் பரீட்சையில் தோன்றி விசேட திறமை சாதாரண சித்திகளைப் பெற்றார்கள்.

அடுத்து இலங்கையில் நடைபெற்ற செவிப்புலன் இழந்தவர்களுக்கான சித்திரப் போட்டியில் எம் பாடசாலை மாணவர்கள் மூன்று பிரிவுகளிலும் முதல் முன்று பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளனர்.

செவிப்புலனிழந்த மாணவன் சோ. க. சந்திரதாஸ் (இளங்கோவன்) சித்திரத்தில் திறமையும் ஆர்வமும் உள்ளார். இவர் வரைந்த பல நூற்றுக்கணக்கான சித்திரங்களைத் தனிநபர் சித்தரக் கண்காட்சியாக யாழ். பொதுசன தூலகத்திலும் பின்பு கொழும்பு சித்ரக்கலாபவன் ததிலும் காட்சிக்காக வைத்து பல அறிஞர்களினதும் இரசிகர்களினதும் பாரட்டுதல் களையும் பெற்றமையும் குறிப்பிடக் கூடியதாகும். இக்கலைப் பயிற்சியைப் பெற்றவர்கள் இன்றுதம் வாழ்க்கையை வளம் படுத்துகிறார்கள் சிறந்த படப் பிடிப்பாளராகவும், ஸ்ரூடி யோக்களில் சிறந்த ஒவியராகவும் அரசாங்க ஸ்தாபனங்களிலும் தொழிற் ஸ்தாபனங்களிலும் வர்ணம் பூசபவர்களாகவும் சிறந்த டிசைனராகவும் திகழ்கிறார்கள்.

இப்பாடசாலையில் இக்கலைப் பாடங்கள் கடந்த காலங்களில் பேணிக் காக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் திறம்பட இயங்க அரசினது உதவியும் பொதுமக்கள் ஆசரவும் கிடைக்குமானால் செவிப்புலன் இழந்த மாணவ மாணவிகள் சிறந்த சித்திர சிற்பக்கலைஞராகத் திகழ்வார்கள். என்பது நம்பிக்கை

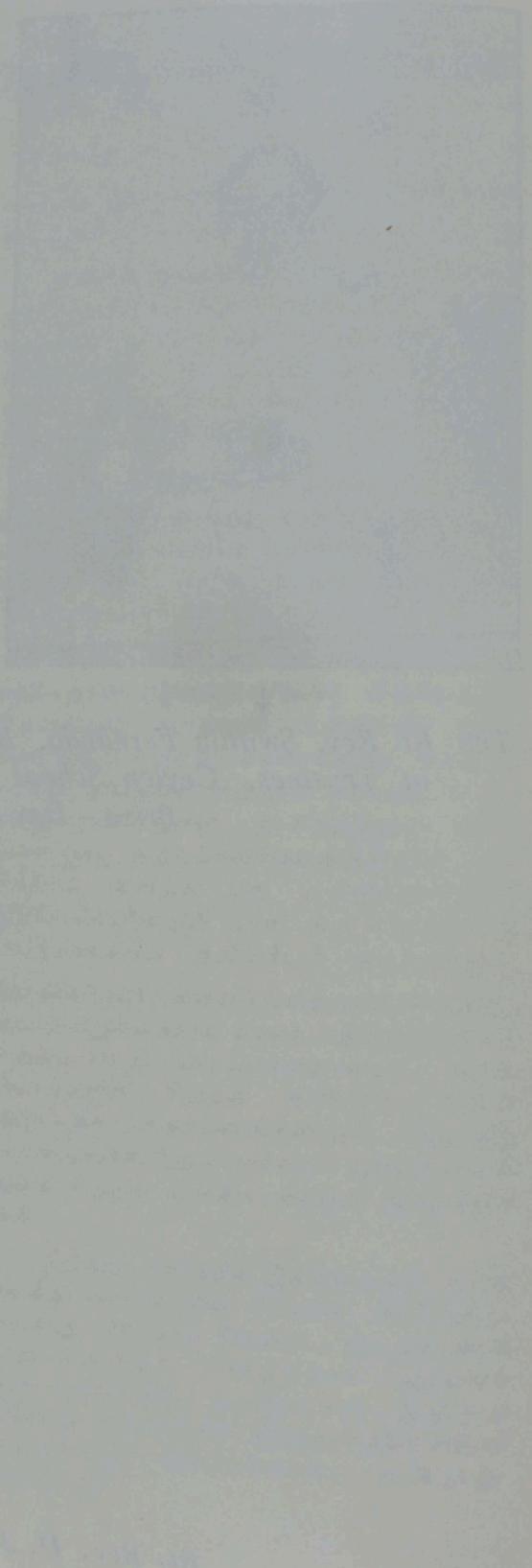
The Rt. Rev. Swithin Fernando, Bishop of Colombo, Chairman, Board of Trustees, Ceylon School for the Deaf & Blind, at the Prize - Day Function 1981.

Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop J. D. C. S. I.

42 61

1. *Leptodora* *hirsutula* (L.) Schlecht.
2. *Leptodora* *hirsutula* (L.) Schlecht.
3. *Leptodora* *hirsutula* (L.) Schlecht.
4. *Leptodora* *hirsutula* (L.) Schlecht.
5. *Leptodora* *hirsutula* (L.) Schlecht.
6. *Leptodora* *hirsutula* (L.) Schlecht.
7. *Leptodora* *hirsutula* (L.) Schlecht.
8. *Leptodora* *hirsutula* (L.) Schlecht.
9. *Leptodora* *hirsutula* (L.) Schlecht.
10. *Leptodora* *hirsutula* (L.) Schlecht.

Past Principals

இறையோனை வேண்டுகின்றேன்.....!

— செல்வி ப. குலநாயகம் —

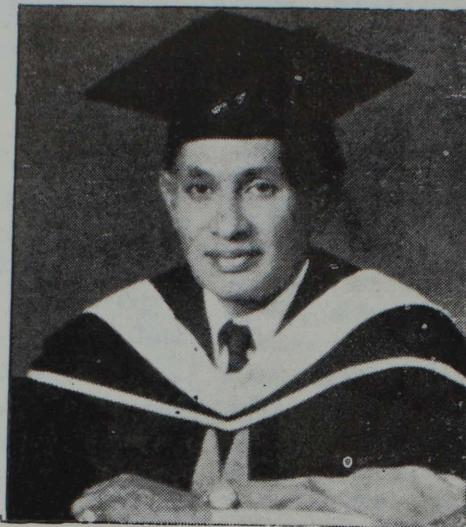
தாயினது கர்ப்பத்தில் தனியளாய் இருந்து வந்தேன் முப்பு தாரணியில் பிறப்பதற்கு தருணத்தைப் பார்த்திருந்தேன் காலத்தின் வேகத்தில் நாட்களது பறந்துவிட முழுப்பு ஞாலத்தைப் பார்ப்பதற்கு நலமுடனே நான் வந்தேன் முப்பு நலமுடனே வந்துவிட்ட என் உடலை அனைத்தெடுத்து இனிதான் இன்னமுதை ஊட்டி விட்டாள் அம்மாவும் ஏற்ப அன்பான அமுதாட்டில் அயலவர்கள் அயர்ந்திடவும் அன்னையவள் அரவணப்பில் அசைந்து வந்தேன் மகிழ்வாக மகிழ்ந்தவர்கள் மனம்வியக்க வளர்ந்து வந்தேன் மானை பெற்றவர்கள் பூரிக்கத் தவழ்ந்து வந்தேன் தேராக உற்றவர்கள் உவப்புடனே உளம் மகிழ்ந்து பாராட்ட உறுதியாய் எடுத்து வைத்தேன் இருஅடிகள் உரமாக உரமான இருஷடிகள் பலவாகக் கூடிடவும் தரமான இருஇதழ்கள் எதுமறியா திருந்திடவும் பலமாக என் அன்னை ‘அம்மா’ எனும் வார்த்தையினை பலதடவை கூறிடவும் நான் பேசாதிருந்திடவே அமுதபடி எனை அனைத்து அரற்றியே இருந்து விட்டாள் அமுதாட்டும் என் அன்னை ஏங்கியே இருந்துவிட்டாள் ஏங்கியே போயிருந்த என் பெற்றேர் மனம் தெழிந்து நங்கைஷாம் எனைக்காக்க பல்லிடம் தான் சென்று ஒங்கியே புகழ்பெற்ற வைத்தியர் தனை நாடி தம்கையை வெறுமையாக்கி வைத்தியழும் செய்துவிட்டார்

வைத்தியம் பலசெய்தும் பலன்கானு என் பெற்றேர்
 பைத்தியம் போல் ஆகி மனம்தானும் தளர்ந்துவிட
 நித்தியக் கடமைகளை முற்றுமாய் மறந்துவிட்டு
 நாத்தியச் சோல்ஆகி மனம் ஓடிந்து இருந்துவிட்டார்
 மனம் ஓடிந்து இருந்தவேளை எனைப்பள்ளி சேர்ப்பதற்கு
 தனம் உள்ள ஓர்த்தின்பர் எமக்குதவ முன்வந்து
 குணம் உள்ள ஒருவரிடம் எனை அழைத்துச்சென்று
 மனமார ஒப்படைத்தார் என் கல்வி உயர்வெய்த
 என் கல்வி உயர்வெய்த கைதடியில் ஓர்பள்ளி
 எமக்காக நடக்கிறது என அறிந்த என்னெந்தும்
 மட்டில்லா மகிழ்ச்சியுடன் அக்கணமே துள்ளிற்று கூக்கிட
 கட்டில்லா உவகையுடன் இறையோனைப் போற்றிற்று கூக்கிட
 போற்றிய என்னெந்தும் அறிவுத்தைனைப் பெற்றிடவும் கூக்கிட
 பெற்றவர் மனம் ஆறி மகிழ்வுடனே இருந்திடவும் கூக்கிட
 கற்றவர் போல் நான் உலகத்தில் வாழ்ந்திடவும் கூக்கிட
 பற்றறுக்கும் ஆண்டவனை உளமார தோத்தரித்து கூக்கிட
 கற்பதற்கு நான் சென்றேன் கைதடிப் பள்ளிக்கு கூக்கிட
 கைதடிப் பள்ளிக்கு நான் சென்ற முதலாம்நாள்
 கை கொடுத்து அரவணைக்கும் அருட்கரங்கள் கண்டுகொண்டேன்
 கால் எடுத்து நான்நடக்க கல்வியெனும் பயிரதனை கூக்கிட
 கருத்தோடு கற்றுடவே நான்முயற்சி எடுத்து வந்தேன் கூக்கிட
 ‘அ’ னாவும் அறியாது வந்து விட்ட என்றிவை கூக்கிட
 ‘ஏ’ னாவும் புரியவைத்துக் கல்விக்கண் திறந்து விடும் கூக்கிட
 குருகுலத்தை நான் மதித்து வரும்நாளைக் கழித்திடவேயாக
 இறையோனை வேண்டுகின்றேன்அவர்வாழ்க! வாழ்கவென்று !!

கூக்கிடுதலை கூக்கிடுதலை கூக்கிடுதலை
 கூக்கிடுதலை கூக்கிடுதலை கூக்கிடுதலை
 கூக்கிடுதலை கூக்கிடுதலை கூக்கிடுதலை

 கூக்கிடுதலை கூக்கிடுதலை கூக்கிடுதலை
 கூக்கிடுதலை கூக்கிடுதலை கூக்கிடுதலை
 கூக்கிடுதலை கூக்கிடுதலை கூக்கிடுதலை

Past Principals

N. Ramanathan
1956 — 59

D. S. Ambalavanar
1960 — 69

K. J. Chelvarajan
1969 — 73

250011

விழிப்புலன் இழந்த பிள்ளைகளின் பெற்றேருக்கு ஒரு வழிகாட்டு

— திருமதி ச. பத்மபாலன் —

எமது நாட்டிலே விழிப்புலன் இழந்த பிள்ளைகளின் பல பெற்றேருக்கு அவர்களின் பிள்ளைகள் ஒரு பாரதூரமான மனச்சுமையாகவோ அன்றி வாழ்க்கையில் ஒரு பாரமாகவோ, அப்படியும் இல்லை என்றால் பெரும் பிரச்சினைக்கு உரியவர்களாகவோ இருக்கிறார்கள். இப் பிள்ளைகளை எப்படி வளர்க்கலாம்? எப்படிக் கல்வி புகட்டலாம்? வழிப்படுத்தலாம் எனத் தடுமாறும் பெற்றேருக்கு உதவும் முகமாக சில குறிப்புகளைத் தருகிறேன்.

இப்பிள்ளைகளைக் குறித்துப் பெற்றேரும் மற்றேரும் பல்வேறு விதமாக தடுமாற்றம் அடைவதற்கு காரணிகள் பல உண்டு. ஆனால் முக்கிய காரணியாக இப் பிள்ளைகளைப் பற்றி பெற்றேரின் அபிப்பிராயத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். தாங்கள் முற்பிறப்பில் செய்த பாவத்தின் பயனே இப்பிள்ளைகள் எனப் பல பெற்றேர்களுக்கிறார்கள். ஆழந்த அனுதாபமும் மேலதிகமான சலுகைகளையும் காட்டி விழிப்புலன் இழந்த பிள்ளைகளுக்குத் தாங்கள் “விழிகளாக” மட்டுமின்றி பிள்ளையின் சுகல தேவைகளைபும் கவனித்துக் கொள்ளும் சேவகர்களாகவும் இயங்குகிறார்கள் இன்னும் ஒரு சாரர் பிள்ளை சமுதாயத்தால் ஒரு அவமானச் சின்னமாகக் கணிக்கப் படலாம் எனப் பயந்து, சமுதாயத்தின் கண்ணில் படாதவாறு எப்படிப் பாதுகாக்கலாம் எனத் தடுமாறுகிறார்கள். சிலர் பிள்ளையை வளர்க்க சரியான முறைகள் தெரியாது கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதிகமான பிள்ளைகளின் பெற்றேருக்கு தகுந்த வழிகாட்டல் இல்லாமையால் சாதாரண பிள்ளை வளர்ப்புக்குப் புறநடையாக அமையவே வளர்க்கிறார்கள்.

இப்படிச் செய்வதால் பிள்ளையை ஒரு “தன்னம்பிக்கையற்ற” பிள்ளையாக்கி விடுகிறார்கள். தன்னம்பிக்கையற்ற பிள்ளை எதற்கும் தன் பெற்றேரிலும் மற்றேரிலும் சார்ந்து நிற்கப் பழகுகிறது. தன்காலில் நின்று சுயமாக இயங்குவது அப்பிள்ளைக்கு அப்பாற்பட்ட விடயமாகி விடுகிறது. தன்னம்பிக்கை யற்ற பிள்ளை தன்நம்பிக்கையற்ற முதியவனை வளர்ந்து விடுகிறன். இத் தன்னம்பிக்கையற்ற முதியவன் தனைச் சுற்றி ஒரு வேலி கட்டிக் கொண்டு சமுதாயத்துடன் தொடர்பின்றி வாழவே முற்படுவான்.

விழிப்புலனிழந்த பிள்ளை களுக்கு அவர்கள் பெற்றேரும் மற்றேரும் இழைக்கும் பெரும் அந்தி இந்தப் புறநடையான அல்லது வித்தியாசமான மனப்பாங்கும் நடைமுறைகளுமே. சமுதாயம் இவர்களை வித்தியாசமாக நடத்தாமல் அவர்களையும் சமுதாய அங்கத்தவர்களாக ஏற்றுக் கொண்டு இவர்கள் சுயமாக இயங்க, படிக்க வேலை செய்ய, சிந்திக்க, செயலாற்ற, பழுவுதற்கு உதவவேண்டும். இப் பிள்ளைகளுக்கு முழுமையான அனுபவங்கள் வாழ்க்கையின் எல்லாக் கோணங்களிலும் கிடைக்க பெற்றேரும், ஆசிரியரும், சமூக மும் ஒன்றினைந்து உதவ வேண்டும். விழிகளை இழந்தாலும், மற்றய புலன்களால் உலகிலே உள்ள பல்வேறு அனுபவங்களையும் அடைய வழிகாட்ட வேண்டும். ஒரு சிறிய பகுதி விழிப்புலனுவது பாவிக்க முடியுமானால் அதை அவர்கள் பிரயோகிக்க ஊக்க வேண்டும்.

இப்புனித பணியிலே பெற்றேரது கடமை மிகவும் முக்கியமானதாகும். முதலாவதாக எந்தப் பெற்றேரும் புதிதாக ஒரு சிச பிறந்தவுடன் அப்பிள்ளை ஒருவித அங்கக்குறை பாடுமின்றி பிறந்திருக்கிறதா

என வைத்திய நிபுணர்களின் உதவியுடன் கண்டறிய வேண்டும்: ஏதாவது குறை பாடு இருக்குமானால் அதற்குரிய சிகிச்சையைக் கால தாமதமின்றி ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

பொதுவாகப் பெற்றேர்கள் விழிப்புலக் குறைபாடற்ற சுகபெலமுள்ள பிள்ளைகளை சமுதாயத்தில் உருவாக்குறத்தற்குக் கவனிக்க வேண்டிய சில முக்கிய விதிகள் உண்டு. இவற்றை அவதானித்து நடந்தால் ஒரு அளவுக்கு இக் குறைபாடுகளைத் தவிர்க்கலாம்.

பிள்ளை தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் போது தாய்க்கு உண்டாகும் சிறு விபத்துக்களைப் பற்றி கவனமாக இருக்கவேண்டும். அவை கீழே விழுதல், வயிற்றில் அடிபடுதல், குதி உயர்ந்த காலனிகளை அணிந்து உடலின் சமநிலையை மாற்றுதல் போன்றவை பிள்ளைக்கு ஏதாவது அங்கக் குறைபாட்டை உண்டுபண்ணலாம். ஆகவே கூடியமட்டும் கவனமெடுத்து இதுபோன்ற சிறு விபத்துக்கள் தாயைத் தாக்காமல் பாதுகாக்க வேண்டும்.

‘‘றுபெலா’’ எனப்படும் சின்னமுத்து அனுக்கள் சிசு தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் முன்று, நான்கு மாதத்திற்குள் தாக்கினால் அதன் பாதிப்பு பாரதூரமாக இருக்கும். அநேக மாக இந்நோய்க்கு ஆளான பெண்களின் பிள்ளைகள் விழிப்புலக் குறைபாட்டுடனே அன்றி வேறு புலக் குறைபாட்டுடனே பிறக்கிறார்கள்: கூடுமானவரை இத்தொற்றுநோய் தாயைப் பாதிக்காமல் பாரத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பிள்ளை தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் போதும், வெளி உலகிற்கு வந்தபிறிகும் பிள்ளைக்கு ஊட்டச் சத்து அடங்கிய நிறை உணவு கொடுப்பதல் அவசியம். நிறை உணவு ஒரு அளவுக்கு இக்குறைபாடுகளைகட்டுப்படுத்தும்.

தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் காலத்தில் மாத்திரமல்ல, பிள்ளை சிகவாக இருக்கும்போதும் தலையில் அடிப்படுதல், பாரதூரமான விழுதுகள் போன்றவை பல பாதிப்புக்களை உண்டுபண்ணும். கண்ணும்பு

கண்ணிலே பட்டால் அது விழிப்புலக்குறை பாட்டை உண்டுபண்ணும். அமிலத் தன்மை வாய்ந்த வஸ்துக்கள், மண்ணெண்ணெய் போன்றவை விழிப்புலஜைத் தாக்குமாதலால் சிறு பிள்ளைகளின் கைக்கு எட்டாவண்ணம் இவைகள் வைக்கப்படவேண்டும். முற்ற முடிய மேலே குறிப்பிடப்பட்டாலும் கவனிகளின் மூலம் விழிப்புலக் குறைபாட்டைத் தடை செய்ய முடியாவிட்டாலும், ஓர் அளவுக்கேனும் இவை தடைபண்ணும்.

அடுத்து பிள்ளையின் சிசுப்பிராயத்தை ஒரு முக்கிய காலப் பகுதியாகக் கொண்டு, பெற்றேர் ஆரம்பக் கல்விக்கு அத்திவாரமிடுபவர்களாக இருக்க வேண்டும். இக் காலப்பகுதி பிள்ளைக்கும், பெற்றேருக்கும், முக்கியமாக தாய்க்கும் ஒரு சோதனைக்காலம் என்றே குறிப்பிடலாம்.

ஒரு வயதுக்குட்பட்ட காலத்திலே பிள்ளை தன் தேவைகளை பேச்சு மூலமாக அதிகமாக வெளியிட முடியாத படியால் தாய் மிகவும் அவதானமாக இருக்க வேண்டும். இக்காலத்திலே தாயின் உடலும், உள்ளமும், உணர்ச்சிகளும் பாதிக்கப்படலாம். குடும்பத்தில் உள்ள பலவேறு பொறுப்புக்களுடன் விழிப்பலன் இழந்த சிசுவின் தேவைகளைக் குறிப்பால் உணர்ந்து செயல்படுதல் சிரமமாக இருக்கும். எப்படி இப்பிள்ளையை வளர்ப்பது என உள்ளம் தடுமாறலாம். பிள்ளையின் அபாக்கிய நிலையை நினைத்து தாயின் உணர்ச்சிகள் கொந்தளித்து வேறுபடலாம். சாதாரண குழந்தைகள்போல் இக் குழந்தை தன் திருப்தியை தாயைப் பாரத்து பேச்சாலோ, பாரவையாலோ வெளியிட முடியாத நிலை. ஆகவே தாய் இவைகளையிட்டு அதிக உணர்ச்சிவசப்படாமல் தன் பொறுப்புக்களை நிதானமாக ஏற்று, ஒழுங்குபண்ணி, செயற் படுத்த வேண்டும். தன் நிலையில் உள்ளவேறு பெற்றேரிடமும், விடயமறிந்த ஆசிரியர்களிடமும் கலந்து ஆலேசித்து செயற்பட வேண்டும்-

பாரவையற்ற சிகவாதவின் தாய் அங்கே இருப்பதைக்கூட உணர முடியாத நிலை. ஆகவே பிள்ளையைத் தாய் அதிக

மாகத்தூக்கி வைத்து, தொடுகை உணர்ச்சி மூலம் பாராட்டிச் சீராட்டி, அன்பெயும் ஆசரவையும் பிள்ளைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். பிள்ளையின் அறையில் தான் இருப்பதைப் பல வித்தியாசமான ஒலிகள் மூலம் (காலடி ஒசையால், கிணனம் கரண்டி தட்டுப்படும் ஒசை ஆகியவை) பிள்ளை உணரவேண்டும். இப்படி தாயின் அருகாமையை உணரும்போது பிள்ளைக்குப் பாதுகாப்பு உணர்ச்சியும் உண்டாகும்.

சிகப் பருவத்தைத் தாண்டி குழந்தைப் பிராயத்தை அடையும்போது (1-5 வயது) பிள்ளைக்கு தன் குழலை “ஆராயவும்” “கண்டுபிடிக்கவும்” சந்தர்ப்பங்கள் நிறைய கொடுப்பத வேண்டும். விழிப்புலனின் இடத்தை சேவிப்புலனும் ஒசைகளும் நிறைவுபடுத்த வேண்டும். இதற்கு பிள்ளையின் அறையில் சிற்றிருக்கினை எழுப்பக்கூடிய சிறிய விளையாட்டுப் பொருட்கள் நிறைய இருத்தல் நல்லது. வித்தியாசமான தொனிகளினால் கவரப்பட்ட பிள்ளை, தொனி உண்டாக்கும் கருவியை நோக்கி நகரும். பிள்ளை தனித்திருக்கும்போது, பெற்றேரோ மற்றேரோ திடீரென்று பிள்ளையைத் தொடுவதோ அல்லது பேசுவதோ நல்லதல்ல. அறையில் நுழையும்போதே அதை உணர்த்த காலடி ஒசையோ அல்லது சிறிய கணப்புச் சத்தத்தையோ உண்டு பண்ண வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பிள்ளை திடுக்குற்று திலைடையக் கூடும்.

கல்வியின் ஆரம்பத்தியாக தாய் உடலின் உறுப்புக்களை பெயர் சொல்லி அறியப் பழக்கலாம். பிள்ளையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு “உனது கண்ணைத் தொட்டுக் காட்டு பார்க்கலாம்” “அம்மாவின் காதைத் தொட்டுக் காட்டுப் பார்க்கலாம்”, என்று விளையாடும்போது பல தகவல்களைப் பிள்ளை அறிகிறது. அதிகமான பிள்ளைகள் வளர்ந்துள்ளும் “இடம்” “வலம்” சரியாக குறிப்பிட முடியாது இருப்பதை அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். இதுவும் வீட்டிலே ஆரம்ப பாடமாக அமையலாம். “உனது இடது காலைக் காட்டு” “அம்மாவின் வலது கையைப் படி” என்று விளையாடலாம். பெற்றேரிடம் விளையாட-

டாகக் கற்றல் பிள்ளைக்கு இலகு. ஆகவே பெற்றேர் இதற்கென நேரத்தை ஒதிக்கி ஆரம்பக் கல்வியை வீட்டில் கொடுத்தல் நல்லது.

வளரும் பிள்ளைகளுக்கு உடலில் வலு ஏற்றக்கூடிய அப்பியாசங்களும் விளையாடுக்களும் நல்லது. சிறுவயதிலேயே விளையாட்டு அப்பியாசங்களைக் கொடுப்பதால் உடல் வலுவடன், கெம்பீர நடையும் நடக்கப் பழகுவார்கள். அநேகமான விழிப்புலனற்ற பிள்ளைகள் சமூகத்தில் “ஏற்காத பழக்கங்களுக்கு” அடிமையாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். கையினால் கண்ணை நெருடிக்கொண்டு இருப்பது, உடலை முன்னும் பின்னும் ஆட்டிக் கொண்டிருப்பது, தலையை முன்னும் பின்னும் அல்லது பக்கவாட்டில் ஆட்டிக் கொண்டிருப்பது இப்படிப் பலரகம். அத்திடன் இவர்கள் நடக்கும்போது கைகளை சிறிது உயத்தியபடி, பயந்து தயங்கியபடி காலடிகளை தூக்கி தூக்கி வைத்து நடப்பார்கள். பழகிய இடங்களிலும் இத்தடுமாற்றத்தடன் தான் நடப்பார்கள். இதற்குக் காரணம் உடல் சமநிலையின் மையும், தவறுதலான காலடி மூலம் விழந்துவிடுவோமோ என்ற பயழுமே. உடல் சமநிலைப் பயிற்சியும், உடல் அப்பியாசங்களும் சிறு வயதிலேயே கொடுத்தால் ஆரம்பத்தில் குறியபடி கெம்பீர நடையும், உடல் வலுவும் உண்டாகும். தட்டுத்தடங்கல் குறைவான பாதுகாப்பான இடங்களில் உள்ள தளபாடங்களில் ஏறல், குதித்தல். தூரம் பாய்தல், இவையாவும் மிகச்சிறந்த பயிற்சிகளாகும். ஆர்வமுள்ள தந்தை இதற்கென சிறிது நேரம் தினமும் ஒதுக்கி பதிவான மரக் கொம்பர்களில் ஏறி இறங்கல் முதலியவற்றை ஊக்குவிக்கலாம். இதனால் இவர்களிடம் உண்டாகும் வேண்டப்படாத சமூகப்பழக்க வழக்கங்களும் ஒரு அளவுக்குக்கறைவுபடும்.

சிறுவயதிலேயே கல்வியில் ஆரவும் ஏற்பட்டு விட்டால், பிள்ளை வளர்ச்சியும் தானுகவே தொழிற்படும். ஏனை சகோ

தராடுடன் சேர்ந்து, காலை மாலை நேரத் தில் சிறிது நேரமாவது படிப்பதற்கென பிள்ளையை ஊக்குவிக்க வேண்டும். ஆரம் பக் கல்விக்கு அத்திவாரமாக அழிய பாட்டுக்கள், தேவதைகள், மலர்கள், மிருகங்கள் பற்றிய கதைகள் மிகவும் பல ணைக் கொடுக்கும்:

சமூகத்தில் பிள்ளை தனித்தியங்கு வத்தற்கு, சில சமூகப் பழக்க வழக்கங்களுக்கு ஆரம்பத்தில் பெற்றேர் வித்து இட வேண்டும்: முக்கியமாக உணவு உண்ணப் பழக்கல், உடைகள் அணியப் பழக்கல், காலைக் கடன்களைச் செய்தல், குளித்தல், முகம் கழுவதல், தண்ணீச் சுத்தமாக வைத்தல் என்பன வீட்டிலேயே பெற்றேர் கற்பிக்க வேண்டும். இவற்றை வீட்டில் ஓரளவுக்கேனும் பெற்றேர் கற்றுக் கொடுத்தால் பிள்ளைக்கு இவைகளைப் பழகுவது சுலபமாக இருப்பதுடன், பாடசாலையில் சேர்ந்தவுடன் தனது கருமங்களைத் தானே செய்வதற்கும் இலகுவாக இருக்கும்.

இவற்றுடன், வீட்டிலே பிள்ளைகள் இடங்களையும் இனம் கண்டுகொள்ளப் பழக்க வேண்டும். உதாரணமாக வீட்டு அறைகள், முற்றம், கிணற்றடி, மலசல் கூடம், தோட்டம், சமயல் அறை என்பவற்றை இவற்றின் மனம், குணம், வித்தியாசமான ஒலிகள், என்பவற்றின் மூலம் அறியலாம். சமையல் அறை, உணவுகளைச் சமைக்கும்போது உண்டாகும் மணங்களிலும், கிணற்றடி முதலியவற்றை தண்ணீர் ஒசைசமூலமும், வரவேற்பறையை விருந்தினின் பேச்சொலி மூலமும் இனம் கண்டுகொள்ளலாம்: அப்படியே மற்றைய பகுதிகளுக்கும் அவற்றின் விசேட ஒலி, மனம் முதலியவற்றுல் இனம் கண்டுகொள்ளப் பழக்க வேண்டும்.

விழிப்புலன் இழந்த அநேக பிள்ளைகளுக்கு, சாதாரணமாக நாம் வீட்டில் வளர்க்கும் பிராணிகள் பறவைகள்கூட எப்படியான தோற்றம் உடையது, அது எப்படியான ஒலியை எழுப்புகிறது எனத்

தெரியாதிருக்கிறது. வீட்டிலே வளர்க்கப்படும் பிராணிகள் பறவைகள் போன்ற ஒழுக்கு தொட்டுப்பார்க்கவும். அவைகள் வற்றை தொட்டுப்பார்க்கவும். அவைகள் எழுப்பும் ஒலிகளை வேறுபடுத்தவும் கீற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

வீட்டிலே இப்படியாக வெவ்வேறு இடங்களையும், பிராணிகளையும் பறவைகளையும், அவற்றின் விசேட மணம், குணம், ஒலி என்பவற்றுல் வேறுபடுத்த அறிவுது போல், வீட்டுக்கு வெளியேயும் சில முக்கிய இடங்களை பிள்ளை வேறுபடுத்த அறிய வேண்டும். முக்கியமாக, வீட்டுக்கு அருகாமையில் உள்ள பஸ்நிலையும், கடைகள், சந்தை, கோவில் போன்ற இடங்களுக்கு பெற்றேர் தம்முடன் பிள்ளையை அழைத்துச் செல்லுதல் அவசியம், பஸ்நிலையத்தை வாகனங்களின் வேறுபட்ட இரரச்சல்லமூம், கடைகளை அங்கே விர்கப்படும் வேறுபட்ட பொருட்களின் விசேட மணங்கள் மூலமும், பேக்கறி போன்ற இடங்களைபாண், கேக் ஆகியவற்றைச் சுடும் வித்தியாசமான மணத்தின் மூலமும் இனம்கண்டுகொள்ளக் கற்பிக்க வேண்டும்.

இப்படியாக குழந்தைப் பருவத்தைத் தாண்டி பிள்ளைப் பருவத்தை அதாவது 6 முதல் 12 வயதை அடையும்போது, பாடசாலைச் சூழலின் காரணமாக வெளியில் கத்தொடர்பு பிள்ளைக்கு உண்டாகும். அந்நேரத்தில் பிள்ளையின் உடல் வளர்ச்சி, மனவெழுச்சி வளர்ச்சி, சமூக வளர்ச்சி, அறிவு வளர்ச்சி என்பன விரிவடையும். இத்தகுணத்தில் பெற்றேர் ஆசிரியர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பிள்ளையின் உடல், உள், மனவளர்ச்சிகளை மனதில் கொண்டு பிள்ளைகளை வழிப்படுத்த வேண்டும்.

அப்படியே கட்டிலமைப் பருவமாகிய 13 வயதுக்கும் 20 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலும் பெற்றேர் இப்பிள்ளைகளையிட்டு அவதாரணமாக இருக்க வேண்டும். உடலும் உள்ளமும் பக்குவமடையும் பருவம் இதுவேயாகும். இப்பருவத்தில் உடலும் உள்ளமும் மிக வேகமாக வளர்கின்றது. ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும்

53

Over 20 Years Service
(SCHOOL)

P. Chandrasegaram
1960 —

Miss P. W. Marimuthu
1956 — 1978

Miss G. Arulpragasam
1963 —

Mrs. M. K. Kularajasingam
1958 — 1962
1968 —

(HOSTEL)

Mrs. Sinnammah Puwanendran

(Cook)

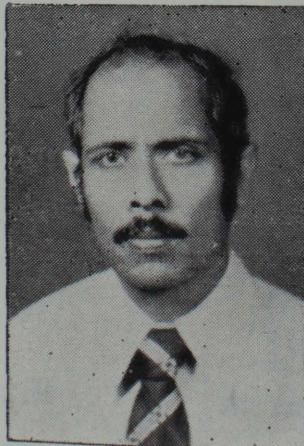
1959 —

Miss K. Kanagasabai

(Matron)

1960 —

V. P. Thevathas

(Clerk)

1963 —

உடல் வளர்ச்சியில் வேறுபாடுகள் உண்டு. சாதாரண பிள்ளைகள் தம்மொத்த பிள்ளைகளின் உடல் மாற்றங்களை கண்ணால் கண்டு, அப்படித் தம்மில் உண்டாகும் மாற்றம் இயற்கை என அறிய இடமுண்டு. விழிப் புலன் இழந்த பிள்ளைக்கு மற்றுப் பிள்ளைகளில் உண்டாகும் உடல் மாற்றங்களைக் காண முடியாதபடியான், தன்னில் உண்டாகும் மாற்றம் சில மனச் சலனங்களை உண்டுபண்ணும், தமது உடலில் ஏற்படும் திடீர் மாற்றங்களின் காரணமாக மாக அவர்கள் வெட்கம் கூச்சம் ஆதியன பெறவர். மேலும் சிறிய காரணத்துக் கெல்லாம் எதிர்ப்புணர்ச்சியை காண்பது கண்றனர். அவர்கள் தம்மை வளர்ந்தோராகக் கருதுகின்றனர். இதன் காரணமாகச் சுதந்திர உணர்வை விரும்புகின்றனர், இப்பருவத்திலும் பெற்றேர் ஆசிரியர்களுடன் ஆலோசித்துக்கொண்டு உடல் மாற்றம் இயற்கையானது என்பதைப் பற்றுக் கற்பிக்கலாம். மேலும் அதிகமான அன-

பையும் ஆதரவையும் கொடுத்து மனவை முச்சிகளைப் பாதிக்காத வண்ணம் சமூக வளர்ச்சி, அறிவு வளர்ச்சி, பாலுறவு பற்றிய விடயங்களைப் போதிக்கலாம். எதற்கும் பாடசாலையும் வீடும் பிள்ளைக்கு ஒரு பாலமாக அமைய வேண்டும்.

விழிப்புலன் இழந்தோர் கல்வி வசதி கள் பேலை நாடுகள் போல் நம் நாட்டில் இல்லை. ஆகவே பெற்றேர் தம் மால் முடிந்த மட்டும் வைத்திய நிபுணர்களிடமும் ஆசிரியர்களிடமும் ஆலோசனை பெற வேண்டும். அவ்வாலோசனைகளைப் பின் பற்றி ஆரம்பப் பழக்க வழக்கங்கள், ஆரம் பக்கல்வி, உடற் பயிற்சி பிள்ளைப் பருவ வளர்ச்சிகள், சட்டினமைப் பருவ வளர்ச்சிகள் என்பவற்றில் கவனமெடுத்தால் இவர்களின் வாழ்க்கையில் ஒரு புதிய சுகாப்தம் தோன்றும்.

— ● —

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்

தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்;

இறவாத புகழுடைய புதுநால்கள்

தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்; மறைவாக நமக்குள்ளே பழக்கத்தைகள்

சொல்வதிலோர் மகிமை இல்லை;

திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டோர்

அதைவணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்.

— பாரதியார் —

செவிப்புலன் இழப்பு இக் குறைபாட்டை எவ்வாறு நிவிர்த்தி செய்யலாம்?

— திருமதி. ந. செல்வகுமாரன் —

பூர்வி “உங்கள் பிள்ளை செவிப் புலனை இழந்திருக்கின்றது” என்ற வாரித்தைகளை மருத்துவர் கூறியதும் அதிர்ச்சி நிறைந்த மௌனம் நிலவியது, தாயார் அழுத்தொடர்வுகள். தகப்பனார் அமைதியாக “அப் படியென்றால் பிள்ளை கந்குமா? சாதாரண வாழ்க்கை அதனால் வாழமுடியுமா?” என்று கேட்டார்.

கழந்தை பிறப்பிலேயே செவிப் புலன்று இருந்தால் அதன் தாற்பரியம் என்ன? அதன் எதிர்காலம் எவ்வாறு அமையும்? தூர்அதிஷ்டவசமாக ஒரு பிள்ளை செவிப்புலன்றுப் பிறந்தால் இயல்பான முறையில் அது மொழியைக் கற்றுக்கொள்ள முடியாது. சாதாரண மாக ஒரு பிள்ளை மற்றவர்கள் பேசுவதைச் செவிமடுத்து அதைப் பின்பற்றிப் பேசப்பழகுகிறது. வீட்டிலும் சரி வேறு இடங்களுக்குச் சென்றாலும் சரி அப்பிள்ளையை மொழி சூழ்ந்திருக்கிறது. மெல்ல அப் பிள்ளை தான் செவிமடுத்த தைப் பின்பற்றத் தொடங்குகிறது.

செவிப்புலன்ற பிள்ளை சாதாரண பிள்ளையிலிருந்து ஒரு அம்சத்தில் மட்டும் வேறுபடுகிறது. கேட்கமுடியாமல் இருப்பதால் இயல்பான முறையில் அது மற்ற வர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. தனது எண்ணங்கள், தேவைகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்குச் சொற்களை அறிந்திருக்காததால் இது அதற்கு ஒரு பெருங்

குறைபாடாக அமைந்துவிடுகிறது; தனது உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்த முடியாததினால் அது விரக்தியுற்றுக் கோபம் கடைகிறது. இதற்கு ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு மாலைப்பொழுதினில் நான் ஒரு சிறுவனின் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். அப்பிள்ளையின் பெற்றேர் எமது பாடசாலையிலே அப்பிள்ளையைச் சேர்க்க விரும்பினர்; நான் குமாரைப்பார்த்ததும் ஏனைய ஐந்து வயதுப் பிள்ளைகள் போன்றுதான் தோன்றினான்: ஆனால் அவன் ஒரே வேட்க்கையாகவும் விஷமத் தனமுள்ளவனுகவும் காணப்பட்டான். நான் அவனது தாயாரோடு கதைத்துக் கொண்டிருந்தபோது, தாயாரது சேலையை அப்பிள்ளை பிடித்து இழுத்து சமையலறையைச் சுட்டிக் காட்டியது. ஏதோ அப்பிள்ளைக்குத் தேவைப்பட்டது. அது என்ன? பிள்ளைக்குப் பசி என நினைத்துத் தாயார் ஒரு விஸ்கோத்தை கொண்டு வந்து கொடுக்க அது வேண்டாம் என உணர்த்தும் வகையில் தலையை அசைத்தது. பின்னர் தாயார் ஒரு கோப்பை பால், முறக்கு, வாழைப்பழம் ஆகியவற்றையும் கொடுத்தார். ஆனால் அவை அல்ல அப்பிள்ளைக்குத் தேவைப்பட்டவை. விரக்தியுற்ற குமார் கையில் வைத்திருந்த பொம்மையை வீசி எறிந்துவிட்டு கதிரையை உதைக்கத் தொடங்கினான். உண்மையில் அது தனது எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஒரு தொடர்பு சாதனத்துக்கு

அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருந்தது. இத்த வகைய பிள்ளைகள் எமது பாடசாலைக்கு அனுமதிக்கப்படும்போது செவிப் புலன் அற்றஞ்சேருக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரி யை என்ற வகையில் இவர்களுக்குஞ் தொடர்பு கொள்ளும் வழிவகைகளைச் சொல்லிக் கொடுத்தல் எமது கடமையாகின்றது.

கடந்த காலத்தில் சைகை மூலம் தொடர்பு கொள்ளல்தான் முக்கிய சாதன மாக இருந்துவந்தது. ஆனால் இன்று இதீ தகைய சைகை முறை ஓரளவுக்குத்தான் வெற்றியளிக்கும் என்பதை உணர்ந்துள்ளோம். செவிப்புலன்றஞ்சேர் தமக்குள் தொடர்பு கொள்ளமட்டும்தான் சைகை பொழி உதவும் ஆனால் செவிப்புலன் வாய்க்கப் பெற்ஞேருக்கு புரியக்கூடிய தொடர்பு முறை பேச்சு அல்லது எழுத்து மொழியே. எனவே செவிப்புலன் உள்ள வர்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு செவிப்புலன்றற பிள்ளை உதட்டு வாசிப்பு முறையைக் கற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். அத்துடன் அப்பிள்ளை கெட்டித்தனமாகப் பேசுவதற்கும் நல்ல மொழியிடல் எழுதுவதற்கும். கற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்.

செவிப்புலன்றற பிள்ளை இக்குறிக் கோளை எய்துவதற்கு மிக இளவயதிலேயே - அதாவது 4 வயதிலேயே பாலர் வகுப்பில் சேர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும். வயதுகூடிய பிள்ளைகள் பேசக்கற்றுக்கொள்வதில் உள்ள கஷ்டங்களை நான் அநுபவ வாயிலாக உணர்ந்துள்ளேன். எனவே இத்தகைய பிள்ளைகளின் பெற்ஞேருக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். இயலக்கூடியவரை மிக இளம் வயதிலேயே இத்தகைய பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகளில் சேர்ப்பியுங்கள் பாலர் வகுப்பிலே இப்பிள்ளைகளுக்கு தமது குரலைப் பற்றிய உணர்வை ஏற்படுத்த நாம் முனைகின்றோம். செவிப்புலன் சாதனங்களின் உதவியுடனேயே இதனை நாம் பெரும்பாலும் செய்கின்றோம். தனிப்பட்ட கேள்விக்கருவி அல்லது குழுக்கேளுத்தவிக் கருவியின் மூலம் (Group hearing aid) இவர்களுக்குக் கேள்விப் பயிற்சியை அளிக்கின்றோம்.

பெரும்பாலான பிள்ளைகள் தமது குரலையோ அல்லது வேறு ஒலியையோ முன்பு கேட்டதில்லை. ஒலியை முதற் தடவை அவர்கள் உணரும்போது அவர்களின் முகங்கள் மலருகின்றன. இது கண்கொள்ளாக்காட்சி. பின்னர் வெவ்வேறு வகையான ஒலிகளை எவ்வாறு அவர்கள் பிறப்பிக்கலாம் எனக் கற்பிக்கின்றோம். எடுத்துக்காட்டாக பந்து என்ற சொல்கீக் கூறலாம். இந்தத்தனி ஒலிகளை இனைத்துச் சொற்களாகவும் பின்னர் வசனங்களாகவும் ஒல்ப்பதற்கு நாம் கற்றுக் கொள்கிறோம்.

தொடுகை உணர்வு (Tactile)கேள்விப் பயிற்சி மூலம் (Auditory Means) இதனை நாம் பெரும்பாலும் செய்கிறோம். உதட்டசைவு, வாசிப்பு மூறங்கும் நாம் அதிக அளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம். பிள்ளைகள் ஆசிரியரின் உதட்டசைவுகளையும், முகபாவங்களையும் உண்ணி ப்பாக்கி கவனித்து ஆசிரியர்களது அறிவுறுத்தல்களை நிறைவேற்றல் வேண்டும். உதாரணமாகச் “சிவப்புப் பூ கொண்டுவா” என்ற வசனத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இயன்ற போதெல்லாம் இப்பயிற்சிகளை சிறு விளையாட்டுக்களாக மாற்ற நாம் முயலுகின்றோம் இதற்கெல்லாம் பாலர் வகுப்பிலேயே அத்திவாரம் இடப்படுகிறது. பிள்ளைகள் மேல் வகுப்புகளுக்கு உயர்ச்சி பெற்றுப் போகும் போது கூடுதலான மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதால் அதன் உதட்டசைவும் வாசிப்புத்திறனும் விருத்தியுறும்.

ஒரு பிள்ளை இளம்வதில் பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்டு இந்தப்பாடத்திட்டத்திட்டத்தைச் சில ஆண்டுகள் பயின்று வந்தால் நல்ல மொழித்திறனைப் பெற்று விடும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். சாதாரண செவிப்புலன் உள்ளோர் வாழும் சமுதாயத்தில் இத்தகைய பிள்ளை அதிக தடங்கலூபின்றி இனைந்து கொள்ள முடியும். இந்த நோக்கத்தினை நிறைவேற்றுவதென்றால் பிள்ளையின் பாடசாலை வாழ்க்கையின் எல்லா நிலைகளிலும் பெற்ஞேரின் ஒத்துழைப்பும் உதவியும் மிகமிக அவசியம் தேவை.

செவிப்புலனற்றேர் கல்வியில் பொது விஞ்ஞானம்

— திரு. சி. சிவாநந்தராசா —

செவிப்புலனற்றேருக்கு நாம் கல்வி யூட்டும் பொழுது இரண்டு பிரதான விடையங்களைக் கருத்திற்கொள்கின்றோம். ஒன்று அவர்களின் மொழித்திறனை அதிகரித்தல் இரண்டாவது அவர்களின் ஆளுமையை வளர்த்தல் ஆனுமையை வளர்க்கும் முகமாக நாம் பல்வேறு வகையான சந்தர்ப்பங்களை அவர்களுக்கு வழங்குகின்றோம்.

மாணவர்களின் கல்வித்தரத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் சாதாரண மாணவர்களைப் போன்று நிறைந்த சொற்களஞ்சியத்தைப் பெற்றிருக்க மாட்டார்கள். அத்துடன் சொற்களின் எண்ணக்கருவாக்கம் இவர்களிடத்தில் மெதுவாகவே வளர்ச்சி அடைந்து வரும். காரணம் இவர்கள் சகல அனுபவங்களையும் செயல்கள் மூலமே பெறுகின்றனர். கேள்வி ஞானத்தால் அல்ல, கருத்து நிலையில் சிந்தனை செய்வதற்கு மொழித்திறன் குறைந்தமை தடையாக இருக்கின்றது. ஆகவே செவிப்புலன் இழந்த மாணவர்கள் செயல்முறையான சிந்தனை மூலமே தமது அனுபவங்களைத் திரட்டிக் கொள்கின்றனர்.

வெடிச்சத்தம், இடிமுழக்கம் ஏற்படும் பொழுது தமது கவனத்தை அதன்பால் செலுத்தும் மாணவர்கள் (பல்வேறு அளவான கேள்வித்திறன் உடையவர்கள் உள்ளனர்) அவை என்ன? எங்கே? எப்படி? என்ற வினாக்களை தங்களிடத்தில் எழுப்புகிறார்கள். அதன்பின் சகமாணவர்களிடம் அது பற்றி சைகை மொழியில் பேசிக் கொள்கின்றனர். அடுத்தகட்டமாக ஆசிரியரிடம் தமது அனுபவத்தைக் கூறுகின்றனர். அது என்ன சத்தம் என்பதை எல்லா மாணவர்களாலும் வேறுபடுத்தி அறிய

முடியாது இருக்கும். சில மாணவர் வானத்தில் மின்னல் வெளிச்சத்துடன் ஒலி கேட்டபடியால் இடிமுழக்கம் என்று சைகை செய்கின்றனர். பின்பு ஏன்? என்ற கேள்விகளை எழுப்புகின்றனர். இவ்வாறு இவர்கள் வினாக்களைத் தொடுத்து தமது ஐயங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு பொது விஞ்ஞான பாடம் ஒரு சந்தர்ப்பமாக அவைகின்றது என்னவாம்.

இயற்கையை அல்லது தமது குழலை அறியத்துடிக்கும் செவிப்புலனிழந்த இம் மாணவர்களுக்கு தகுந்த முறையில் விஞ்ஞானக்கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டுவது எம் கடமையல்லவா! ஆகவே பொது விஞ்ஞானம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் நிறைந்த சைகை மொழி அறிவு பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பது மேற்கூறியவைகளில் இருந்து புலனுகின்றது. அத்துடன் அவர்பாடப் பொருள் அறிவுடன்; அப்பொருளை எவ்வாறு அம்மாணவர்களுக்கு கொடுத்தல் வேண்டும் என்ற ஆழந்த அறிவும், அனுபவமும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

ஒரு பாட அலகை எடுத்துக் கொண்டால் அது அவர்கள் நன்கு அறிந்த குழலை மையமாக வைத்து எடுத்தல் வேண்டும். முதலில் அவர்களுடன் சைகை மொழியில் சம்பாஷித்து, அவர்கள் அல்விடயம் பற்றி எந்த அளவில் கவனம் செலுத்தி உள்ளனர் என்பதை அறிந்து கொண்டு; மேலும் அவர்களுக்கு அவை பற்றிய சைகைகள் மூலமும், குறியீடுகள்; வரைபடங்கள் செய்து காட்டல்கள் மூலமும்; அவர்களின் அனுபவங்களை நெறிப்படுத்தல் மூலமும், அவர்களுக்கு அவ்வளவை விளங்க வைக்க முயறுகின்றோம். இவ்வாறு ஒரு அலகைச் செய்யும் பொழுது சில புதிய சைகைகளை ஆசிரியரால் உருவாக்கி மாணவர்களால்

சற்றுக் கொள்ளச் செய்ய வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களும், மாணவர்களிடம் இருந்து ஆசிரியர் சில சைகைகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்படுகின்றன. இவ்வாறு பெற்ற புதிய சைகைகள் பாடசாலைச் சூழலில் ஆதிக்கம் பெறுகின்றன. இவ்வாறு உருவாக்கம் பெற்ற சைகைகளுக்கு எழுத்து உருவும் ஆசிரியரால் கொடுக்கப்பட்டு செவிப்புலனி முந்த மாணவர்களின் மொழி வளர்ச்சி யையும்; ஆனாலும் வளர்ச்சி யையும்; ஒருங்கே வளர்க்கும் நோக்கமாக பொது விஞ்ஞானம் போதிக்கப்படுகின்றது.

மொழி வளர்ச்சி குறைந்த எமது செவிப்புலனிமுந்த மாணவர்களின் செயல் ஒன்றினைக் குறிப்பிடுவதன்மூலம் அவர்களின் ஆற்றலை உங்களால் அறிந்து கொள்ள முடியும். அதாவது அச்செயல் எமது பாடசாலையில் நடைபெற்றிருக்கக் கூடாத செயலாக இருந்தாலும் அச்செயலில் அவர்கள் கையாண்ட யக்திகள் கவனத்தைக் கவர்வதாக இருந்தன. ஒருநாள் சில மேல்வகுப்பு மாணவர்கள் ஒரு செயலால் தமக்கு ஏற்பட்ட மனவெழுச்சி காரணமாக தொலைபேசி வயரை வெட்டி யிருந்தார்கள். அவ்வயர் பாடசாலை உட்கூரை வழியாகச் செல்லும் வண்ணம் அமைந்து இருந்தது. அந்த வயரின் உள்ளே இருக்கும் அரை அங்குலம் நீளமான கம்பித்துண்டை வெட்டி எடுத்த மாணவர்கள் பின்பு அதே நிறமான (கறுப்பு) ரேப்பால் அவ்வயரைச் சுற்றி அதே இடத்தில் எந்த விதமான அறிகுறியும் தெரியாத முறையில் வைத்து இருந்தனர். தொலைபேசி நாட்கணக்கில் வேலை செய்ய வில்லை பின்பு அவர்களின் உதவியுடனேயே அவற்றைக் கண்டு பிடித்து திருத்தக் கூடியதாக இருந்தது. இச்சம்பவம் மூலம் அவர்கள் மொழித்திறன் குறைந்து காணப்பட்டாலும் அனுபவ முதிர்ச்சி பெற்ற குப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இவ்வாரை அனுபவ முதிர்ச்சி பெற்ற செவிப்புலன்றிரேருக்கு விஞ்ஞான அறிவை எவ்வாறு புகட்டலாம்? எந்தளவில் கொடுக்கலாம் என ஆராய்வோமாகில் எமது நாட்டு நிலைமை மேற்கு நாடுகளைப் போன்று பொருளாதார, விஞ்ஞான,

தொழில் நுட்ப ரீதியில் வளர்ச்சியடையாத காரணத்தால் வாய்ப்புக்கள் குறைவாக இருக்கின்றன. அதாவது செவிப்புலன்றிரேருக்கு விஞ்ஞானம் கற்பிப்பதற்கு ஒளிப்படங்கள், ஆய்வு கூட வசதி கள் பெருமளவில் பயன்படுத்த வேண்டியிரும். ஆனால் நாம் இவைகள் இல்லாது எமது நாட்டில் சாதியமாகக் கூடிய நிலைமைகளில் அவர்களுக்கு விஞ்ஞானக் கல்வியை ஊட்டியிருக்கின்றோம்.

செவிப்புலன்றிரேர் எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் வளர்ச்சுக்குழலில் அதாவது சைகை மொழி இல்லாதவிடங்களில் விஞ்ஞான அறிவைப் பெறுவது இயலாத காரியமாக உள்ளது. காரணம் பாடசாலையை விட்டுவெளியேறும் செவிப்புலன்ற மாணவனின் காலவயது சாதாரண பாடசாலை மாணவரைப்போல் இருப்பினும் மனவயது சாதாரண பாடசாலை மாணவனுக்கும் குறைவாகவே உள்ளது. அத்துடன் கேள்வித் தொடர்பு இன்மை காரணமாக மீளவியுறுத்தல் நடைபெறுவது குறைவாக இருக்கும். இந்திலையில் கற்றவைகள் மறக்கப் படலாம். அப்படி இல்லாது அவரின் சூழலில் எவை ஆதிக்கம் பெறுகின்றதோ அவைகளின் மீது அவரின் அறிவு மடை மாற்றம் பெறவும் கூடும். உதாரணமாக படித்து முடிந்த காலத்தில் ஒரு இயந்திரம் பழுதபார்க்கும் நிலையத்தில் பயிற்சியாளராகப் பேரும் ஒரு மாணவன் எதிர்காலத்தில் அப்பொறி முறை அமைப்பை நன்கு அறிந்து தேர்ச்சி பெறக் கூடும். இது இவர்களுக்கு கருத்து நிலையில் சிந்திப்பதை விட இலகுவாக இருக்கும்.

செவிப்புலன்றிரேர் விஞ்ஞானம் கற்கின்றார்கள் எனும் போது சாதாரண பாடசாலை மாணவர்கள் கற்கும் விஞ்ஞான பாடத்துடன் முற்று முழுதாகப் பொருத்தி கற்பண செய்ய முடியாது. எவ்வாறு சாதாரண பாடசாலை மாணவனின் கல்வி அடைவு வித்தியாசப் படுகிறதோ அதே போல் இவையும் வித்தியாசப்படுகின்றன இங்கு விஞ்ஞானம் போதிப்பதற்கென்றே அல்லது மற்றைய பாடங்களைப் போதிப்பதற்கோ நாம் சாதாரணபாடசாலைகளின் பாடத்திட்டத்தைப் பின்பற்றுவதில்லை.

நாம் எமது அனுபவம், மாணவர்களின் தரம் இவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு அவர்களுக்கு என்று விசேடமான பாடத்திட்டத்தைப் பின்பற்றி வருகின்றோம். அதன் படி அவர்கள் சைக்கலும்மும், மொழி மூலமும் எந்த அளவுக்கு விஞ்ஞான அறி வைப் பெறக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு கொடுத்து வருகின்றோம். அதாவது ஒரு மாமரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் மாமரம் என்பது வேறு சந்தர்ப்பத்தில் படித்திருப்பார்கள். ஆனால் மாமரம் தாவரம் என்ற பிரிவில் அடங்கும். இது எவ்வாறு நீரைப்பெறுகின்றது, எவ்வாறு உணவு தயாரிக்கின்றது, எப்படித் தனது இன்தைதைப் பெருக்குகின்றது? போன்ற விளக்கங்கள் விஞ்ஞான பாடம் மூலம் பெறுகின்றனர். ஆனால் இவ் விளக்கங்கள் சைகை மொழி மூலமே சிறப்பாகக் கொடுக்கக் கூடியதாகவும் மொழி மூலம் சொற்ப அளவில் கொடுக்கக்கூடிய தாகவும், உள்ளது. இவை எதிர்காலத்தில் சாதாரண மொழி மூலம் பெருமளவில் கொடுக்கப்படலாம். ஆனால் தற்பொழுது மொழிக்குப்பதிலாக குறியீட்டுப் படங்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. ஆகவே பிள்ளைகளின் மொழித்திறன் வளரும்பொழுது பொது விஞ்ஞானம் கற்பிப்பதும் இலகுவாகின்றது.

மாதிரிப் பாடம்

தண்ணீரை வெப்பமேற்றும் பொழுது நடைபெறுபவை என்ன?

என்ற கேள்விக்கு கருத்து நீலையில் சிந்தித்து பதில் அளிக்கக்கூடிய ஆற்றல் உள்ள மாணவர்கள் ஒருசிலரே. ஆனால் மாதிரிப்படத்தைப் பகுதி பகுதியாகக் கீறி விளக்கம் கேட்கும் பொழுது மிக இலகுவாக விடை அளிப்பதைக் காணக்கூடிய தாக உள்ளது. (இவ்விடத்தில் தண்ணீரின் மூலக்கூறுகளைப் பற்றிய விளக்கமோ அல்லது படிமுறையான மாற்றங்களோ இவர்களிடமிருந்து பெறுவது அசாத்தியமான தாகும்)

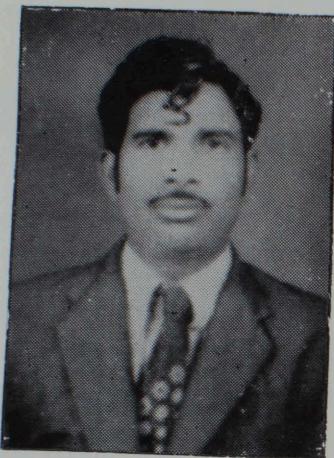
அதாவது பாத்திரத்தில் உள்ள தண்ணீர் சுடும், வற்றும். ஆவியாகும், நீராவியைத் தடைசெய்யும் வேலையில் அவை நீராக திரும்பவும் ஒடுங்குகிறது. நீராவியின் வெப்பநிலை அதிகமாக இருக்கிறது. தண்ணீர் குழிப் பிட்டுக் கொதிக் கிறது. என்பன போன்ற விளக்கங்கள் அவர்களிடமிருந்தே வருகின்றன. இதிலிருந்து மழை, முகில் போன்றன எவ்வாறு உண்டாகின்றன, நீர் நிலைகள் எவ்வாறு வற்றுகின்றன என்பதை விளக்க மேலே கூறிய ஆதாரங்கள் உதவியாக அமைகின்றன. அத்துடன் வரைபடங்களும் செயல்களும் மனதில் பதிந்து இருக்கின்றன.

பொது விஞ்ஞானம் படித்த செவிப்புலன்ற மாணவனுக்கு தொலைபேசியின் இயக்கம் பற்றிய விளக்கம் மேலோட்ட மாகத் தெரியும். ஆகவே அவன் அதற்கேற்ப தண்ணை இசைவாக்கிக் கொள்வான் அதே போன்று மற்றைய விடயங்களிலும் குறிப்பாக விஞ்ஞானப் பொருட்சங்களும் விஞ்ஞான விந்தைகளுடனும் தன்னை இசைவாக்கி வாழ பலவேறு விடயங்களை அவர்கள் ஏற்கும் அளவில் சுருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும் கொடுக்கின்றன.

எமது நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் செவிப்புலன்றவர்களுக்கான கல்வியே ஆறம்ப நிலையில் இருக்கின்றது. ஆனால் சில வளர்முக நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது இப்பொழுது புதிய உதவேகம் ஏற்பட்டு இருப்பதைக் காணலாம். ஆகவே செவிப்புலனிழந்த மாணவர்களின் விஞ்ஞான அறிவை வளர்க்க கல்விமான்கள் அக்கறை காட்டுவார்களாயின் திறமையான விஞ்ஞான ஆசிரியர்களுடன் விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம்: சலனப் படங்கள் போன்ற வசதிகள் எமது பாடசாலையிலும் இருக்குமானால் எவது சமூகத்தில் உள்ள செவிப்புலனிழந்த மாணவர்கள் பலவேறு தொழில்நுட்ப நிலையங்களில் தத்தமது திறமைகளை வெளிக்கொணரச் செய்வதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் கிட்டும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

Over 15 Years Service

(SCHOOL)

V. Mahendrasingham
1967 —

Miss P. Chelliah
1967 —

Mrs. N. Selvakumaran
1968 —

Mrs. C. Pathmapalan
1969 —

(HOSTEL)

Miss. V. Suppiah (Matron)
1965 —

Mrs. E. Coulton (Chief Matron)
1969 — 1984

செவிப்புலனற்ற பிள்ளையான்றின் தாயாரது அனுபவங்கள்

— திருமதி. செல்வி மகேந். —

“ஒரு குழந்தை குறைபாடுள்ளதாகப் பிறப்பது சாதாரணமானது. ஆனால் குறைபாடுகள் எதுவுமற்றதாக நிறைவே பெற்றுப் பிறப்பது ஆச்சரியமானது”. இவ்வார்த்தைகள் எவ்வளவு உண்மையானது. ஆனால் இதனை நம்முள் எத்தனைபேர் உணர்ந்துள்ளனர். குழந்தை குறைபாடற்ற தாகப் பிறப்பதை என்னி எத்தனைபேர் பெருமைப்படுகின்றனர். எத்தனை பெற்றேர்தமக்குப் பிறக்கப்போகும் குழந்தைகள் குறைபாடு எதுவுமற்றதாக நிறைவே பெற்றதாக இருக்கவேண்டும் என்று இறைவனை வேண்டியுள்ளனர்.

நான் கருத்திரித்திருக்கும்போது எனக்குப் பிறக்கப்போகும் முதற்குழந்தை ஆண் குழந்தையாக இருக்கவேண்டும் என்று கனவு கண்டேன். ஆனால் எனக்கோ குறை மாதத்தில் பூரணவளர்ச்சியாடையாமல் $\frac{3}{4}$ இருத்தல் நிறையுள்ளதாக ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அத்துடன் அக்குழந்தையை இரண்டு வாரத்திற்கு கண்ணையிப் பெட்டியினுள் வைத்திருக்கவேண்டி இருந்தது. சாதாரண குழந்தைகளைப்போல் அக்குழந்தை உடம்பைத் திருப்பவோ, தவழுவோ இல்லை. ஆயினும் இரண்டு வருடங்களின் பின் அவள் தாலை எழுந்திருக்கக் கற்றுக்கொண்டாள். மூன்று வயதின் பின்னரே தனது முதலடியை எடுத்து வைத்தாள். ஏறத்தாழ $\frac{3}{4}$ வயதுவரை அவளுக்கு காது கேட்காது என்பதை எம்மால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. வைத்திய நிபுணர் ஒருவர் அதைக்கண்டு எமக்குக் கூறியபோது எமக்கது பேரிடியாக இருந்தது. நாம் இச்செவிப்புலன்றற பிள்ளையை சமூகத்துடன் சேர்ந்து வாழக்கூடிய நிலைக்கு எல்லாறு உருவாக்கப் போகிறோம்.

ஏன்ற கேள்வியே அப்போது எங்கள் மன
தில் கலக்குத்தை ஏற்படுத்தியது. அத்து
டன் அட்போது அவள் யாருக்கும் கீழ்ப்
படியாமலும், பிடிவாதமும் மூர்க்குத்தன
மூம் மிக்கவளாகவும், தன்னிச்சைப்படி
நடந்து கொள்பவளாகவும் இருந்தது
எமக்கு மேலும் வேதனையைக் கொடுத்தது.
அவளது நடத்தைகள் முதலில் எனக்குக்
கோபத்தை ஏற்படுதின. ஆயினும் அவ
ளது விருப்பங்களையும் தேவைகளையும்
அவள் வெளிப்படுத்த முடியாமையினை
லேயே அவள் அவ்வாறு நடந்து கொள்
கிறான் என்பதை காலப்போக்கில் என்னால்
உணரமுடிந்தது. நான் அவளை எமது வீட்டு
டிற்கு அருகிலுள்ள சிறுவர் பாடசாலைக்கு
அனுப்பினேன் ஆனால் அங்கு போவதற்கு
அவள் மறுத்துவிட்டாள். இதனால் அவ
ளுக்கு கல்வியிட்ட முடியுமென்ற நம்பிக்கையை
நான் இழந்தேன்.

இருநாள் ஆங்கில வார வெளியீடு ஒன்றில் வெளிவந்திருந்த கட்டுரை எனது கவனத்தை ஈர்த்தத் து. செவிப்புலனற்ற வர்களுக்கான தேசிய சபையில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது என்பதை அதன் மூலம் அறிந்தேன். உடனே எனது பிள்ளையை அங்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்றேன். உதட்டு அசைவின் மூலம் எவ்வாறு பேசக் கற்றுக்கொடுக்கலாம் என்பதை அவர்கள் விளக்கினார்கள். எனக்கு அதை முதலில் நம்பமுடியாமல் இருந்தது. ஆயினும் நம் கீக்கையென்னும் ஒளிக்கிற்று எனது மனதில் படிர்ந்தது. அவர்க்கு உதட்டு அசைவின் மூலம் பேசுவதற்குக் கற்றுக்கொடுக்கத் தீர்மானித்தேன். பின்பு அவளை செவிப்புலனற்றவர்களுக்கான ஒரு சிறிய தனியார் பாடசாலையொன்றில் சேர்த்தேன். அங்கு ஆசிரியர் குழுவொன்று இச்

செவிப்புலனற்ற பிள்ளைகளுக்குக் உதட்டு அசைவின் மூலம் பேசக் கற்பித்துக் கொண் டிருந்தது. நானும் அவர்களுடன் சேர்ந்து செப்புலனற்ற பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிப் பதில் ஈடுபட்டேன். இது எனது பிள்ளையையும் கற்பிக்கவும் எனக்கு உதவியாக இருந்தது.

அப்போது கைதடியிலுள்ள செவிப்புலனற்றவர்களுக்கான கல்வி நிலையத் தைப்பற்றி கேள்வியற்றேன். ஆனால் அங்கு சைகை மூலம் கற்பிக்கப்படுகின்றது என அறிந்தேன். அதனால், எனது பிள்ளையை அங்கு அனுப்ப விரும்பவில்லை.

அன்மையில் நான் அவ்விடம் சென்று யார்த்தபோது புதிதாகச் சேர்ந்த பிள்ளைகளுக்கு உதட்டு அசைவின் மூலம் பேசக் கற்பிப்பதைப் பார்த்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

இப்போது எனது மகளை இப்பாடசாலையில் சேர்த்துள்ளேன். அவளில் குறிப் பிடத்தக்க அளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதைப் பெருமையுடன் கூறிக்

கொள்கிறேன். ஆனால் பிள்ளை பாடசாலையில் கற்று மட்டும் போதாது பெற்றே ரும் அவர்களுக்கு பெருமளவில் உதவ வேண்டும். அவர்களுடன் சேர்ந்து கதைக்க வேண்டும். அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். சாதாரண பிள்ளைகளிலும் பார்க்க இவர்களில் கூடிய கவனம் செலுத்தவேண்டும். அநேகமான செவிப்புலனற்ற பிள்ளைகளின் பெற்றேர் தங்கள் பிள்ளைகளை எவ்வாறு சமூகத்தில் சேர்ந்து வாழக்கூடிய பிள்ளைகளாக உருவாக்கப் போகிறோம் எனக்கவலை அடைகின்றனர். சிலர் இப்பிள்ளைகள் தமக்குப் பிரச்சனையாக இருப்பதாகக் கருதுகின்றனர். கடந்த காலத்தில் நான் கழித்த எத்தனையோ தூங்காத இரவுகளும், கண்ணீர் வடித்த நாட்களும் இப்போதும் எனது மனதில் நிழலாடுகின்றன. ஆனால் எனது மகளால் எப்போதாவது ஒருநாள் சாதாரண பிள்ளைப்போன்று எழுத, வாசிக்க, பேச முடியும் என்ற நம் பிக்கை இப்போது எனக்கு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

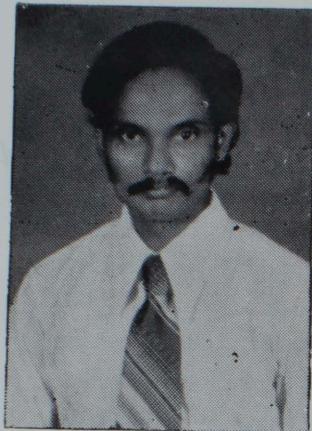
செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம்; அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை

— குறள் 412, கேள்வி.

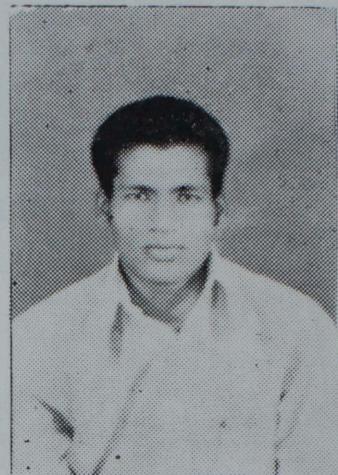
எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவ.

குறள் 423, அறிவுடைமை.

Over 10 Years Service
(School)

M. Anton Joseph
1970 — 1982

S. Sivanandarajah
1971 —

Mrs. S. Selvakumaran
1972 —

W. S. Y. Edward
(Carpenter)
1967 — 1974
1980 —

→ *Rotary Club, Jaffna donates
Radio 1962*

*Presentation of a White cane
to a Blind girl by*

Mrs. P. Thiruchelvam

↓
*The Lions Club of Jaffna
donates Piano Accordian 1979*

நடந்து வந்த பாதையிலே

— செல்வி. விஜயகுமாரி கணக்கபை —

நடந்துவந்த பாதைகள் பலவாக அமைந்தாலும்
கடந்துவந்த இப்பாதை நெஞ்சுத்தைக் கிள்ளியதால்
அழியாத சோலமாய் அகன்று நீண்டிங்கு
ஆழப்பதிந்துபின் அமைதியைத் தந்ததுவே.

வேலை வேண்டியில்லை பன்னி வந்தவேனோ
பேச முடியாத பேரைக் கண்டதினால்
பேச மொழியிருந்தும் பேசமுடியாயல்
சொல்லவிய சோசமுடன் பேசாமடந்தையாக
கல்வி கற்பிக்க கலைக்கூடம் சென்றபோது
சொல்ல இயலாத சொற்கள் பலவற்றை
உட்டிடன் உதவியுடன் உச்சரிக்க முயற்சித்து
உச்சரித்து முடித்த செயல் உள்ளத்தை உருக்கியதே.

விழியிருந்தும் ஓளியில்லா மொழியிருந்தும் விழியில்லாப்
பிள்ளைகள் பயிலும் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்ற போது
விழியிலே நீர் நிறைந்து செயலிழந்து நின்றாலும்
ஓளிகொடுத்து வழிகாட்டும் உயர்ந்த செல்வமிதை
ஊட்டும் பணிசெய்ய உள்ளத்தே உறுதிகொண்டாள்.

கலந்து வாழ்ந்த காலத்தில் கண்டவை பல எனினும்
தெரிந்து கிலவற்றை தெளிக்கின்றேன் உம்முன்னே.

செருப்புத் தைக்கும் அந்த “ஓயிபிறையில்”, என்ற
பெருமகன் தந்த இந்த “பிறையில்”, எழுத்திதனால்
பெருமை அடைகின்றார் பார்வை இழந்தவர்கள்
பேரறிஞர் ஆகின்றார் பாரறிந்த “கெலர்” போன்றே.

பட்டுக்கரங்களினால் பக்குவமாய்க் குத்திடுவர்
சுட்டு விரல்களினால் தடவி வாசிப்பர்
பட்டப்படிப்புவரை படித்து முடித்தங்கே
பட்டதாரியெனும் பட்டமும் பெற்றிடுவர்.

காலைடி ஒசையினால் கணக்கிடுவர் யாரென்று
நூலிழை அசைவினையும் நுட்பமாய்ப் புரிந்திடுவர்
மன்னுகர்ச்சி உணர்வாலே மட்டிடுவர் பலவற்றை
தொட்டுணரும் தன்மையினால் பலதொழிலும் செய்திடுவர்.

66

புதுவழி போகையில் துணையொன்றை நாடிடுவர்
புதுவகை உணர்வுகளை உணர்ந்தபடி நடத்திடுவர்.
வலமென்றும் இடமென்றும் திசைகளையும் புரிந்திடுவர்.
பாதையது பழகியபின் சுயமாக நடந்திடுவர்.

அன்றெருநாள் அர்த்தராத்திரி அருகும் நேரமதில்
மின்சாரம் நின்றதனால் இருள்குழந்து கொண்டதங்கே
ஒளிதெரியாப் பிள்ளையிவர் ஒளிகொடுத்து வழிகாட்ட
ஒளிகிடைத்த நிலையுடனே வேலைகளை செய்திட்டேன்.

அறியாமை அழித்தகோலம் அதுள்ளே எண்ணியநான்
அழகாகப்பதில் சொல்லி விளங்க வைத்தபின்பு
பழகிப்பாருங்கள் புரியும் இவர் திறமை
என்று கூறியங்கே நொந்தேன் விதியதனை.

சிலைவடித்த சிற்பியவன் சிறுபிழைகள் விட்டதனால்
சில பெற்றேர் வடிக்கின்றூர் நாள்முழுதும் கண்ணீரை
பல பெற்றேர் குறைபொறுத்து வளர்க்கின்றூர் பிள்ளைகளை
பிள்ளைகளோ !

தம்குறை மறந்தங்கே களிப்புடனே வாழ்கின்றூர்.

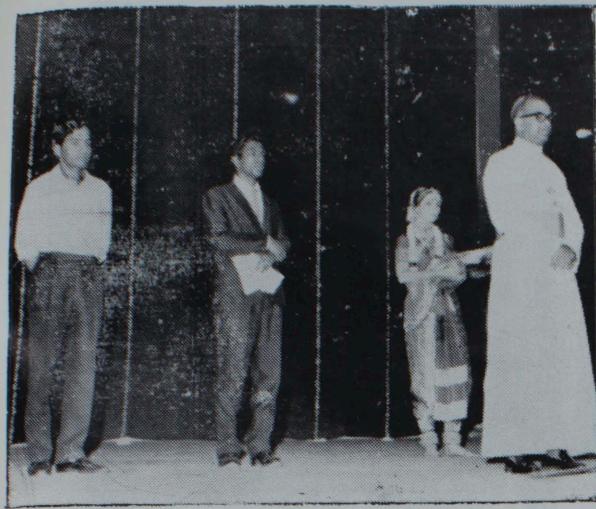
பிரமனவன் செதுக்கிவைத்த சிற்பங்கள் சிலவற்றில்
கிறல்கள் விழுந்ததினால் செவிடனென்றும்
முடவனென்றும் குருடனென்றும்
வலுவிழுந்தோர் ஆகின்றூர் அவனியிலே — ஆனாலும்,

இவர்களும் மனிதர்தான் மரமல்ல பூமியிலே
இவர்களும் படிப்பதனால் மேதைகள் ஆகிடுவர்
இதயத்துடிப்புமுதல் இயக்கங்கள் பலங்கு
இவர்களையும் மனிதராய் மதித்து மனிதராய் வாழுங்கள்.

ஜந்து புலன்களிலே ஓர்புலன் போனாலும் மற்ற
நாற்புலனும் நன்றாகச் செயற்பட்டு
ஜந்து புலனுடைய மாந்தரைப் போன்றவரும்
நன்கு புரிந்திடுவர் ஞாலம் முழுவதையும்.

சமுதாயச் சமுத்திரத்தில் சுற்றும் மதிப்பின்றி
சாக்கடை நீராக வாழுகின்றூர் சலிப்புடனே
சமுதாயம் மதிப்பளித்து சமங்கிமை கொடுத்திட்டால்
சந்தோஷநிலையுடனே சலிப்பின்றி வாழ்த்திடுவர்.

ஒளியிழந்த சேயொன்று தாய்வயிற்றில் பிறந்திட்டால்
ஒளிபரப்பும் விளக்கத்தை குடத்தினுள்ளே வைப்பதுபோல்
ஒளியில்லா இருட்டினிலே ஒழித்து வைக்குமந்த
களிப்பற்ற நிலைமாறும் காலம் தான் வாராதே?

Dance Recital "BHARATHA NATIYA"

My Madurika from France -

The Rt. Rev. B. Deohupillai, Bishop of Jaffna
- addressing the crowd at Veerasingham Hall,
Jaffna, J. S. David - Principal

Mr. Vimal Amerasekera G. A., Jaffna and
Madurika - 1975

Staff Drama Fund Raising Project at
Trimmer Hall, Jaffna 1977.

Speech Teaching for
deaf children - L. K. G.

Blind children
Learning braille

68
*The Rev. J. T. Handy laying
the foundation stone for the ←
Senior Boys' Hostel 1964*

→

*Opening of Girls' Hostel by
Mr. M. Sriskantha G. A.
Jaffna 1960*

*Opening of Workshop
The Rt. Rev H. R. Graham Campbell - ←
Bishop of Colombo. 1961*

Unveiling the Plaque
— Oxfam House

By Mr. W. A. Ward — 1976

(Deputy High Commissioner for U. K.
in Sri Lanka.)

Opening of the Oxfam Block

By

Mrs. W. A. Ward — 1976

Laying of the Foundation stone
by Mr. Georg Kaintoch 1977

→ Mr. Georg Kaintoch switches
on the lighting in the Kaintoch
block after opening 1978.

*Opening of the Blind School
block by The Rt. Rev. D. J. ←
Ambalavanar, Bishop of
J. D. C. S. I. 1981*

→

*Opening of the weaving centre
by Mr. A. A. Joseph,
Addl. G. A. Jaffna 1976*

செவிப்புலனிழந்தோருக்கு

உதட்டுவாசிப்பும் பேச்சும்

— ஏ. எம். நூர்சஹான் —

செவிப்புலன் உள்ள ஒருவர் ஓலியை தனது செவி வழி மூலம் கேட்டு, உணர்ந்து செயல்பட முடியும். ஆனால் பிறப்பிலே செவிப்புலன் இழந்த ஒருவர் ஓலியை கேட்டு, கிரகித்து வாய்மொழி மூலம் முழு மையாக எடையும் வெளியிட முடியாத தன்மை, ஏற்பட்டு விடுகின்றது. இதனால் செவிப்புலனிழந்த ஒருவர் செவிப்புலனை மட்டும் இழக்கவில்லை. பேச முடியாதவர் களாகவும் இருக்கும் நிலையையும் நாம் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. எனவே இவர் தமது எண்ணக்கருத்துக்களை மற்றவர்களைப் போல் வெளிப்படுத்த முடியாத நிலைக்கு ஆளாகின்றார். ஆகவே இவர்கள் மத்தியில் உள்ள இவ்வாரை குறையை இல்லாமல் ஆக்குவதற்கும், பிற மக்கள் மத்தியில் அவரும் ஒருவராகப் பழகுவதற்கும், சுருத்துக்களை வெளியாக்குவதற்கும், பேச்சுத்தன்மையை உண்டுபண்ணுவதற்கும் “உதட்டு வாசிப்பு - பேச்சு” பாடம் உறுதுணையாக அமைந்துள்ளது.

செவிப்புலனிழந்த மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படும் பல பாடங்களுள் “உதட்டு வாசிப்பு - பேச்சு” ஆகிய இப்பாடம் இம் மாணவர்களுக்கு எழுத்துக்களையும், சொற்களையும், வசனங்களையும் வாசிப்பதற்கும், பேசவதற்கும் வழிவகுக்கின்றது. மேலும் சொற்களிடையேயான ஒலி - பொருள் வித்தியாசங்களை மாணவர்களின் அங்க அசைவுகள், குரல் நாண் வேறுபாடுகள், ஒலிகள், அதிர்வுகள் போன்றவற்றின் மூலம் விளங்கப்படுத்தி மாணவர்களுக்கு உச்சரித்தற் பயிற்சியை அதிகமாக அளிப்பதன் மூலம் பேச்சுத்தன்மையை உண்டுபண்ணமுடியும்.

“உதட்டு வாசிப்பு - பேச்சு” ஆகிய இப்பாடத்தின் மூலம் பயிற்றப்படுகின்ற வசனத்தொடர்புகளையும், பேச்சு பயிற்சிகளையும் மாணவர் தமது கருத்திற் கொள்வதற்கும், கிரகித்து உச்சரிப்பை வெளியாக்கி பேச்சுப்பழக்கத்தை கொண்டு வருவதற்கும் இம்மாணவர்களுக்கு கட்டுலனும் உற்று நோக்குதலும் மிக மிக அவசியமானதாகும். உச்சரித்தற் பயிற்சியின் போது மாணவர்கள் எந்தளவு அவதானத்துடனும் உற்று நோக்குதலுடனும் இருந்து செயற்படுகின்றார்களோ, அந்தளவு இவர்களிடையே நீண்ட வசனங்களைக் கூட வெளியாக்கி பேச்சுத்தன்மையையும், கிரகித்தலையும் ஏற்படுத்த முடியும் என்றே கூறலாம்:

கேள்வித்தன்மை அறவேயில் லாதநிலையிலும், மிகக்குறைந்தளவு கேள்வித்தன்மையுள்ள நிலையிலும் உள்ள மாணவர்களுக்கு கேள்விக்கருவி மூலமாக உச்சரித்தற்பயிற்சி செய்வதன் மூலமும், கணிசமான அளவு கேள்வித்தன்மை உள்ள மாணவர்களுக்கு அவர்களுக்கென்ததனியான கேள்கருவி கொடுக்கப்பட்டு பயிற்சி செய்வதன் மூலமும், மாணவர்கள் ஒரளவு பேசப் பழகிக்கொள்கின்றனர். மேலும் அதிகமான நடைமுறைச் சொற்களையும், அன்றூடச்செய்திகளையும், வசனத்தொடர்பு மூலமாக மாணவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தி அவற்றை இவர்களிடத் தில் உச்சரித்தற் பயிற்சி செய்து பேச்சுத்தன்மையை வெளியாக்குவதன் மூலம் அவற்றின் கருத்துக்கள் அவ்வப் போது மாணவரிடத்தில் பதிவதற்கு ஏதுவாக வழைவதோடு இவற்றை கிரகித்துக் கொள்ளும் மாணவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில்

தாமாகவே பல சொற்களிலான பேச்சுக் களை வெளியாக்குவதையும், சில சந்தர்ப் பங்களில் சதாரண மாணவர்களின் பேச்சுக்களை அவதானித்து விளங்கிக் கொள்வதையும் இன்று பார்க்கக்கூடியதாகவுள்ளது. இந்திலையை மாணவரிடத்தில் உண்டு பண்ணுவதற்கு ஆரம்ப அத்திவாரமாக அமைந்து செயற்படுவது “உதட்டு வாசிப்பு - பேச்சு” ஆகிய இப்பாடமேயாகும்.

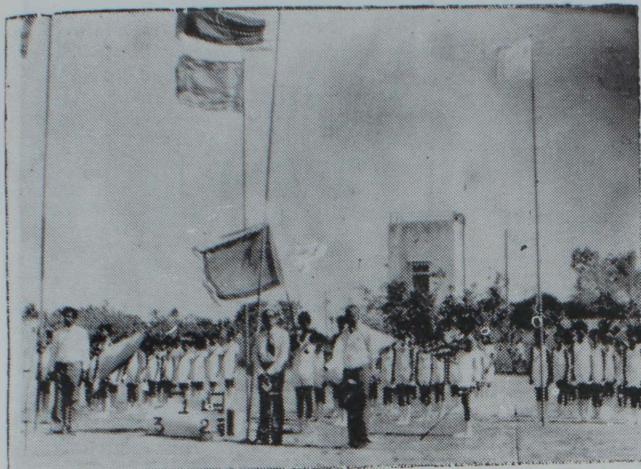
சாதாரணமாக ஒன்றைக் கூறிவிட்டு பின் அதை எழுத்து வடிவில் காட்டும் பொழுது அது கூடிய விளக்கம் உடைய தாயிருப்பதுயியல்பு. ஆனால் இம்மாணவர் மத்தியில் இதற்கு மாற்றமான முறையிலேயே செயல்படவேண்டும். இவர்கட்குப் படங்கள், பொருட்கள், சைகைகள், அங்க அசைவுகள் போன்றவைகள் மூலமே சொல்லறிவுகளையும், வசனத் தொடர்பு களையும், உட்புகுத்தவேண்டியது கட்டாய மாகும். மேற்கூறப்பட்ட துணைச்சாதனங்களுடன் அளிக்கப்படுகின்ற உதட்டசை வும், உச்சரித்தற் பயிற்சியிலுமான சொற் கருத்துக்களும், பேச்சுக்களும், மாணவரின் நுகர்விற்கும், கிரகித்தற்கு மேற்ப அவர்களிடத்தில் பேச்சுத் தன்மையை வெளியாக்குகின்றது என்பதில் சந்தேகமில்லை. மேலும் இம்மாணவர் மத்தியில் ஒரு எழுத்தை உச்சரித்துக்காட்டி அவற்றை உச்சரிக்கச் செய்வதன் மூலம், அதை அவரைக் கொண்டு எழுதுவதன் மூலம், அடையாளங் காணுதல் மூலமும், அதை மாணவர் பொருள்பட வரைவதன் மூலமும், பல சொற்கூட்டங்களிலிருந்து ஒரு சொல்லை உச்சரித்துக் காட்டி அதை மாணவரினால் சரி - பிழை காணுதற் பயிற்சி மூலமும், பல பொருட்கூட்டங்களிலிருந்து ஆசிரியர் ஒரு பொருளை குறிப்பிட்டு உச்சரிக்க அதை மாணவர் இனங்காணுதற் பயிற்சி மூலம், இன்னும் பல வழிகளிலும் உச்சரிப்புத் தன்மையை ஊக்குவித்து பேச்சுத்தன்மையை ஏற்படுத்துவதற்கும் ஊன்று கோலாகவும் விளங்குகின்றது. “உதட்டு வாசிப்பு - பேச்சு” எனும் இப்பாடம்.

செலிப்புலனிழந்த பி ஸ் ஜோ க ஜோ பொறுத்தவரையில் இன்று இவர்கள் டாட் சாலைக்குச் சேர்ந்த பின்பே உதட்டு வாசிப்புப்பயிற்சியைச் செய்யக்கூடிய நிலைமையை நாம் பார்க்கக்கூடியதாக வுள்ளது. ஆனால் ஆரம்பத்திலேயே வீடுகளிலும் பேச்சு உதட்டுவாசிப்புப் பயிற்சியைப் பெற்றேர் பின்னோக்கஞ்சுப் பயிற்றுதல் அவசியமாகும். ஏனெனில் கிறு பிராயத்திலும் அதன்து சொந்தச் சூழலிலும், கொடுக்கப்படும் உதட்டசைவுத்தன்மை, உச்சரித்தற் பயிற்சி, பின்னோக்களின் உற்றுணர்வு ஆகிய வைகள்பாடசாலைப்பருவத்தில் அவர்களுக்கு மிகமிக உறுதுணையாக விருக்கும். சிறு பிராயத்தில் இவ்வாரை பயிற்சிகள் இல்லாத நிலையிலே, கற்சிப்பலை இம்மாணவர்களினாலும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையை நாம் பார்க்க முடிகின்றது. அது மட்டுமல்ல, அவர்களின் வயது கூடக்கூட உதட்டுவாசிப்பு - பேச்சு’ மாணவர்களின் முயற்சி ஆகியன ஞாறவடைவதையும் இன்று காண முடிகின்றது. எனவே இப்பின்னோக்கர்கு கிறு சிறு பிராயத்திலேயே உதட்டசைவை ஏற்படுத்தி உச்சரித்தற் பயிற்சியையும், ஆரம்ப ஊக்கத்தையும் கொடுக்க வேண்டியது பெற்றேர்களின் கட்டாயமான பங்களிப்பாகும்.

செலிப்புலனிழந்த இப்பின்னோக்கு எடுக்கப்படும் பல முயற்சிகளில் அவர்களின் கல்வி வளர்க்கியை உயர்க்கியாக்குவதற்கும், அவர்கடளித்தில் உச்சரிப்புத் தன்மையை உண்டுபண்ணி எழுத்தறிவைக் கொடுக்கக்கூடியதும், சொற்றெருடர்களையும், வசனங்களையும் அவர்களிடையே அறிமுகப்படுத்தி கிரகித்தலையும் உண்டுபண்ணக்கூடியதும், தமது எண்ணக் கருத்துக்களை மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் ஒரளாவாவது பேச்சுத்தன்மையை உண்டுபண்ண உறுதுணையாக விளங்குவது மான “உதட்டு வாசிப்பு - பேச்சு” ஆகிய இப்பாடம் மிகமிக இன்றியமையாத தொன்றுக் விளங்குகின்றது.

Annual Inter House Athletic Meets

73

← Flag Hoisting by the Chief Guest

Blind childrens race →

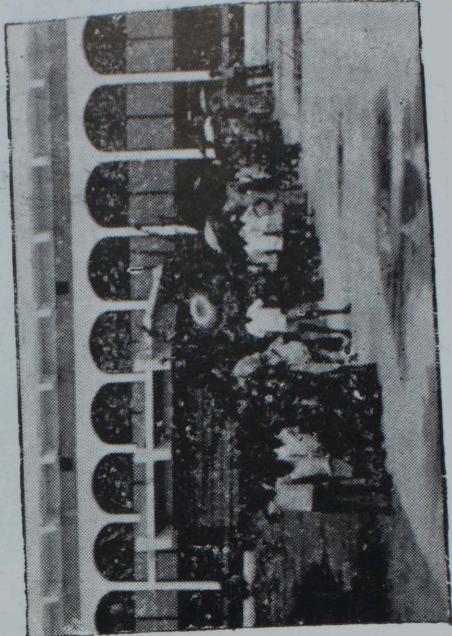
Mr. M. J. A. Jeyenathan

← President, Lions Club of Jaffna
Chief Guest addressing at the
Prize Distribution

Scouts at the Golden Jubilee Jamborees - 1962 →

← Educational Excursion to Nainathivu on the
deck of "Ebenineze" the Evangelist Ship 1964

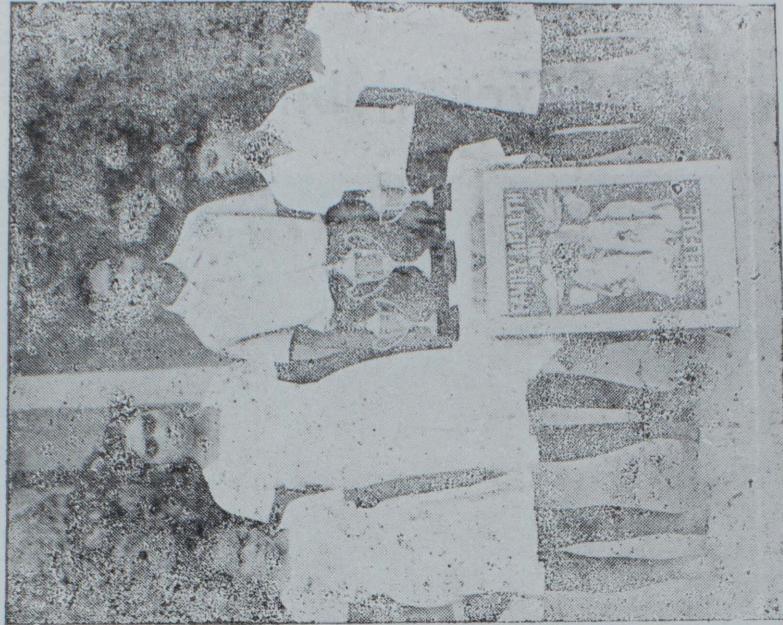

→ Educational Excursion to International Air Port,
Katumayake Lower School - 1979

*Victor Emmanuel
(Blind Boy) playing to
← the violin made by him
at the
Literary Association
meeting 1962*

*Winners at the
Inter-School Health week competition 1962*

75

*→ A huge rock dug up and being removed out
of the ground - a regular activity of the
boys - 1964.*

Silver Jubilee

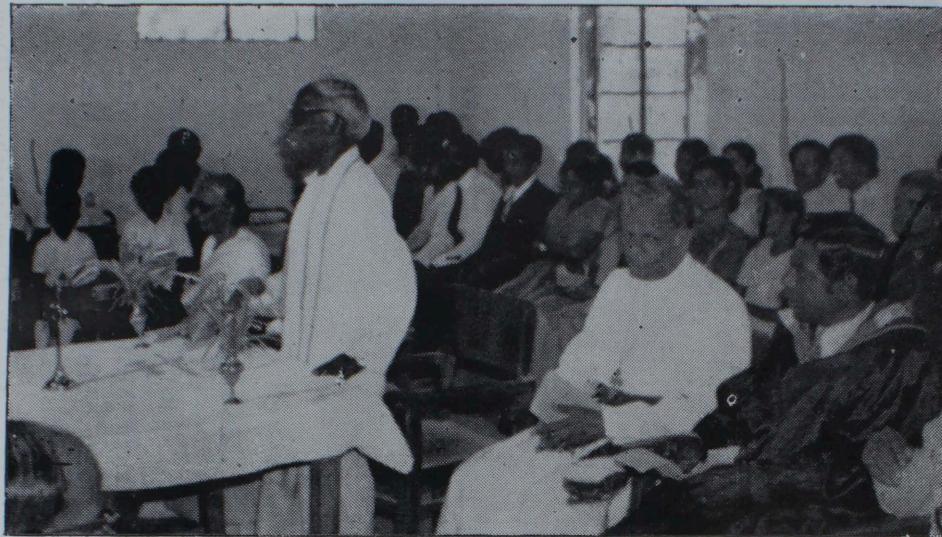
Principal
J. S. David
← receives blessings
at the service

Prayer-by The
Rev. Isac Selvaratnam

Chaplain and Interpreted →
in Sign language by
Mr. K. Gopalakrishnan

Celebrations 20-2-81

K. Nesiah, *Manager addressing the audience*

J. S. David,
Principal →
addressing the gathering

Tutorial Staff

Jubilee Day — 20th February. 1981

(L. — R.)

Standing:- Miss C. R. Jeyasingham, Mrs. R. S. Jeyakumar, Miss C. Sivakolunthu Miss R. J. Nalliah, Mrs. S. Selvakumaran Mr. V. Mahendrasingham Mr. S. Sivanandarajah, Mr. A. M. Noorsahan, Miss G. Sinnadurai, Miss V. Kanagasabai, Miss K. Aiyadurai, Miss S. Selvarajah, Miss V. Ariyrajasingham, Miss T. Kanagasabai.

Seated:- Miss. R. P. Chelliah, Mrs. N. Selvakumaran, Mrs. K. Kularajasingham Mr. K. Gopalakrishnan (Deputy Principal) Mr. J. S. David (Principal) Mrs. C. Pathmapalan, Mr. T. Jayakumar, Miss G. Arulpragasam, Mr. M. Anton Joseph. Mr. P. Chandrasegaram (on leave)

Support Staff on 20-2-1981

(L. — R.)

Standing : Mrs. P. Annamalay, Mrs. S. Puwanendran, Mrs. M. Navaratnam, W. S. Y. Edward V. Selladurai, S. Sivanesan, V. Vickneswaran, M. Tharmalingam, Mrs. N. Poolagarajah, Miss. K. Nahammah, Mrs. S. Kanapathy
Seated : Miss F. M. Chelliah, Miss V. Suppiah, Mrs. E. Coulton, Mr. J. S. David (Principal) V. P. Thevathas, Miss K. Kanagasabai, Miss M. Annamalay.

திருவாரூபம் கோக்குறி
திருவுடையல் சிலாக்ஷ்மீபாடு

18-8-8

மாணவர் பகுதி

செவிப்புலனிழந்தோர் பிரிவு

எனது பாடசாலைத் தினச்செய்தியிலிருந்து ஒரு வாரம்

30-5-83

திங்கள்:- இன்று காலை குமார் அப் பாவுடன் மோட்டார் சைக்கிளில் வந்தான், நேற்றிரவு நாங்கள் இடியப்பழும், மீனும், சொதியும் சாப்பிட்டோம், எங்களுக்கு அது விருப்பம்.

இன்று காலை ரதிக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அவருக்கு சந்தோஷம்.

இன்று யாழினியுடைய பிறந்தநாள். அவளிடம் இனிப்பு இல்லை. பாவம்.

31-5-83

செவ்வாய்:- நேற்று இரவு ஒரு நாய்க்குட்டி வந்தது. ஹெலன் ரீச்சர் பால் கொடுத்தார். அது குடிக்கவில்லை பாவம்.

லதாவுக்கு நேற்று காய்ச்சல். மாமாவும், அம்மாவும், லதாவும் ஆஸ்பத்திரிக்கு மோட்டார் சைக்கிளில் போனார்கள். டாக்டர் லதாவுக்கு மருந்து கொடுத்தார்.

இன்று விமலுக்குக் காய்ச்சல். அவன் சாப்பிடவில்லை. பாவம்.

1-6-83

புதன்:- இன்று ஹெலன் ரீச்சரும், செல்வா ரீச்சரும் ஜெயந்தி ரீச்சரும் கொழும்புக்குப் போனார்கள். அவர்கள் சனிக்கிழமை வருவார்கள்.

நேற்றிரவு நாங்கள் படம் பார்த்தோம். ஜெமில் படம் பார்க்க வில்லை. அவன் ஊஞ்சல் ஆடினன்.

நேற்று மாலை கிரி யடைய அம்மா வந்தார். அவர் கிரிக்குச் சோறும், கிழங்கும், மாம்பழுமூம், பலாப்பழுமூம் கொடுத்தார்.

குமார் சொன்னான் - நேற்று மாலை நான் பட்டம் விட்டேன். அது விழுந்து உடைந்தது. எனக்குத் துக்கம்.

2-6-83

வியாழன்:- நேற்று இரவு கருணை சிறுவர்களுக்கு அடித்தான், சித்திரா ரீச்சர் அவனுக்கு அடித்தார். அவன் அழுதான்.

குமார் தர்மலிங்கத்துக்குக் காசு கொடுத்தான். தர்மலிங்கம் சைக்கிளில் கடைக்குப் போனார். அவர் நான்கு தோசை வாங்கினார். குமாருக்கு இரண்டு தோசை கொடுத்தார். அவனுக்கு சந்தோஷம்.

3-6-83

வெண்ணி :- இன்று விமலன் பாட சாலைக்கு வந்தான். அவனுக்குக் காய்ச்சல் சுகம். அவன் பானும் சம்பலும் சாப்பிட்டான்.

இன்று லலி ரீச்சர் புதிய சேலை கட்டினார். சேலை கறுப்பு நிறம். அது வடிவான சேலை.

* * *

நான்

எனது பெயர் பத்மரதி. நான் 2-ம் வகுப்பு படிக்கிறேன். எனது பாடசாலையின் பெயர் நவீல்ட் பாட சாலை. எனது அதிபர் பெயர் திரு. ஜே. எஸ். டேவிட். எனது வகுப்பு ரீச்சர் பெயர் செல்வி ஜெயந்தி. நான் விடுதியில் இருக்கிறேன். எனது பொழுதுபோக்கு கரம் விளையாடு வது. எனது வீடு மட்டக்களப்பில் உள்ளது. எனக்கு மூன்று தமிழியும் ஒரு தங்கையும் இருக்கிறார்கள். எனது அப்பா மேசன் வேலை செய்கிறார்.

தி. பத்மரதி
2-ம் வகுப்பு 'B'

* * *

எனது கிளி

எனது வீட்டில் ஒரு கிளி இருக்கிறது. அந்தக் கிளி எப்போதும் கூட்டில் இருக்கும். அதன் நிறம் பச்சை. அதன் சொண்டு நிறம் சிவப்பு. அதற்கு நான் ஒவ்வொரு நாளும் பழம் கொடுப்பேன். அது கீ....கீ... என்று கத்தும். நான் அந்தக் கிளியை கூட்டில் இருந்து திறந்து விடுவேன். அது எனது கையில் வந்து இருக்கும். எனக்கு அந்தக் கிளியில் நல்ல விருப்பம்.

ப. அனுக்ஷி
வகுப்பு 3 'B'

இன்று காலை பால் காரனு டைய சைக்கிள் விழுந் தது. கொஞ்சம் பால் ஊற்றினது. நாங்கள் சிரித்தோம். அவனுக்குக் கோபம்.

தொகுத்தவா
ப. கேதீஸ்வரன்
U. K. G. 'A'

* * *

ஒரு நாள் சுற்றுலா

எங்களுக்கு சுற்றுலா போக விருப்பம். நாங்கள் ஹெலன் ரீச்சரிடம் சுற்றுலா போக விருப்பம் என்று கேட்டோம். ஹெலன் ரீச்சர் 'ஓம்' என்று சொன்னார். நாங்கள் பங்குனி மாதம் 10-ம் திகதி புதன் கிழமை சுற்றுலா போனேம். எங்களுக்குக் கமலா ரீச்சர் சாப்பாட்டுப் பார்சல் கொடுத்தார். முதலில் நாங்கள் வானில் யாழ்ப்பாணம் போனேம். யாழ்ப்பாணத்தில் நாங்கள் சந்தை பார்த்தோம். அங்கே ஹெலன் ரீச்சர் பப்பாசிப் பழமும், தேசிக்காயும் வாங்கினார். நாங்கள் முந்திரைகைப் பழம் வாங்கினேம். பின்னர் நாங்கள் சுபாஸ் கபேக்குப் போனேம் நாங்கள் அங்கே ஐஸ்கிரீம் குடித்தோம். ஆனால் விலைத்தா ரீச்சரும் ஹெலன் ரீச்சரும் ஐஸ்கிரீம் குடிக்க வில்லை. அவர்கள் பால் தேநீர் குடித்தார்கள். அதன்பின் நாங்கள் பஸ் லில் கிரிமலைக்குப் போனேம். பின்னர் நாங்கள் கடலில் குளித்தோம். ஆனால் ஹெலன் ரீச்சர் குளிக்க வில்லை. பின்னர் நாங்கள் அங்கே இருந்து சாப்பிட்டோம். அதன்பின் நாங்கள் சந்தோஷமாகத் திரும்பி வந்தோம்.

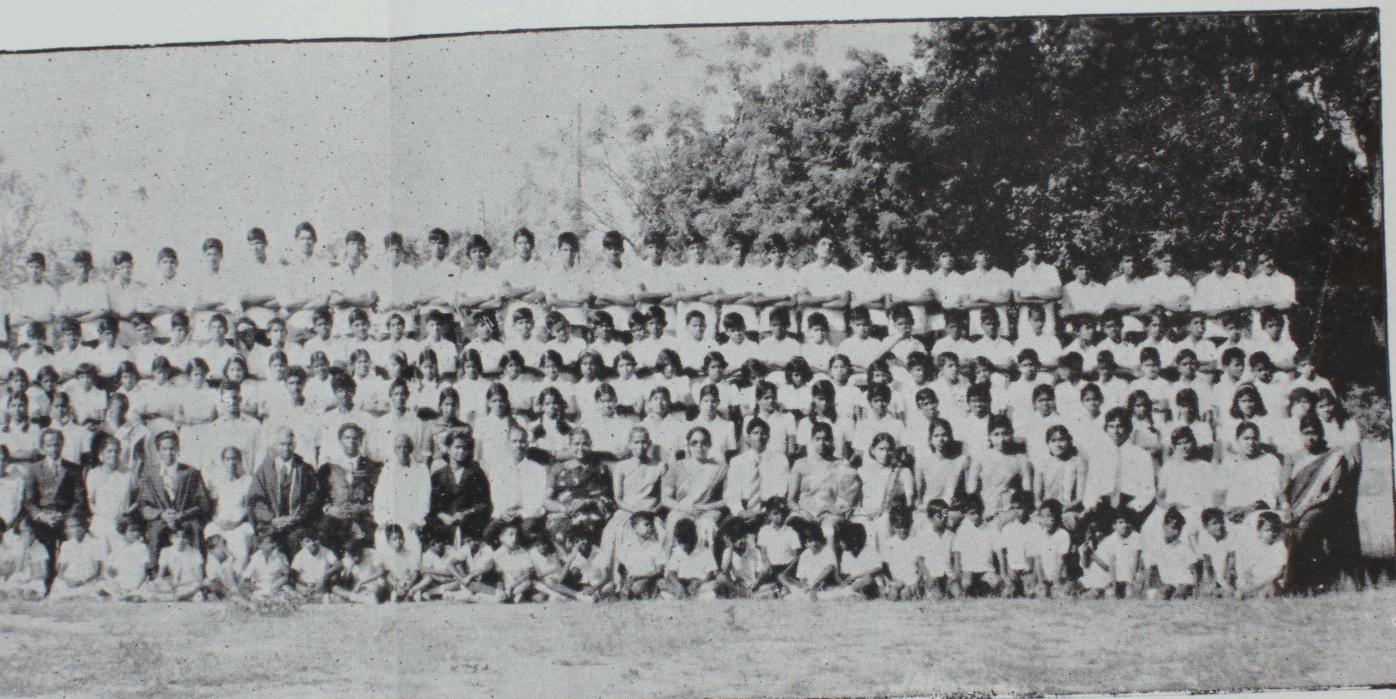
மா. சபேசன்
3-ம் வகுப்பு 'A'

Staff and Stud

Staff and Children - on 20

taff and Students

and Children - on 20-02-1981

கிணற்றுக்குள் விழுந்த ஆடு

ஓரு நாள் இரவு ஓர் ஆடு கிணற்றுக்கு உள்ளே விழுந்தது. ஆடு பாவம். நாங்கள் கிணற்றுடிக்கு ஒடி னேம். நான் கிணற்றுற்கு உள்ளே பார்த்தேன். ஆடு தண்ணீரில் நீந்தி யது. தர்மவிங்கம் அண்ணு ஏனி கொண்டு வந்தார், விக்கி அண்ணு ஏனியை கிணற்றுக்குள்ளே போட்டார். விஜயகுமாரி ரீச்சர் ரோச் அடித்தார், விக்கி அண்ணு கிணற்றுக்கு உள்ளே இறங்கினார். ஆட்டை வாளியில் போட்டார். சோமபாலா மாஸ்ரர் ஆட்டை வெளியே எடுத்தார். ஆடு சந்தோஷமாக ஒடியது. அதன் பின் நாங்கள் விடுதிக்குப் போனேம்.

நா. சுதந்திரவதனி

3-ம் வகுப்பு 'A'

* * *

ரூபவாகினியில் நாங்கள்

திசம்பர் மாதம் 1982ஆம் ஆண்டு நானும் ஹெலன் ரீச்சரும், விஜித்தா ரீச்சரும் மற்றும் பிள்ளைகளோடு கொழும்புக்குப் போனேம். அங்கே இரத்மலானை பாடசாலையில் தங்கினேம்- அங்கே எங்களுக்கு நல்ல சாப்பாடு கொடுத்தார்கள். நாங்கள் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தோம். பின்பு ரூபவாகினிக்குப் போனேம். ரூபவாகினியில் எல்லோரும் மிகவும் அன்பாக இருந்தார்கள். அங்கே நாங்கள் ஒரு நடனம் ஆடி னேம். அதனால் எங்களுக்கு களைப்

பாக இருந்தது. அவர்கள் எங்களுக்குத் தேநீர் கொடுத்தார்கள். அப்பொழுது எங்களுடைய நடனத்தை ம. வீ. யில் பார்த்தோம். நாங்கள் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தோம் ஹ. வீ யில் மிகவும் அழகாக இருந்தோம். அடுத்த நாள் நாங்கள் கைதடிக்குத் திரும்பி னேம். கிறிஸ்மஸ் தொடங்கிய நாட்களில் எமது நடனத்தை ஹவீ யில் எல்லோரும் பார்த்தார்கள்.

நா. செலின்மதி

வகுப்பு 4 'A'

* *

எனது பாடசாலை

எனது பாடசாலையின் பெயர் நவீல்ட் பாடசாலை. எனது பாடசாலை கைதடியில் உள்ளது. எனது பாடசாலை அதிபரின் பெயர் திரு. ஜே. எஸ். டேவிட். எனது பாடசாலையில் அநேக மரங்கள் உள்ளன. எனது பாடசாலை அழகானது. எனது பாடசாலையில் 45 ஆசிரியர்கள் உள்ளனர். எனது பாடசாலையில் 260 பிள்ளைகள் உள்ளனர்.

சா. சாந்தினி

5-ம் வகுப்பு 'A'

நான்

எனது பெயர் கு. சிவானந்தன். எனக்கு ஓர் அண்ணவும், ஒரு தம்பியும், இரண்டு தங்கையும் இருக்கிறார்கள். எனது அப்பாவின் பெயர் குலநாயகம். எனது பாடசாலை கைதடியில் உள்ளது. நான் 5-ம் வகுப்புப் படிக்கிறேன். எனது வயது 11. எனது பாடசாலையின் பெயர் நவீல்ட் பாடசாலை. எனது பாடசாலை அதிபர் பெயர் திரு. ஜே. எஸ். டேவிட். எனது வகுப்பு ஆசிரியர் பெயர் செல்வி சி. சித்திரா.

கு. சிவானந்தன்

5-ம் வகுப்பு 'A'

காகம்

காகம் கறுப்பு நிறமுடையது. காகத்தை எமது நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் காணலாம். காகம் அதிகாலையில் எழும்பும். கா....கா....என்று கத்தும். காகத்தின் அலகு உறுதியானது. காகம் தனது அலகினால் கடினமான பொருட்களையும் கொத்தித் தின்னும். காகம் வேப் பம் பழம், ஆலம் பழம், இறந்த பிராணிகளை உண்ணும். காகம் மாலை நேரத்தில் நீராடும். பெரிய மரங்களில் சூட்டமாகப் படுத்து உறங்கும்.

மு. இராசரத்தினம்
வகுப்பு - 7

எங்கள் வகுப்பு

நான் 7-ம் வகுப்பில் படிக்கிறேன். எங்கள் வகுப்பில் 11 பிள்ளைகள் படிக்கின்றார்கள். அவர்களில் 6 பேர் ஆண்கள், 5 பேர் பெண்கள், எங்கள் வகுப்பில் உள்ள பிள்ளைகளில் 8 பேர் சைவ சமயத்தவர்கள். 3 பேர் இல்லாம் மதத்தவர்கள் எங்கள் வகுப்பு ஆசிரியர் பெயர் திரு. ப. சந்திரசேகரம். நாங்கள் தமிழ், உதட்டு வாசிப்பு, பேச்சு, கணிதம், சமூகம் அறிவியல். ஆங்கிலம், பொது-விஞ்ஞானம் முதலிய பாடங்களைப் படிக்கிறோம். வகுப்பு ஆசிரியர் எங்களில் அன்பு உள்ளவர். எங்களுக்கும் அவரில் விருப்பம்.

கே. எம். ரம்ஹி
வகுப்பு - 7

விழிப்புலனிழந்தோர் பிரிவு

இப்பகுதியில் வரும் விடயங்கள் விழிப்புலன் இழந்த மாணவர்களினால் “பிறையில்” எழுத்து மூலம் ஆக்கப்பட்ட வையாகும். இவ்வாக்கங்கள் வாசகர்களின் வசதிக்காகச் சாதாரண எழுத்து வடிவத்தில் தரப்படுகின்றது.

எனது சமயம்

நான் பரிசுத்த ரேமன் கத்தோதோவிக்க சமயத்தைச் சேர்ந்ததவர். நான் எனது சமயத்தை மிகவும் நேரிக்கிறேன்.

ஒரு ஆயன் தனது மந்தைகளை எவ்வளவு பொறுப்புடன் பாதுகாக்கிறாரோ அதுபோல் நம்மையும் இறைவன் தனது திருக்கரத்தினுள் வைத்துப் பாதுகாக்கிறார். நாங்கள் எவ்வளவு பாவம் செய்தாலும் ஒரு பாவமும் அறியாதவர் அதை ஏற்றுக்கொள்வார். ஏன் எங்கள் பாவங்களை குமந்து செல்கின்றார்? இவர்களைப் படைத்து விட்டோம் என்பதற்காகவா

அல்லது நம்மேல் வைத்த அன்புக்காகவா? பாவங்களை குமந்து செல்கின்றார்?

இறைவன் மனிதர்கள் மேல் மட்டுமல்ல அவரது படைப்புக்கள் எல்லாவற்றிலும் அன்பாகத்தான் இருப்பார்.

சிறுவர்களை என்னிடம் வரலிடுங்கள் தடை செய்யாதீர்கள்.

நானே ஒளி. என்னைப் பின்தொடர்பவன் இருளிலே நடவான். உயர்ந்தோரும் தாழ்ந்தோரும் இறைவனின் பிள்ளைகள்.

இறைவன் ஒளியாக வந்து எமது வாழ்வை இரட்சிப்பார்.

செ. பிலோமினை
விழிப்புலன் இழந்தோர் பகுதி
4-ம் வகுப்பு ‘A’

எனது தங்கை

எனது தங்கையின் பெயர் தவறஞ் சினி. அவருக்கு இப்போது ஆறு வயது. அவர் பாடசாலையில் படிக்கிறார், அவர் என்னை அக்கா என்று அழைப்பார். நானும் அவரை ரஞ்சினி என்று அழைப்பேன். அவர் எனக்கு உதவி செய்வார். அவருக்கு நான் சிறு சிறு பாட்டுக்கள், சிறு கதைகள் சொல்லிக் கொடுப்பேன். அவர் படிக்கும் பாடங்களில் அதிக புள்ளிகள் எடுப்பார்.

அவரோடு நானும் ஓடிப்பிடித்து விளையாடுவேன். அவர் என்மேல் மிகவும் பிரியம் உடையவர். அதுபோல் நானும் அவர்மேல் மிகவும் பிரியமாக இருக்கின்றேன்.

சி. பிழேமளா

4-ம் வகுப்பு 'A'

— ● —

நான் ஒரு பச்சைக் கிளியானல்...!

நான் ஒரு பச்சைக் கிளியானல்... ஆ...கா! சொல்ல முடியாத சந்தோஷம். நான் விரும்பும் இடங்களெல்லாம் சுதந் திரமாகப் பறந்து திரிவேன். நான் 'கி...கி...' என்று கத்தும்பொழுது உங்களுக்கு எவ்வளவு இனிமையாக இருக்கும். எனது உடம் பின் பச்சை நிறமும், சொன்னின் சிலப்பு நிறமும் எவ்வளவு அழகைக் கொடுக்கிறது தெரியுமா! என்னமுகில் எனக்கிருக்கும் பெருமையைச் சொல்லி முடியாது. நீங்கள் எண்ணைப் பிடித்து வைத்துக் கொள்ள மிகவும் ஆசைப்படுவீர்கள்; ஆனால் நான் அகப்படவே மாட்டேன். நானும் எனது கிணேகிதர்களும் காலையிலும் மாலையிலும் பறந்து திரிவது எங்களுக்கு அளவில்லாத மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்.

மனிதர்கள் அவர்களது முதுமைக் காலங்களிலே இயலாமல் படுத்திருப்பார்

கள். ஆனால் நாங்களோ உயிருள்ள அளவும் பறந்து திரிவோம். நீங்கள் உங்கள் மொழியில் பேசுவதுபேரல, நானும் எனது மொழியில் எனது சிநேகிதர்களுடன் பேசி விளையாடுவேன்.

நான் எல்லா இடமும் பறந்து திரிந்து நன்றாக முற்றிப் பழுத்த பழங்களைத் தேடித் தேடி உண்பேன். நல்ல காய் பிஞ்சகளுள்ள தோட்டத்திலே உல்லாசமாக இருந்து எனது நண்பர்களுடனென்னாம் சந்தோஷமாகக் கசைத்துக் கதைத்துச் சாப்பிடுவேன்.

அ. அருள்மொழி

4-ம் வகுப்பு 'B'

— ● —

நான் விரும்பும் பெரியார்

நான் விரும்பும் பெரியார் சேர் பொன் இராமானுதன். இவர் 1851-ம் ஆண்டு மாணிப்பாய் என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தார். இவர் கொழும்பிலும், சென்ஜையிலும் கல்வி கற்றார். இவர் தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகியவைகளைக் கற்றார். இவர் முதலில் கொழும்பில் வழக்கறிஞராக இருந்தார். பின்பு ஐம்பது ஆண்டுகள் சட்டசபையில் அங்கத்தவராக இருந்தார்.

இவர் கல்வி வளர்ச்சிக்காக கன்னகத்தில் இராமானுதன் கல்லூரியையும், திருநெல்வேலியில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி யையும் கட்டுவித்தார். இவர் ஏழைகளுக்கு ஊனி, உடை, உறைவிடம் ஆகியன கொடுத்தார். இவர் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

இவர் சைவசமயத்தின் வளர்ச்சிக்காக கொழும்பில் பொன்னம்பல வாணேஸ் வரர் கோயிலைக் கருங்கல்லால் கட்டுவித்தார். இவருடைய உருவச்சிலை வெண்கலத்தால் செய்யப்பட்டு கொழும்பில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

வே. சரவணபவன்

4-ம் வகுப்பு 'A'

பாரதியார்

பாரதியார் 1882-ம் ஆண்டு மார்
சூழி மாதம் 11-ம் திகதி எட்டைய புரத்தில்
பிறந்தார். இவரது தாயார் பெயர் இலக்கு
மும் அம்மாள்: இவரது தந்தையார்
பெயர் சின்னச் சாமி ஜயர்.

இவர் முதல் முதல் வெளியிட்ட
நால் இந்தியா. இவர் பெரியோருக்கும்
சிறியோருக்கும் பயன் அளிக்கக் கூடிய
தாக பல நூட்களையும் எழுதி இருக்கிறார். இவர் தமிழ், ஆங்கிலம், இந்தி,
சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளை நன்கு
கற்றிருக்கிறார். இம்மொழிகளில் இவருக்குத் தமிழ் மொழியிலே விருப்பம் அதிகமாகும்.

இவருடைய தோற்றும், மெலிந்து
தலைப்பாகக் அணிந்து கம்பீரத்துடன்
இருப்பார். இவர் ஏழைகளுக்கு உதவி
புரிவார்: இவர் சாதி மத பேதமின்றி
எல்லா மக்களையும் தன்னைப்போல் என்னு
வார்.

இலங்கையில் தமிழர் வாழும் பகுதி
களில் பாரதியாரைக் கொரவித்துச் சிலை
களை நாட்டியுள்ளார்கள். இவரைப்போல்
யாவரும் வாழ்வோமாக.

அ. ரவீந்திரன்

4-ம் வகுப்பு 'A'

— ● —

திருகோணமலைச் சுற்றுலா

1981-ம் ஆண்டு இரண்டாந் வரை
நடுப் பகுதியில் விழிப்புலனிமுந்த மாணவர்
களும், ஏழு ஆசிரியர்களும், அதிபரும்
மினி பஸ் வண்டியில் திருகோணமலைச்
சுற்றுலாவுக்குச் சென்றிருந்தோம். அங்கே
நாங்கள் மூன்று நாட்கள் தங்கி இடங்களைப்
பார்வையிட்டோம். கோணேஸ்வரர்
ஆலயம், கண்ணியா சுடு நீர்க் கிணறுகள்,

பெடாக்யாட், உல்லாசப் பிரயாணிகளின்
பிரபல கோட்டை என்பனவற்றைக் குறிப்பாகப் பார்வையிட்டோம். முதலில் என்னை
மிகக் கவர்ந்த இடம் கண்ணியாவில் உள்ள
சடுநீர்க் கிணறுகளே. இக்கிணறுகள் பற்றி
நான் ஏற்கனவே அறிந்திருக்கின்றேன். என்னும் இக்கிணறுகள் சிறிய குன்றுகள்
போன்று இருக்குமென நான் என்ன வில்லை. ஒவ்வொரு கிணறுகளாக ஏழு கிணறுகளையும் நீரின் குட்டு வித்தியாசங்களையும் ஆசிரியர் கூட்டிச் சென்று ஒவ்வொன்றைக் காட்டினார். எனக்கு ஒரே வியப்பாக இருந்தது. அதிக நேரம் கண்ணை
ரைத் தொட்டுத் தொட்டு விளையாட மகிழ்ந்தோம். பின் அங்கு மிகவும் உருசியான பசப் பால் கிடைக்கும் எனக்கொல்லிய அதிபர் எங்களுக்குப் பசப்பால் வாங்கித் தந்தார்,

அடுத்ததாக என்னைக் கவர்ந்த
இடம் "பெடாக்யாட்" ஆகும். நாங்கள்
அங்கு இரண்டு பெரிய கப்பல்களைக் கண்டோம். அங்கு நின்ற மிகப் பெரிய கப்பல் 1942-ம் ஆண்டு உலக யுத்தத்தில் குண்டு வீசிய கப்பல் என ஆசிரியர் விளக்கம் செய்தார். ஆசிரியர் கூறிய வித்திலிருந்து அது மிகப் பிரமாண்டமான கப்பலென் அறிந்தேன். அனால் நாம் அதைக் கொட்டுப் பார்க்கவில்லை. ஏனைய கப்பல்களையும் நாம் பார்க்க அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம். நாம் கரையிலிருந்து பாலம் மூலம் கப்பல் இருந்த இடத்துக்குச் சென்றேயும். கீழே கடல் நீர் கொந்துளித்தது. ஆசிரியர்கள் வழிமையிலும் பார்க்க அதிக கவனமெடுத்து எங்களை அழைத்துச் சென்றதிலிருந்து, நான் மிக அவதானமாக இதில் நடக்கவேண்டும் விழுந்தால் மிக அபாயம் என உணர்ந்து கொண்டேன். நடந்து கப்பலை அடைந்தோம். என்ன அதிசயம் பெரிய வீடுபோல இருந்தது: கப்பலில் உள்ள ஒவ்வொரு பாகத்தையும் ஆசிரியர்கள் எங்களுக்குத் தொட்டுத் தொட்டுக் காட்டி விளக்கினார். எனக்கு மிகவும் அதிசயமாக இருந்தது. படுக்கை அறைகள், குளிக்கும் அறைகள், குளிர்

ஊட்டிப் பெட்டி, சமையல் அறை என்பன வும் இருந்தன. கீழ்த் தளத்தில் சமைத்து அவை தட்டுக்களில் அடுக்கி மேல் தளத் துக்கு ஆட்களின் உதவியின்றித் தானாகச் செல்லும் முறையை அறிந்தோம்.

அடுத்து என்னைக் கவர்ந்த இடம் கோணேஸ்வரர் ஆலயம். நாங்கள் அங்கு செல்லும்போது கிட்டத்தட்ட இரவு ஏழு மணி இருக்கும். பல படிகளால் ஏறிக் கோவிலை அடைந்தோம். ஆலயத்தைச் சுற்றிப் பார்த்தோம். அங்கு பல சிற்பங்கள் காணப்பட்டன. அங்கேயுள்ள சிற்பங்கள் பற்றிய கதைகளை ஆசிரியர்கள் விளக்கிக் கூறினார்கள். நாங்கள் அங்கு இராவணன் வெட்டையும் பார்த்தோம். இந்த ஆலயம் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயமாகும்.

மூன்று நாள் சுற்றுலாப் பயணத்தை முடித்துக்கொண்டு, வாத்தியக் கருவிகளுடன் ஆனந்தமாகப் பாடிக்கொண்டு பாடசாலைக்கு வந்து சேர்ந்தோம். இச் சுற்றுலா எங்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ள தொன்றாகும்.

நா. இத்யராஜா
வகுப்பு - 7

— ● —

எனது சுய சரிதை

எனது பெயர் கந்தராஜா. நான் சாவகச்சேரியில் உள்ள மீசாலை என்னும் கிராமத்தில் 1955-ம் ஆண்டு பிறந்தேன். என் தந்தையார் பெயர் இரத்தினம். எனது தாயார் பெயர் சிவபாக்கியம். எனக்கு ஆறு சகோதரர் இருக்கிறார்கள். எங்கள் குடும்பத்தில் கடைசிச் செல்லப் பிள்ளை நானே.

நான் எனது ஆரம்பக் கல்வியை மீசாலை விக்னேஸ்வரரா வித்தியாலயத்தில் கற்றேன். எனது ஆரம்பக் கல்வியைத் தொடர்ந்துப்போது என் கண்களில் எவ்வித குறைகளும் இருக்கவில்லை. நான் ஐந்தாம் வகுப்பில் படிக்கும்போது எனது வலது கண்ணில் “கற்றக்” என்னும் நோய் வந்தது. பார்வையும் சிறிது குறைந்தது. எனது தகப்பனார் என்னை யாழிப்பானை அரசசினர் வைத்திய சாலைக்கு அழைத்

துச் சென்றார். என் கண்ணைப் பரிசோதித்த வைத்தியர் இதற்குச் சத்திர சிகிச்சை செய்ய வேண்டும் என்றார். எனது பெற்றேரும் அதற்குச் சம்மதித்தனர். சத்திர சிகிச்சையும் நடந்தது. சத்திர சிகிச்சைக்கு முன்பிருந்த பார்வையை இழந்தேனே தவிர வேறு எதுவித நன்மையும் இல்லை. எனது வலது கண்ணில் பார்வை இல்லையென டக்டரிடம் கூறினேன். இன்னும் ஒரு மறை சத்திர சிகிச்சை செய்தால் கண் நிச்சயம் தெரியும் என டாக்டர் கூறினார். அடுத்த சத்திர சிகிச்சையும் நடந்தது. எனக்குக் கண்ணே ஒளி வீசவில்லை. பின்பும் டாக்டரிடம் முன்பு கேட்ட கேள்வியைக் கேட்டேன். சில நாட்கள் செல்ல பார்வை கிடைக்கும் என டாக்டர் எனக்கு தெரியம் ஊட்டினார். சில நாட்கள் அல்லது மாதங்கள் பல சென்றும் கூட எனது கண்ணே ஒளி வீசவில்லை.

எனது இடது கண்ணில் பார்வை இருந்ததால் நான் தொடர்ந்தும் படித்தேன் இரண்டு வருடங்கள் சென்றன. எனது இடது கண்ணும் திடீரென்று பார்வையை இழந்துவிட்டது. என்னால் இக்கவலையைத் தாங்க முடியவில்லை. என்னுடைய வாழ்க்கையே இருங்கு விட்டதாக எனக்குத் தோன்றியது. நான் கண்ணீர் விட்டு அழுகேன். என் மனதில் மலர்ச்சி இல்லை, சிரிப் பிலே கவர்ச்சி இல்லை. என் பெற்றேர் சகோதரரும் துயரத்தில் வாடினார்.

ஒரு நாள் எனது அப்பா என்னைப் பார்த்து ஓப்படி இருந்து கவலைப்படுவதில் பயனில்லை என எனது மனதை திடப்படுத்தினார். பிரபல கண்வைத்தியர் ஒருவரிடம் என்னை அழைத்துச் சென்றார் எனது அப்பா. அவர் எனது கண்ணைச் சோதித்துப் பார்த்த பின்பு முதல் நடந்த சத்திர சிகிச்சையின்போது வலது கண்ணில் இருக்கும் ஒரு சிறிய நரம்பு பாதிப்படைந்துவிட்டதன் காரணமாக வலது கண் பார்வையை இழந்துவிட்டதெனக் கூறினார். அன்றியும் சத்திர சிகிச்சையுலம் இடது கண்ணைச் சுகப்படுத்தலாம் எனக் கூறினார். சத்திர சிகிச்சைக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் இங்கில்லாததால் நாங்கள் கொழும்புக்குச்

சென்றேம், அங்குள்ள தனியார் வைத் தியசாலை ஒன்றில் எனக்கு சத்திர கிகிச்சை நடைபெற்றது. எவ்வளவு சந்தோஷம்! என்கண்களில் ஒளி வீசியது. அந்த ஒளி இரண்டு மாதங்களுக்கு மட்டுமே வீசியது. பின் திரும்பவும் பார்வையை இழந்து விட டது.

நான் திரும்பவும் டாக்டரிடம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டேன். ஒருவித நீர் கண்ணை மறைக்கிறது என்றும் தொடர்ந்து மருந்து எடுக்கும்படியும் கூறினார். இப்பொழுதும் மருந்து எடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறேன். ஆனால் என் கண்களில் ஒளியோ இல்லை: ஒருநாள் நான், வீட்டில் இருக்கும்போது கண்பார்வை இழந்த சகோதரி ஒருவர் என்னைப் பார்க்க வந்தார். சிறிது நேரம் எனது கடும்பத்தாராடன் கதைத்துவிட்டு, பார்வை இழந்தவர்களுக்காகக் கைதடியில் ஒரு பாடசாலை இருக்கிறது: அங்கு இவரையும் சேர்த்துப் படிப்பிக்கலாமே என்று என்கூ அப்பாவிடம் கூறினார். அதற்கு முதலில் மறுத்துவிட்டேன். அவர் அப்பாடசாலையின் வரலாற்றைக் கூறி அப்பாடசாலையில்தான் நானும் கல்வி கற்றேன் என்று என்னை ஊக்குவித்தார். எனது மனமும் சிறிது சிறிதாக மாறத் தொடங்கியது. கல்வி கற்கவேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்பட்டது.

ஒருநாள் நானும் எனது அப்பாவும் அச்சகோதரியும் நவீல்ட் பாடசாலைக்குப் போய் அதிபரைச் சந்தித்தோம். அவர் எங்களை அன்புடன் வரவேற்றி எனது வரலாறு முழுவதையும் கேட்டார். பின்பு வகுப்பறைக்கு அழைத்துச் சென்று கில் ஆசிரியைகளுக்கு என்னை அறிமுகப்படுத்தினார். அவர்களும் என்னை அன்புடன் வரவேற்றனர். நான் இப்பொழுது நவீல்ட் பாடசாலையில் 5-ம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடன் படிக்கும் சக மாணவர்களும் கண்பார்வை அற்றவர்களே. அவர்கள் என்னுடன் சந்தோஷமாகப் பழுவுவார்கள். எனக்கு இப்போது மனதில் ஒரே மகிழ்ச்சி பார்வை இல்லையே என்ற கவலையே இல்லை.

நான் இப்பொழுது “பிரெயில்” எழுத்து மூலம் நன்றாக எழுதுவேன். நன்றாக வாசிப்பேன். பாடசாலைக்குள் யார் உதவியுமின்றி நடந்து திரிகிறேன். எனது வேலைகளை ஒருவரினதும் உதவியும் இன்றி நான் செய்து கொள்வேன். இப்பொழுது மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறேன்.

இ. கந்தராஜா
வகுப்பு - 7

MYSELF

My name is Raveendran. I cannot see well. I learn braille. My father's name is Mr.K.Ambalavanar. My mother's name is Manonmani. I am in Grade 4. I have one brother and two sisters. My brother's name is Sritharan and my sisters names are Kamalasini and Nitharshini. My home is in Nunavil.

A. Raveendran
Grade 4 'B'

MY PET

We have a pet at home. It is a cat. Its name is Kitty. It likes to drink milk. It can climb trees. It is a nice cat. It catches rats. It is white in colour. Kitty likes to play with me. It will come when I call it. I like my pet very much.

V. Saravanabavan
Grade 4 'B'

MY MOTHER

My mother's name is Pushpavathy Gnanapoo. My mother loves me very much. She takes me to many places. She takes good care of me. My mother likes me to study well. She gives me good advice. I am very happy with her.

Y. Yogaratnam
Grade 4 'B'

விவசாயப்

பண்ணை

விவசாயம் இப் பாடசாலைப் பாட விதானத்தில் ஓர் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. கல்விப் பகுதியினரால் இத் துறை அறிமுகம் செய்யப்படுவதற்குப் பல வருடங்களுக்கு முன்பே இங்கு மாணவர் களுக்குப் பாடசாலை நேரத்துக்குப் புறம் பாக விவசாயம் கற்பிக்கப்பட்டது. 1967ம், ஆண்டு அன்று அதிபராகக் கடமை யாற்றிய திரு. டி. எஸ். அம்பலவாணர் அவர்களின் முறையிடால் இப் பாடசாலையில் ஒரு சிறிய விவசாயப் பண்ணை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னொக்கு விவசாயத்தில் பயிற்சி அளித்தல், செயல் முறை விவசாயம் மூலம் பின்னொட்டு மொழி. என், கடைக் கணக்கு என்பனவற்றைச் செயல் மூலம் கற்றுக்கொள்ளச் செய்தல், கூட்டுறவு முறையைப் பின்னொளிடையே அறிமுகம் செய்தல், தலைமைத்துவப் பயிற்சி அளித்தல் ஆகியனவற்றை மைய மாக்க கொண்டே இப் பண்ணை ஆரம்பிக்கப் பட்டது.

கைதடிக் கிராமம் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிலேயே விவசாயத்துக்குப் பெயர் பெற்ற ஓர் இடமாகும். எனவே முதலில் பாடசாலை ஆஞனர் சபையிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற சிறு தொகைப் பணத் துடனேயே விவசாய பண்ணை ஆரம்பிக்கப் பட்டது. ஆனால் அப்பொழுது மாணவர் களும், இங்கு பணி புரிந்த ஆசிரியர்களும் காட்டிய ஆர்வம் இப் பண்ணையின் வரிவாக்கத்துக்கு வித்திட்டது,

1970ம் ஆண்டு அணைத்துவகத் திருச் சபை மன்றத்தினால் இவ் விவசாய பண்ணையை விரிவாக்குவதற்கென பெருந்தொகை யான நிதி உதவியளிக்கப்பட்டது. சுமார் இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தில் கல் எடுக்கப் பட்டு விவசாயம் பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மாணவர்கள் மிகவும் உற்சாகத்துடன் பண்ணை வேலைகளில் ஈடுபட்டனர். முழு நேர ஊழியர்களும் நியமிக்கப்

பட்டனர். நீர் வசதிக்காகப் பல சிறைகள் தோண்டப்பட்டன. நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் பண்ணைக்கெளக் கொள்வனவு செய்யப்பட்டன. பண்ணை நாளுக்கு நாள் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டே சென்றது. உற்பத்திப் பொருட்கள் பெருகின 1976—ம், 1977—ம், ஆண்டுகள் பண்ணை வளர்ச்சியில் பொற்காலமெனக் கருதப்பட்டன. மின்காய், காய்கறிகள் என்பனவற்றில் பாடசாலை தன்னிறவு பெற்றது. மீதிப் பொருட்கள் அரசாங்கச் சந்தைகளிலும் தனிப்பட்டோர்க்கும் விற்பனை செய்யப்பட்டன. அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், அமைச்சர்கள், வெளி நாட்டு உல்லாசப் பயணிகள் யாவரினதும் பாராட்டையும் பெற்றது. இந்தப்பண்ணையின் வளர்ச்சியைக் கேள்வியுற்ற உலகப் பட்டினி ஒழிப்பு இயக்கத்தினர் பெண் பின்னொக்குத் தனியாக ஒரு பண்ணையை அமைப்பதற்கென நிதியுதவி அளித்தனர். இவ்வுதவியைக்கொண்டு சிறு அளவில் ஒரு பண்ணை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்விரு பண்ணைகளிலிருந்தும் பாடசாலை உப உணவுத் தேவைகள் முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்யப்பட்டது மட்டுமன்றி பெருந்தொகை இலாபமும் கிடைத்தது. இதனைத் தொடர்ந்து சில வருடங்களாகப் பண்ணையிலிருந்து எதிர்பார்த்தவை வருவாய் கிடைக்காமை வருந்துதற்குரியதொன்றே. குடாநாட்டில் ஏற்பட்ட வரட்சி, குலயாட்களின் வேதனம் அதிகரித்தமை, வளர்ந்த மாணவர்கள் பாடசாலையை விட்டு நீங்கியமை, உரம், எரிபொருள் என்பனவற்றின் விலையேற்றம், உற்பத்திப் பொருட்களிலிருந்து போதிய வருவாய் கிடைக்காமை போல்ற பல காரணங்களால் பண்ணையின் வளர்ச்சி உற்சாகமளிக்கக்கூடியதாகக் காணவில்லை.

எமது மாணவர்களும், ஊழியர்களும், ஆசிரியர்களும் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவதினால் எதிர் காலத்தில் இப்பண்ணையின் உற்பத்தியில் அதிக பல்லை எதிர்பார்க்கலாம் என்பது எமது நம்பிக்கை.

க. கோபாலகிருஷ்ணன்

விவசாயப் பண்ணைத் திட்டப் பொறுப்பாளியர்

கைப்பணிப் பயிற்சித் திட்டம்

இப் பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் பிள்ளைகளுக்குக் கைப்பணி ஓர் இன்றியமையாத பாடமாகும். செவிப்புலனிழந்த பிள்ளைகளின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு மொழி யின்மை ஒரு குறைபாடாக இருந்தாலும் கைப்பணி பாடங்களில் அவர்களை மிகவும் சிறப்பாகப் பயிற்றுவிக்கலாமென்பது நாம் அனுபவ வாயிலாகக் கண்ட உண்ணையாகும். இவர்களில் பலர் இங்கு பெற்ற அடிப்படைப் பயிற்சியைக் கொண்டு அவ்வத்துறைகளில் உயர் தொழில்களைப் புரிந்து வருகின்றனர். வெறும் ஏட்டுக் கல்வியால் இவர்களின் வாழ்வை வளம் பெறச் செய்யுமுடியாது. விழிப் புலனிழந்தோரைப் பொறுத்தமட்டில் இன்றைய ஒருமுச்பற்றித்தப்பட்ட கல்வித் திட்டத்தின் கீழ் விவேகம் உள்ள பிள்ளைகள் இலகுவில் தங்கள் உயர் கல்வியைத் தொடர முடியும். விவேகம் குன்றிய பிள்ளைகட்கு அவர்களுக்குப் பொருத்தமான ஏதாவதொரு கைப்பணியில் பயிற்சி அளித்தல் இன்றியமையாததாகும். கருங்கக் கூறின் வலது குறைந்த பிள்ளைகளின் பாடங்களைத்தில் கைப்பணிப் பாடப் போதனைக்கு முக்கிய இடத்தை அளித்தல் அவசியமாகின்றது.

பாடசாலை ஆரம்பித்து காலத்து விருந்தே பயனளிக்கும் கைப்பணிப் பாடங்கள் பல கற்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. ஆரம்ப காலத்தில் அல்பம் செய்தல், வாழ்த்து அட்டைகள் தயாரித்தல், களிமன்பொம்மைகள், சிலைகள் செய்தல், மரத்தில் பல்வேறு அலங்காரப் பொருட்கள் செய்தல், சாயந் தீட்டுதல், பெண் பிள்ளைகள் வேல் பின்னுதல், சுவெற்றர் பின்னுதல், பொம்மைகள் செய்தல், பூக்கள் செய்தல், போன்ற பல வகையான பயனுள்ள கைப்பணிப் பாடங்கள் போதிக் கப்பட்டு வந்தன. பாடசாலையிலும் பிற இடங்களிலும் பொருட்காட்சிகளில் இவர்களால் செய்யப்பட்ட பொருட்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுப் பெருந் தொகையான நிதியைப் பாடசாலைக்குத் திரட்டக் கூடியதாக இருந்ததோடு பெரும் பாராட்டையும் பெறக்கூடியதாக இருந்தது.

இன்று கைப்பணிப் பாடங்களில் முன்னையப்போல் அதிக ஆர்வம் காட்டப் படாவிட்டாலும் செவிப்புலனிழந்த பிள்ளைகட்குக் கயிற்றுப் பாய் பின்னல், தும்புத் தடி கட்டுதல், மரவேலை, நெசவு, தையல் வேலை என்பனவற்றில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. நெசவுத் தொழிலுக்கும், தும்புத் தொழிலுக்குமென குடிசைக் கைத் தொழில் இலாகாவினால் இரு ஆசிரியர்கள் தரப்பட்டுள்ளனர். மர வேலையில் அடிப்படைப் பயிற்சிகளை வேலைத் தலத்திலேயே பிள்ளைகள் கற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். தையல் வேலை கற்பிப்பதற்கென பகுதி நேர ஆசிரியர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். பிள்ளைகள் வகுப்பு நேரத்திலும் வகுப்பறைக் கல்விக்குப் பின்பும் இத்துறைகளில் மேலதிகப் பயிற்சிகளைப் பெறுகின்றனர். பாடசாலையை விட்டு நீங்கிய விழிப்புலனிழந்த சில பிள்ளைகளும், பகல் நேரத்தில் பாடசாலைக்கு வந்து நெசவு, கயிற்று வேலை ஆகியவற்றில் பயிற்சி பெறவதுடன் பயிற்சி பெற்றவர்கள் தொடர்ந்து வேலை செய்தும் வருகின்றனர்.

தற்போதுள்ள துறைகளை விட மேலும் பயனுள்ளவையும் பிள்ளைகள் விரும்பக் கூடியதுமான புதிய கைப்பணிப் பாடங்களை ஆரம்பித்தல் விரும்பத்தக்கதாகும். கல்வியைத் தொடர முடியாத பிள்ளைகட்கு முழு நேரத் தொழில் பயிற்சியை அளிக்கக் கூடிய வசதிகள் ஏற்படுத்தல் அவசியமாகும். ஆனால் அப்பேர்ப்பப்பட்ட ஒரு நிலையம் பாடசாலைப் பிள்ளைகளையும் பாடசாலையில் இல்லாத பிள்ளைகளையும் ஒரே கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருப்பது பொருத்தமற்றதும் செயற்பட முடியாத தொன்றுமாகும். எனவே பாடசாலையில் ஆரம்பப் பயிற்சியைப் பெற்ற பின் பிற தோர் நிலையத்தில் முழு நேரப் பயிற்சியைப் பெற ஒழுங்கு செய்தல் இன்றைய ஓர் அவசரத் தேவையாக அமைகின்றது. இதனை அமைப்பதற்கு இப் பிள்ளைகளின் நலன் விரும்பிகள் அனைவரும் தங்களாலான முயற்சிகளை எடுத்தல் வேண்டும்.

க. கோபாலகிருஷ்ணன்
கைப்பணிப் பயிற்சித் திட்டப் பொறுப்பாளர்

விழிப்புலனிழந்தோர் பகுதியில் இசைக் கலை

ஆயகலை கள் அறுபத்தினாண்கிலும் இசைக்கலை சிறந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. இசை மக்களுடைய வேறுபட்ட மன நிலையை மாற்றிச் சமநிலைப்படுத்தும் சக்தி யைக் கொடுக்கும் என்பது பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்தாகும்.

இப் பாடசாலையில் விழிப்புலனிழந்தோர் பகுதியில் — பாடசாலை ஆரம்பகாலத்திலிருந்து இன்றுவரை இசைக்கலை சிறப்பான ஒர் இடத்தை ஏற்று வருகின்ற தென்னாம். அன்று தொடக்கம் இன்று வரை கல்வி கற்கும் விழிப்புலனிழந்த மாணவர்களில் பலர் இசையில் மிகச்சிறந்த ஆற்றல் உள்ளவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

1960-ம், ஆண்டுகளில் கைதழியைச் சேர்ந்த திருமதி ம. நகுலேஸ்வரன் அவர்கள் பகுதிநேர இசை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியபோது கர்நாடக இசையையும், வயலின் இசையையும் மாணவர்களுக்குச் சிறப்பாகப் பயிற்றி வந்தமையும் குறிப்பிடக்கூடியதொன்றுகும். ஆனால் 1970-களின் பின் சில வருடங்கள் பாடசாலைக்கென இசை ஆசிரியர்கள் இல்லாவிட்டினும் தேவையேற்படுங் காலங்களில் புலமைபெற்ற இசை ஆசிரியர்களின் உதவிகள் பெறப்பட்டு இசை நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்த்தப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1974-ம், ஆண்டு திரு. ஜே. எஸ். டேவிட் அவர்கள் அதிபர் பதவியை ஏற்றபின் விழிப்புலனிழந்தோர் பகுதியில் இசைத் துறையில் ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டமை குறிப்பிடக்கூடியதாகும். இக்காலத்தில் மேற்கூட்திய பாங்கு வாத்திய இசைப் பயிற்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன் கர்நாடக இசைத்துறையும் வளர்ச்சியடைந்ததென்னாம். கர்நாடக இசையிலும், வயலின் இசையிலும் புலமை பெற்ற செல்வி. தியாகேஸ்வரி கணக்கைப் பின்பலர் 1981-ம் ஆண்டு நிரந்தர ஆசிரியராக நீயமனம் செய்யப்பட்டார், எனவே கேள்வி ஞானம் அதிக அளவில் உள்ள எம் மாணவர்களது வாழ்க்கையிலே முறையாகப் பயிற்றப்பட்ட கர்நாடக சங்கீதம் மாபெரும் மாற்றத்தை உண்டுபண்ணியது.

துரிதக்கியில் மாணவர்கள் பயிற்றப்பட்டு 1981-ம், ஆண்டில் 1-ம், வருடச் சங்கீதத் தேர்வில் வாழ்ப்பாட்டில் நான்கு மாணவர்கள் சிறந்த முறைல் சித்தியடைந்தார்கள். 1982-ம், ஆண்டிலே வாழ்ப்பாட்டு, வயலின் இரண்டிலும் 1-ம், 2-ம், பகுதிகளில் மாணவர்கள் தோற்றி சிறந்த முறையிலேயே சிறப்புச் சித்திகளைப் பெற்றுப் பாடசாலைக் குப் பெயரையும் புகழையும் பெற்றுக்கொடுத்தார்கள். இது தவிர தனியான பகுதி நேர மிருதங்க ஆசிரியர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டு மாணவர்களுக்கு மிருதங்கவாத் தியப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டமையால் 1ம், ஆண்டுத் தேர்வில் இரண்டு மாணவர்கள் சித்தியடைந்தார்கள்.

இவர்களுக்குச் சங்கீதம் கற்பிக்கும் முறையைப் பொறுத்தளவில் அதிகமானேர் நீண்ப்பதுபோன்று எதுவிதமான கஷ்டங்களும் ஏற்படுவதில்லை. சாதாரண பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிப்பது போன்றே இவர்களுக்கும் கற்பிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் வாத்திய சங்கீதத்தைப் பொறுத்தளவில் ஆரம்பத்தில் சிறிது கஷ்டம் உள்ளது. பார்க்கும் சக்தியை இழந்த இவர்களுக்கு ஆரம்பத்தில் வாத்தியங்களைத் தொட்டு உணரப்பண்ணி அதன்பின் ஸ்வர ஸ்தானங்களுள்ள இடங்களை அவர்களின் விரல்களைப் பிடித்து வைத்து உரிய ஸ்தானங்களைக் காட்டிக்கொடுத்து பாடங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இந்தமுறை முக்கியமாகும். அத்துடன் இவர்களின் சாஸ்த்தரங்களுக்கும் சுறிப்புகள் பிறையில் எழுத்துமூலம் போதிக்கப்படுகின்றது. சாதாரண பிள்ளைகளுக்கும் இவர்களுக்கும் சங்கீதத்தைப் பொறுத்த வரையில் பெரிய வேற்றுமைகள் இல்லை.

விழிப்புலனிழந்த இம் மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில் சங்கீதம் இவர்கள் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாக, ஆத்ம திருப்திக்கு ஒரு சிறந்த முறையாக உள்ளதென்று அது மிகையாகாது.

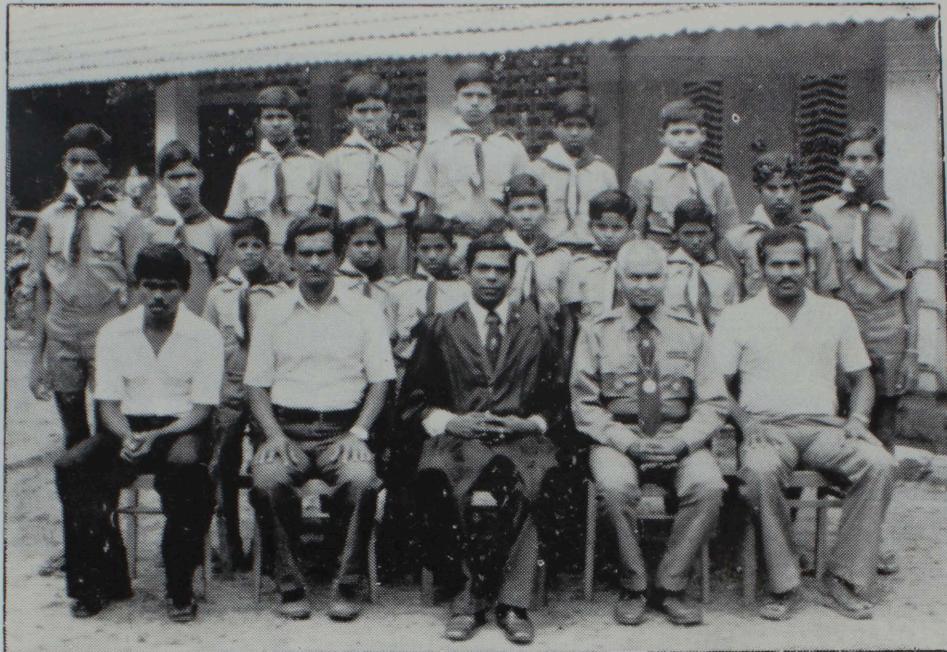
திருமதி. க. சந்தானக்கிருஷ்ணன்
இசை ஆசிரியர்.

நவீல்ட் பாடசாலை சாரணர் குழு

இங்குள்ள சாரணர் குழவின் வாராந்தக் கூட்டம் ஒவ்வொரு புதன்கிழமையும் மாலை 2-30 மணி தொடக்கம் 4-00 மணி வரையும் நடைபெறும். சாரணர்களுக்கான பயிற்சிகள் யாவும் இங்களிக்கப்படும். வாய்ப்பேச்சின் மூலமும், சைகை மொழி மூலமும் இவர்களுக்குப் போதனைகள் நடைபெறுகின்றன. கூடுதலான முயற்சிகள் விளையாட்டுக்களையும் வெளி வேலைகளையும் மையமாகக் கொண்டமையினால் சாரணியத்தைக் கற்பிப்பதிலோ இன்றெல் பரீட்சைகளை வைப்பதிலோ எவ்வித சிரமமும் இருப்பதில்லை, உண்மையாகச் சாரணியத்தில் ஈடுபாடுள்ள ஓர் ஆசிரியருக்கு இவர்களுக்குச் சாரணத் தலைவராக இருப்பதில் எவ்வித சிரமமும் இருக்காது. இவர்களோடு பாசறைற்குச் செல்வது சாரணைசிரியருக்கு ஓர் இலகுவான மகிழ்ச்சிகரமான கெயலாக இருக்கும்.

கடந்த காலங்களில் இவர்கள் மாவட்ட சாரணர் விழாக்களிலும், தேசிய ஐம்போறிகளிலும், வலது குறைந்தோர் சாரணர் பாசறைகளிலும் வெற்றிகரமாகப் பங்குகொண்டுள்ளனர். பாசறை மைதானக் காட்சிகள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் முதலிடங்களையும் பெற்றுள்ளனர், சாரணர் வேலை வாரத்தில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலேயே முதலிடத்தையும் பெற்றுள்ளனர். இவர்கள் முதலாம் இரண்டாம் வகுப்புச் சின்னங்களையும் பெற்றதோடு பல விசேட சின்னங்களையும் பெற்றுள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. இப்பாடசாலைச் சாரணர் குழுவினர் தாம் வேலை வாரத்தால் சேர்த்துக்கொண்ட ஊதிபத்தைக் கொண்டே மேற்படி பாடசாலையில் சாரணர் மண்டபத்தை அமைத்துக் கொண்டமை சாரணியத்துறையில் இவர்களுக்குக் கிடைத்த மகத்தான் வெற்றியென்றே கூறுவேண்டும். சாரணைசிரியர் உற்சாகத்துடன் செயற் படுவாராயின் இங்கு சாரணீயம் மென்மேலும் வளர்ச்சியடையுமென்பது சந்தேகத் துக்கிடமின்றி நிருபிக்கப்பட்டுள்ளது. நன்றி!

க, கோபாலகிருஷ்ணன்
விவெநாச்சி மாவட்ட ஆணையாளரும்,
முன்னால் குழுச் சாரணர் தலைவரும்

Boy Scouts Group with Mr. K. Gopalakrishnan
District Commissioner of the Area.

Girl Guides Company

School choir (blind children) at the Annual
Christmas Carol Service 1983

Band Music (Deaf children) at the Annual
Christmas Carol Service 1983

*Violin and Miruthangam Orchestra by Blind Children
at the Annual carol service – 1983*

*Nativity Play by Deaf children at the Annual
carol service 1983*

The arrival of the Christmas Father - Christmas Tree 1983

Saraswathy Poojah Celebration

பெண்கள் - சாரணிய அறிக்கை

செல்வி. ப. செல்லையா

சாரணியத் தலைவி.

செவிப்புலன், விழிப்புலன் இழந்த மாணவியரையும் நாட்டுக்குரிய நற் பிரகைகளாப் பயிற்றும் பணியில் ஈடுபட பெண்களுக்கான சாரண இயக்கம் எமது பாடசாலையில் 1960-ம், ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1964-ம், ஆண்டு கொழும்பு தலைமை அலுவலகத்தில் நடைபெற்ற பாச்சை விழாவில் எமது சாரணிய குழுவினரும் பங்குகொண்டதுடன், யாழிப்பாணம் 42-வது குழுவாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட மையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது பாடசாலையின் சாரணியப் பயிற்சிவகுப்பு ஒவ்வொரு புதன்கிழமையும் பி.ப. 2-30 மணி-4-00 மணி வரை நடத்தப்படும். சாரணிய விதிகள் சத்தியப் பிரமாணம் என்பவைகள் செயல்மூலம் விளக்கம் கொடுத்துக் கற்பிக்கப் படுகின்றது. இவர்கள் சத்தியப் பிரமாணம் செய்யும்போது உரியவாசகங்களுக்கேற்ற பொருளை உணர்த்தும் கைகைகள் மூலம்கருத்தை வெளிப்படுத்திக் கூடியப் பிரமாணம் செய்துகொள்ளுகின்றார்கள். செயல் முறைப் பயிற்சிகள் அனைத்தும் உரிய முடிச்சுக்களைக் கற்பது, கைப்பணி வேலைகள், கஜற்ஸ் தயாரித்தல், முதலுதவிப் பயிற்சிகள் முதலியவற்றைக் கீற்றும் படக் கற்றுக் கொள்ளுகின்றார்கள். மேற்கூறிப்பிட்ட பணிகளில் திறமையான பயிற்சிகளைப் பெறுவதினால் அவற்றுக் குரிய அடையாளச் சின்னங்களையும் பெற்றுவிடுகின்றார்கள்.

கடந்த காலங்களில் ஒவ்வொரு வருடமும் யாழிப் பழைய பூங்கா மைதானத்தில் நடைபெற்ற பாச்சை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டு. கலை நிகழ்ச்சி

களையும் அளித்து தமது ஆற்றலை ஏணைய பாடசாலைச் சாரணிய மாணவியரும் அறியும்படி வெளிப்படுத்துவர். 1974-ல், சாரணியத்தினரால் ஒழுங்கு செய்யப் பட்ட கைப்பணிப் பொருட் காட்சியில் எமது சாரணியத்தினரும் பங்குகொண்டு அவர்களால் ஆக்கப்பட்ட தையல் பொருட்கள், சென் பொட்டமைகள், அலங்காரப் பூக்கள், பின்னல் பொருட்கள் முதலியலை காட்சிக்கு கைக்கப்பட்டு பலரது பாராட்டுக்களைப் பெற்றதுடன் பொருட்கள் பெருமளவில் விற்பனையானதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இச்சொய்தி 25-8-74 “ஒப்சேவர்” ஆங்கிலப் பத்திரிகையிலும் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

1977-ல், நடைபெற்ற அகில உலக சாரணியர் கைவர விழாவிலும் எமது சாரணியர் பங்குபற்றி அடையாளச் சின்னங்களையும் பெற்றனர். 1980-ல், நடைபெற்ற ஆகில இலங்கைப் பாச்சை விழாவிலும் கலந்து கொண்டனர். 1981-ம் ஆண்டு கார்த்திகைத் தீங்கள் பாரதநாட்டின் பம்பாய் மாகாணத்தில் நடைபெற்ற அணைத்துலக வகுகு குறைந்தேர் சாரணியப் பயிற்சிக்கு W. A. C G S. சங்கம் எமது பாடசாலையிலும் ஓர் ஆசிரியர்த் தெரிவு செய்து பயிற்சிக்கு அனுப்பிய மையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1983-ம் ஆண்டு அநூரதபுரத்தில் நடைபெற்ற அனைத்துலகச் சாரணியர் விழாவிலும் எமது சாரணியக் குழுவினர் பங்குபற்றியுள்ளனர்.

வலது குறைந்த எமது மாணவியர் இப்படியான பயிற்சிகளில் ஈடுபடுவதன் மூலம் பல அனுபவங்களைப் பெற்று “ஆயத்தமாய் இரு” என்ற குறிக்கொளை ஏற்று சமுதாயத்துடன் ஒன்றிணைந்து தன்னம்பிக்கையுடன் வாழ முடிகின்றது.

நன்றி!

நவீல்ட் பாடசாலையும் - விடுதிகளும்

புலனந்ற பிள்ளைகளின் கல்வியில் விடுதிகள் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன. ஒரு நாளிலுள்ள 24 மணித்தியாலங்களில் 1/4 பகுதி நேரத்தையே பிள்ளைகள் வகுப்பறைகளில் தழிக்கின்றன. மிகுதி நேரம் முழுவதும் விடுதியிலேயே செலவு செய்கின்றனர். வகுப்பில் கற்றதை மீளாய்வு செய்யும் ஓர் ஆய்வு கூடமாக விடுதிகள் ஆமைகின்றன. இத் தேவைக்கு அனுசரணையாக விடுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் பாடசாலையில் கல்வி கற்றிக்கும் ஆசிரியர்களும் விடுதி தீமெற்பார்வையாளர்களாவும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அது மட்டுமின்றி ஏனைய பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து வாழும்போது இப்பிள்ளைகள் விடுதலை பெற்றவர்களாகவும் மகிழ்ச்சி நிரம்பிய வர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இந்த உண்மையை பல பெற்றேர்களே எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். வீட்டுச் சூழலில் இப்பிள்ளை சில சந்தர்ப்பங்களில் புறக்கணிக்கப்பட்டதாகவோ இன்றேல் உரிய முறையில் பேணப்படாமல் மித மிஞ்சிய அன்பு காட்டப் பட்டதாகவோ வளர்கின்றது. இவ்வேற்பாடு பிள்ளையின் உள் வளர்ச்சிக்கு எவ்வளக்கயினும் உதவமாட்டாது. அதே வேளையில் பிள்ளை பெற்றேரிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு பிறதோர் சூழ்நிலையில் வளர்க்கப்படுவதும் பிள்ளையின் உள் வளர்க்கிக்குங் பொருத்தமற்றது. எனவே அடிக்கடி வீட்டுச்சூழலில் சென்று வருவது டன் விடுதியில் தங்குதல் இப்பிள்ளையின் கல்விக்கு மிகவும் சாதகமானதாகும். ஆதலாற்றுள் புலனந்ற பிள்ளைகளின் கல்வியில் விடுதிகளின் பங்கு கூட பற்றி ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது.

விடுதிகளில் உள்ள மேற்பார்வையாளரின் பொறுப்பு மிகமிக மகத்தா

னது. இவர்கள் தங்கள் பொறுப்பிலுள்ள பிள்ளைகளின் தாய்மார்களாக, ஆசான்களாக, நண்பர்களாக, வழிகாட்டிகளாகத் திகழ வேண்டியிருக்கும். குடாநாட்டிலுள்ள பிள்ளைகளுக்கு அடிக்கடி தமது பெற்றேரைச் சந்திக்கக் கூடிய வாய்ப்புண் டு. ஆனால் பிற மாவட்டங்களிலிருந்து வரும் பிள்ளைகள் மூன்று மாதத்திற் கொருமுறை தான் வீடு செல்வர். எனவே பெற்றேரின் பிரிவைத் தாங்க முடியாத பிள்ளைகளைத் தேற்றி அன்பு காட்ட வேண்டிய வர்கள், இந்த விடுதி மேற்பார்வையாளரே. ஒரு பிள்ளையின் முக்கிய பகுதியாகிய இளமைக் காலம் இங்கே யேசலவிடப்படுகின்றது. எனவே அக்காலத்தில் இவர்களின் பழக்க வழக்கங்களை நெறிப்படுத்தி நல்ல பிரஜைகளாக உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பும் விடுதி உத்தியோகத்தையே சாரும். நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் பிள்ளைகளை நகரு பேணிப் பராமரித்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய துழ இவர்களின் பொறுப்பே. பிள்ளைகளில் காணப்படும் சிறப்பியல்புகளை விருத்தியடையச் செய்வதும், வேண்டாத பழக்கங்களை விடுவிக்கச் செய்ய வேண்டியதும் விடுதி மேற்பார்வையாளரின் கடமையாகும். இப்பேற்பட்ட பொறுப்பு வாய்ந்த ஆழியத்திற்கு பொருத்தமானவர்கள் நியமிக்கப்படுவது இன்றியமையாதது.

இங்குள்ள விடுதிகள் பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. பிள்ளைகளின் குறைபாடுகள், பால், வயது என்பவற்றை அடிப்படையாக கொண்டே அவை பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. விழிப்புலனிழந்தோர் ஆண்கள் விடுதி, பெண்கள் விடுதி, செவிப்புலனிழந்தகிரேஷ்ட ஆண்கள் விடுதி, இடைநிலை ஆண்கள் விடுதி, கனிஸ்ட் மாணவர்

விடுதி, குழந்தைகள் விடுதி, இதே போன்று பெண் பிள்ளைகளுக்கும் பல வேறு பிரிவுகள் உள்ளன. இவற்றை விட எட்டாம் வகுப்பை முடித்த பெண் பிள்ளைகளுக்கென சுயமாக இயங்கும் ஒரு விடுதியும் உண்டு. உணவுப் பகுதிக்குப் பொறுப்பாகவும், நோய்வாய்ப் பட்ட பிள்ளைகளைக் கவனிப்பதற்கெனவும், முழுநேர ஆண்கள் விடுதி மேற்பார்வைக்கெனவும் விசேட உத்தியோகத்தர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களை விட ஒவ்வொரு விடுதிக்கும் இருவர் மேற்பார்வையாளராக நியமிக்கப்பட்டுள்ள விடுதிகள் யாவும் அதிபரினதும் பிரதம விடுதி மேற்பார்வையாளர்னாலும் மேற்பார்வையின் கீழ் இயங்கி வருகின்றன.

விடுதிகளில் பிள் ஜோ கான் தங்கள் தங்கள் மத வழிபாடுகளைச் செய்வதற்கு ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஓய்வு நேரங்களைக் கழிப்பதற்கென உள்ளக விளையாட்டுக்குரிய வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. வார நூலிப் பெட்டிகள் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி, எண்பனவும் ரெட்ட்றிக் கழகம், ஸயஸ்ஸ் கழகம் போன்ற நலன்விகுமிபிச் சங்கங்களால் இந் நிலையத்திற்கு அன்பளிப்புச் செய்யப் பட்டுள்ளன. பொதுவாகப் பிள்ளைகள் தங்கள் நேரத்தை திலாபகரமாகவும் சந்தோஷகரமாகவும் கழிப்பதற்கு இங்கு போதிய வசதிகள் உள்ளன எனக் குறிப்பிடலாம்.

நட்சதி

க. கோபாலகிருஷ்ணன்
பிரதம விடுதி மேற்பார்வையாளர்

நவீல்ட் ஜக்கிய சங்கம்

ஒரு நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்கு அங்கு பணியாற்றும் பணியாளர்களின் நலன்கள் பேணப்படுவதும், அவர்களிடையே நல்லுறவு நிலைத்திருப்பதும் இன்றியமையாததாகும். இக்கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடசாலையின் ஆசிரியர்களும் - ஏனைய பணியாளர்களும் ஒன்றிணைந்து 1961 - ம் ஆண்டு நவீல்ட் ஜக்கிய சங்கம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

பாடசாலையில் பணி புரியும் அனைவரும் இச் சங்கத்தின் அங்கத்தினராக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றனர். அங்கத்தவர்களிடையே நட்புறவு வளர்த்தல், அறிவையும் கலாச்சார விருத்தியையும் வளர்த்தல், செவிப்புலன், விழிப்புலன், இழந்தோர் கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஆசிரியர்களுக்கும் பிற பணியாளர்களுக்கும் உரிய விசேட கல்விப் பயிற்சி வகுப்புக்களை ஒழுங்கு செய்து புலனிழுந்தோர் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவுதல் முதலிய நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எமது சங்கம் இயங்கி வருகின்றது.

எமது நாட்டு ஆட்சியாளர்கள் பொதுக் கல்வி, விசேட கல்வி என்ப வற்றுக்குரிய சீர்திருத்த ஆலோசனைக் கழகங்களை அவ்வப்போது நியமிக்கும் போது புலனிழுந்த மரணவர்களின் நலன்களைக் கருத்திற் கொண்டு இவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு - முன்னேற்றத்துக்குரிய பல திட்டங்களை, கருத்துக்களை அவ்வகு காலங்களில் உரிய கழுவிற்குச் சமர்ப்பிப்பதில் தவறிய தில்லை.

எமது பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் 1965 -ல் இறைவனாடி சேர்ந்த திரு. க. பசுபதி (யாழ்ப்பாணக் கவிராயர்). திருமதி. எம். ஏச். இராமநாதன் ஆகியோரின் திருவுருவப் படங்கள் திரைநீக்கம் செய்து வைத்து அவர்களின் சேவையைப் பாராட்டி அஞ்சலி செலுத்தியமை மறக்க முடியாத தொன்றுகள்.

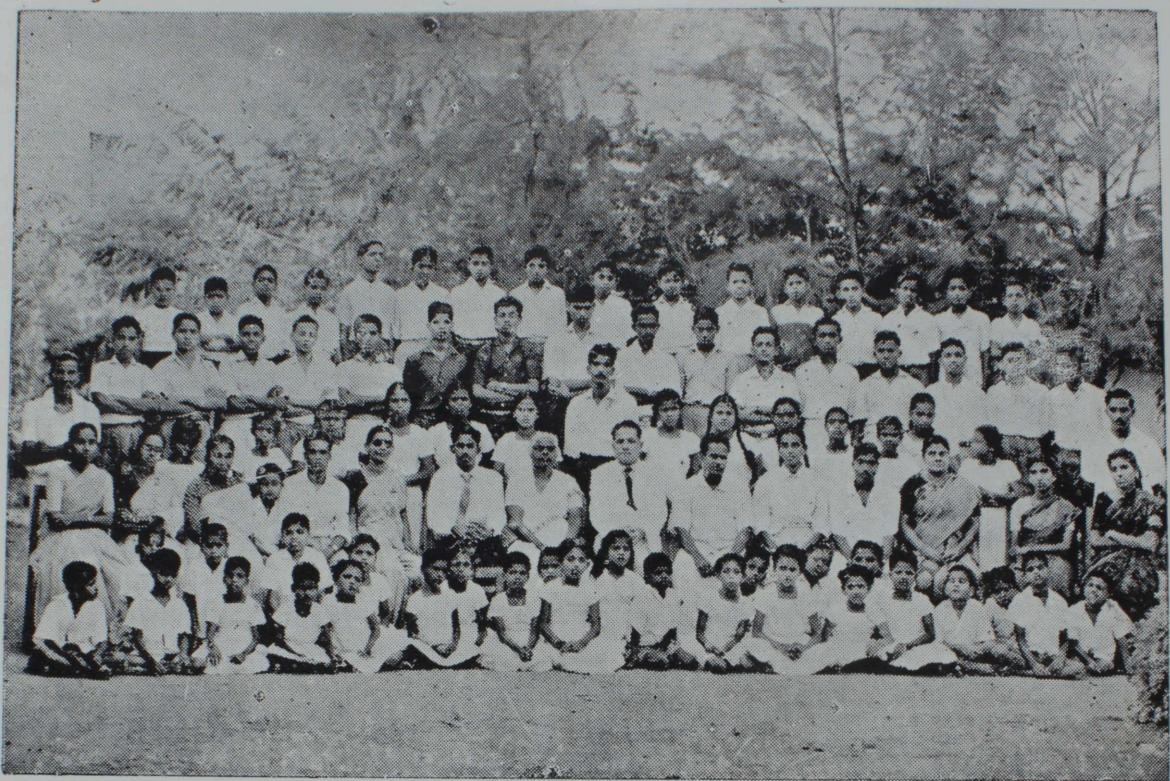
பத்தாண்டு காலம் சிறந்த பணியாற்றி பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட அதிபர் திரு. டி. எஸ். அம்பலவானர் அவர்களுக்கு 1969 - ம் ஆண்டு மூலம், 1977 - ம் ஆண்டில் தமது பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற திரு. ஜே. சூகைப்பிள்ளை அழகையா அவர்களுக்கும், விழிப்புலனிழுந்த மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக, எமது பாடசாலையில் 22 வருடங்கள் அரும் பெரும் தொண்டாற்றி புலனிழுந்த மாணவர்களின் இதயத்தில் என்றும் நீங்கா இடப் பொண்ட செல்வி. பூரணம் மாரிமத்து அவர்களுக்கு 1978 - ம் ஆண்டுகளிழும் சேவை நலன் பாராட்டு விழா எடுத்து அவர்களின் பணியினைக் கொரவித்து தமை குறிப்பிடக்கூடியதாகும்.

எமது பாடசாலையின் - கல்வி - பிறப்பணிச் சேவைகளை பெரும்பாலும் திருமணமாகாத இளவயதினரே மேற்கொள்ளுகின்றனர். இவர்கள் எமது பாடசாலையில் தமது பணிக்காலத்தில் திருமணம் செய்து இல்லற வாழ்க்கையில் நுழையும் போது திருமணத் தம்பதிகளைப் பாடசாலையில் வரவேற்று அவர்களை வாழ்த்தி மங்கல உபசாரணை ஆளிப்பதில் தவறுவதில்லை.

எமது சங்க நோக்கங்கள் யாவும் திறம்படச் செயல்படுத்தப்பட்டு - சங்க அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் எதிர்காலத்தில் சிறந்த பயணை அடைவார்கள் என நம்புகின்றேன்.

நன்றி

ப. சந்திரசேகரம்
செயலாளர்

Staff & Children 1962

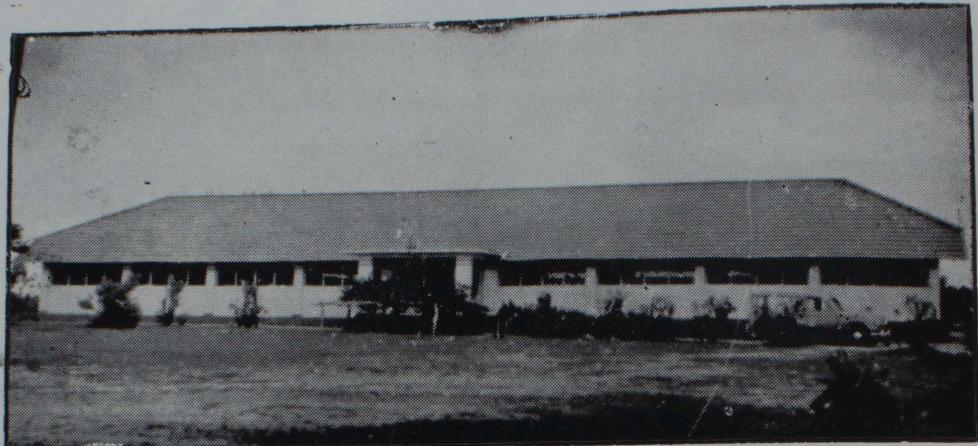
PAST PUPILS (Blind)

Miss. C. Mangalaranee
B. A. (Hons.)

Miss. V. Jasmine
Dip - in - Music
Ramanathan Music Acadamy

First Building of the School - 1956

*First Pupils 1956 with
Miss M. O. M. Carter*

Alumni News

Mr. V. Maheswaran	Soap Maker
K. Chandrathas	Designer
Miss. S. Vimaladevi	Matron
Mr. V. Elankovan	Printer
P. Packiyanathan	Farming
Tuan Indra	Watch repairer
N. Pathmanathan	Soap maker
S. Ratnarajah	Farming
P. Rajendran	Carpenter
Christy Antony	Fishing
A. Thambirajah	Painter
V. Paramanathan	Soap Maker
S. G. Ranjan	Welder
K. Senthilnathan	Farming
N. L. Ameen	Proprietor
Atputhathevan	Mechanic
Mr. A. Selvaratnam	Painter
A. Periathamby	Painter
N. Sarvendran	Photographer
I. Ventharajah	Photographer
K. Vaitheeswarn	Photographer
M. Sivakumar	C. T. B.
S. Jeganathan	Farming
G. Balanayagam	Farming
S. Gnanam	Farming
V. Vickneswarn	Peon
M. Annamalay	Matron
A. Arulnesan	Electro Plating
M. Thingal Ayah	Fishing
P. Horshington	Carpentry

Nuffield School Staff 20-2-1981

Mr. J. S. David - Principal	- <i>B. A, (Cey.) M. E. D. (Smith), Ed-of the Deaf & Blind</i>
Mr. K. Gopalakrishnan	- <i>Deputy Principal B. A. (Madras) ; B. Phil. (Birming)</i>
Mr. P. Chandrasegaram	- <i>Tamil Trd.</i>
Miss G. Arulpragasm	- <i>G. C. E. O/L</i>
Mrs. M. K. Kularajasingam	- <i>P. T. I. Teachers Cert in Phy. Ed.</i>
Mr. V. Mahendrasingam	- <i>Primary Trd.</i>
Miss. P. Selliah	- <i>" "</i>
Mrs. N. Selvakumarn	- <i>" "</i>
Mrs. C. Pathmapalan	- <i>B. A. (Cey). Tamil Trd.</i>
Mr. A. Anton Joseph	- <i>Teacher Cert. Art College of fine Arts Sp. Trd. in Art.</i>
Mr. Sivanandarajah	- <i>Primary Trd.</i>
Mrs. S. Selvakumaran	- <i>G. C. E. O/L.</i>
Miss R. J. Nalliah	- <i>S. S. C.</i>
Mr. T. Jeyakumaran	- <i>B. A. (Cey)</i>
Mrs. R. S. Jeyakumar	- <i>G. C. E. O/L</i>
Mr. A. M. Noorsahan	- <i>G. C. E O/L</i>
Miss. V. Kanagasabai	- <i>G. C. E. A/L</i>
Miss. S. Selvarajah	- <i>G. C. E. A/L</i>
Miss. K. Aiyathurai	- <i>G. C. E. O/L</i>
Miss. V. Ariyarejasingham	- <i>G. C. E. A/L</i>
Miss. C. Sivakolunthu	- <i>G. C. E. O/L</i>
Miss. G. Sinnadurai	- <i>G. C. E. O/L</i>
Miss. C. R. Jeyasiugham	- <i>G. C. E. O/L</i>
Miss. T. Kanagasabai	- <i>Dip. in Music (Cey.)</i>

*First Pupils 1956 with
Miss M. O. M. Carter*

NURELLIED SCHOOL A.F.E. — 1984

Mr. V. P. Theyathas	Clerk	1. Mr. J. S. David - <i>Hawqibill; B.</i>
Mr. V. Vigneswaran	Peon	2. Mr. K. Gobiswami - <i>Debananda</i>
Miss. F. M. Chelliah	Typist	3. Mr. R. Chendrasekaran
		4. Miss. G. Alphonsus
		5. Mrs. M. K. Kovaijasingam
		6. Mr. A. M. Sugunthasan
		7. Mrs. P. Selvaraj
		8. Mrs. N. Selvakumaran
		9. Mrs. C. Paruppuselvan - <i>Sekar</i>
		10. Mr. S. Sivadasan
		11. Mrs. S. Sekar Kumaran
		12. Miss R. J. Neelakantan
		13. Mrs. R. S. Sekar Kumaran
		14. Mr. A. M. Noottapen
		15. Mrs. A. S. Sekar Kumaran
		16. Mrs. S. David
		17. Miss K. Althusius
		18. Miss C. Sivaprasanna
		19. Mrs. G. Kishanadasan
		20. Mrs. R. G. Jayaseela
		21. Mrs. D. I. Saravanan
		22. Mr. S. Somashekar
		23. Mr. K. Sastriyan
		24. Mrs. O. Basappa
		25. Mr. S. P. Rajsekaran
		26. Mr. K. Sastriyan
		27. Mr. T. S. Lomatis
		28. Mrs. B. Rajsekaran
		29. Miss J. S. Hameed
		30. Miss D. Thampipattai
		31. Miss A. Aswini
		32. Miss C. Rajoo
		33. Mrs. S. Mappasan

MISISONARY TEACHERS

Mrs. Helen Moodley - *B. A. Hoos; B.G.C.E.; Dip. Ed.* of the Dept. (Oxford)

NUFFIELD SCHOOL STAFF — 1984

1. Mr. J. S. David - Principal, B; A. (Cey.), M.E. D. Smith., Ed of the Deaf & Blind.	
2. Mr. K. Gopalakrishnan - Deputy Principal, B. A. (Madras), B. Phil (B'ham)	
3. Mr. P. Chandrasegaram	Tamil Trd.
4. Miss. G. Arulpiragasam	G.C. E O/L
5. Mrs. M. K. Kularajasingham	P.T. I., teachers Cert. in Phy. Edu
6. Mr. V. Mahendrasingham	Primary Trd
7. Miss. P. Selliah	Primary Trd
8. Mrs. N. Selvakumaran	Tamil Trd
9. Mrs. C. Pathmapalan - Senior Asst. (Blind Section) , B. A. (Cey.) Tamil Trd Edu of the Blind (B'ham)	Primary Trd 1st in Laws
10. Mr. S. Sivanandarajah	Primary Trd
11. Mrs. S. Selvakumaran	Primary Trd
12. Miss R. J. Nalliah	S. S. C Teacher Trainee (Primary)
13. Mrs. R. S. Jeyakumar	G. C. E. O/L
14. Mr. A. M. Noorsahan	G. C. E. O/L
15. Mrs. V. Satchithanandan	G. C. E A/L
16. Mrs. S. David	G. C. E. A/L Teacher Trainee (English)
17. Miss K. Aiyathurai	G. C. E. A/L
18. Miss. K. Ariyrajasingham	G. C. E. A/L Teacher Trainee (Maths)
19. Miss. C. Sivakolunthu	G. C. E. O/L
20. Mrs. G. Kirubainathan	G. C. E. O/L
21. Mrs. R. C. Indraraj	G. C. E. O/L
22. Mrs. D. L. Satkunam	G. C. E. O/L
23. Mr. S. Somapalan	Tamil Trd.,
24. Miss G. Balachandramoorthy	G. C. E. A/L
25. Mr. S. P. Rajakulasingham	G. C. E. OL
26. Mrs. K. Santhanakrishnan	Dip. in Music (Cey)
27. Mr. T. S. Lourthis	G. C. E. A/L
28. Mrs. P. Ratnakumar	G. C. E. A/L
29. Miss J. S. Hameed	G. C. E. A/L
30. Miss D. Thambithurai	G. C. E. A/L
31. Miss A. Assiah	G. C. E. A/L
32. Miss C. Rajoo	G. C. E. A/L
33. Mrs. S. Mahesan	G. C. E. O/L

MISSIONARY TEACHER

Miss Helen Moorehead - B. A. Hons., P.G.C.E., Dip. Ed. of the Deaf (Oxford)

Mr. W. S. Y. Edward
Mrs. M. Navaratnam
Mrs. T. Kamalambikai

Carpentry Instructor
Weaving Instructor
Coir Work Instructor

OFFICE STAFF

1. Mr. V. P. Thevathas - Clerk
2. Mrs. F. M. Jenenathan - Typist
3. Mr. V. Vigneswaran - Peon

HOSTEL STAFF

1. Miss K. Kanagasabai - Chief Matron
2. Miss V. Suppiah - Matron
3. Miss M. Annamalai -
4. Mr. S. Sivanesan - House Master
5. Mrs. J. Daniel - Matron
6. Miss N. Thambipillai - Matron
7. Mrs. T. Gnanasundram - Matron
8. Mrs. Seethevi K. - Cook I.
9. Mrs. Sinnammah P. - Din. Hall Attend.
10. Miss Nageswary A. - Cook II
11. Miss Nagammah K. - Cook III
12. Mr. V. Sellathurai - Driver
13. Mr. M. Tharmalingam - Gardener
14. Mr. S. Kalidas - Watcher

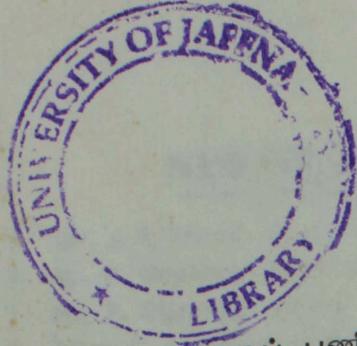
ப்ரதை

ப்ரதை

நாட்டுக்கலை மற்றும் தொழில்கள்

20011

வாய்மூலம்

கல்லூரிப் பா

பல்வி

பாடிப் பணிந்திட வாரீர் அருள்
பாலிக்கும் கல்லூரி மாதாவின் பொற்பாதம்

சரணங்கள்

ஈர்பத்து நூற்றுண்டின் இடையில் ஐம்பத்தாறினில்
நவீஸ்ட் பிரபுவின் அருளால் ஓங்கியே
செவி விழிப்புலன் இழந்தோர்கள் பூவில் செம்மையாய் வாழ்ந்திட
வழிதரும் அன்னையை

கைதடிப் பதியினில் உறைவாள் எம் அன்னை
கமத்தொழில் மஜையியல் தையல் வரைதல் கைவேலை
அனைத்தையும் பயிற்றிடும் ஆர் அரும் அன்னை
ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழி

செவிப்புலன் இழந்தோர்க்கு பேச்சும் உதட்டு வாசிப்பும்
கேள்விப் பயிற்சியும் பொது அறிவும் புகட்டிடுவார்
விழிப்புலன் இழந்தோர்க்கு எழுத்தும் புலப்பயிற்சியும்
பாங்குடன் பயிற்றிடும் அன்னையை

இயல் இன் இசை நாடக ஓட்டப் போட்டா போட்டி
அருமையாய் அமைந்திட மஞ்சள் சிவப்பு பச்சை
இல்லமாய் வகுத்துமே எம்மை இங்கு ஊக்கியே
ஒளிதரும் ஒப்பில்லா அன்னையை

- பாடிப்

- பாடிப்

University of Jaffna

250011

Library

250011

திரு. பூ. ஜெயவீரசிங்கம்

ARCHIVES

